

PŘÍLOHA DISERTAČNÍ PRÁCE **PŘEHLEDOVÉ TABULKY**

ČESKÉ UMĚNÍ VIDEO

AUTOR PRÁCE

MgA. Veronika Zajačiková

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

ATELIÉR PERFORMANCE

ŠKOLITEL

prof.akad.soch. Tomáš Ruller

BRNO 2023

OBSAH:

Přehled - Světový videoart / Čeští autoři tvořící v zahraničí _____	s. 1
Přehled - České umění videa (přehled uměleckých děl) I. a II. _____	s. 26
Přehled - Ateliér Videoplastiky AVU / Ateiór Video a e elektronické multimediální animace FaVU VUT _____	s. 40
Přehled - Studentské práce Praha / Brno _____	s. 43
Přehled - Výstavy, sympozia, festivaly _____	s. 48
Přehled - Dokumenty, DVD kompilace, diskuze, online databáze _____	s. 53

Table 1

			SVĚTOVÝ VIDEOART, události, díla, souvislosti				ČEŠTÍ AUTOŘI TVOŘÍCÍ V ZAHRANIČÍ
1958	TV Dé-coll/age, Smolin Gallery, New York / Galerie Pernass, Wuppertal, Germany	Wolf Vostell					LEGENDA: ZELENE označená políčka představují díla, která byla vybrána do výstavy
1962-1964	Zen for Film (16 mm film, b&w, silent, 1964 - 8 min./verze 1965 - 20 min. approx.) The Gilbert and Lila Silverman Fluxus Collection Gift; World Premiere: Nam June Paik's Zen for Film, Fluxhall, 359 Canal Street, NY 1964, 1964	Nam June Paik	«Zen for film» V nekonečné smyčce projde projektorem neexponovaný film. Výsledný promítaný obraz ukazuje povrch osvětlený jasným světlem, příležitostně pozměněným výskytem škrábanců a prachových částic na povrchu poškozeného filmového materiálu. Jako analogii k Johnu Cageovi, který do své hudby zahrnul ticho jako zvuk, používá Paik pro své umění prázdnotu obrazu. Tento film, který zobrazuje pouze sebe a své vlastní materiální kvality, a který má jako „anti-film“ povzbudit diváky, aby se postavili proti záplavě obrazů zvenci pomocí vlastních vnitřních obrazů.				
1963	<i>Magnet-TV</i>	Nam June Paik					
1963	Exposition of Music. Electronic Television, 1963						
1963	Electronic TV, Galerie Pernass, Wuppertal, Germany	Nam June Paik	Paikova první samostatná výstava v Rolf Jahrlingové Galerii Parnas				
1963	TV Dé-coll/age, Smolin Gallery, New York / Galerie Pernass, Wuppertal, Germany	Wolf Vostell					
1963	<i>Sun In Your Head. Television Décollage. U-Matic, b/w, mono, 6min.14sec.</i>	Wolf Vostell					
1965	<i>Variations V. / performance</i>	John Cage, Merce Cunningham	Variations V. byly poprvé zkomponovány a uvedeny v roce 1965, jsou skutečným svědectvím experimentů z 60. let s „intermediemi“ - koexistencí a protínáním uměleckých žánrů, které hluboce informovaly Cunninghamovu choreografickou praxi. Video je podstatně integrováno do představení, projekce od Stan VanDerBeek a překrývající se zkreslení TV od Nam June Paika obklopují tanečnický. Na pódiu je umístěno dvanáct citlivých elektronických pólů; zvuk je spouštěn pohyby tanečnicků a poté je hudebníky měni nebo zpožďují. Varianty V předcházely Cunninghamovým „videotancům“, které demonstrovaly jiný okamžik v jeho vztahu k technologii. Nějaká explicitní tělesná angažovanost s videem jako médiem se odráží ve zvukové složce představení. Zvuk, jako video, existuje v tomto tanci vizuálně a dokonce kineticky. Divák tohoto archivního představení z roku 1966 získá přístup k místu zvukové produkce a uvidí Johna Cagea a Davida Tudora posazeného v širokém spektru elektronických zařízení. Cunningham věnuje pozornost hudebníkovým pohybům ve své knize Changes: Notes on Choreography z roku 1968, jejich „neustálému skákání“ pohybem „sem a tam po platformě za účelem opravy věcí, kabeláže, která vyšla, zástrčky atd.“ Představení se dialekticky pohybuje mezi fenomenologickým celkem a „rozmanitými“ prvky zvuku, videa a tance, které jej tvoří.				
1965	první záběry na Norelco	Andy Warhol	Médium videa zaujalo Andyho Warhola v době, kdy natočil svou múzu Edie Sedgwick videorekordérem Norelco, který mu byl zapůjčen v roce 1965. Andy se zajímal o novou technologii přenosné videokamery, její potenciál okamžitého použití a možná nekonečné zvukové a vizuální možnosti nahrávání lidí a míst. Na párty konané ve společnosti reklamního výkonného a filmového producenta Lester Perskyho v roce 1970 Andy uviděl mladého muže, který používal Portapak. Byl jím Michael Netter. Andyho kolega nový redaktor Bob Colacello (Warholův časopis <i>Interview</i>) představil Warhola Michaelovi, který mu navrhl, aby přišel do jeho studia a pracoval na videích. Andy pak koupil dva Portapaky a nahrávání videokazet se stalo součástí života i ve Studiu Andyho Warhola.				

1965	Outer and Inner Space	Andy Warhol	Film natočený ve dvou třicet tři minutových černobílých segmentech prototypem video kamery Norelco se zaměřuje na herečku Edie Sedgwickovou. Oba segmenty byly spojeny dohromady na dvou samostatných kotočích filmu a vytvořily rozdělené plátno se čtyřmi detailními záběry herečky. Dva ze snímků ukazují, že Sedgwicková spontánně mluví do kamery, zatímco ostatní dva mluví o někom mimo obrazovku a komentují to, jak se dívá v televizi.				
1965	Paik si z grantu Rockefellerovy nadace kupuje Sony Portapak	Nam June Paik	Paikovy první experimenty s ruční analogovou kamerou a následná prezentace za doprovodu textu 'Electronic Video Recorder' 4. října a následná prezentace záběrů v Café Go Go na Manhattanu.				
1965	29. září 1965 (29. října 1965) Projekce videí pod hotelem Waldorf-Astoria, New York.	Andy Warhol, Richard Ekstract	Ekstract slyšel, že pod hotelem Waldorf Astoria byl nepoužívaný železniční tunel, a myslel si, že toto místo bude ideálním prostředím pro premiéru Warholových videí vyrobených s novým vybavením. Večerek se konal v pátek 29. října 1965. Vcházeli skrz díru v ulici, obyvatelé newyorského metra se mísili s hospodynkami na Park Avenue a všichni se vyhýbali kryšám a švábům.				
1965	<i>Partituren a TV De-coll/age Phänomene, Verwischungen, Galerie René Block, Berlin ve spolupráci s Autofriedhof, Německo</i>	Wolf Vostel					
1965	<i>24 Stunden, de-coll/age, Galerie Parnass, Wuppertal, Německo</i>	Wolf Vostel					
1965	<i>TV Chair (video sculpture) prezentováno na třetí výroční výstavě Avant-Garde Festival, New York</i>	Nam June Paik organizátorka výstavy Charlotte Moorman					
1965	<i>Nam June Paik: Electronic TV, první výstava v USA, Galerie Bonino, NY</i>	Nam June Paik					
1965 - 1976	<i>Moon is the oldest TV</i>	Nam June Paik					
1966	9 Evenings of Art and Technology EAT	Billy Klüver - organisation,	Deborah Hay, Yvonne Rainer, Lucinda Childs, Steve Paxton, John Cage, David Tudor, Robert Rauschenberg, Öyvind Fahlström, Alex Hay, Robert Whitman. Ke spolupráci bylo přizváno též více než 30 techniků z Bell Laboratories. Projekt inspirovaný texty Marshala McLuhana.	1966 - 1969	Harvey Lloyd Production (zaměstnání)	Woody Vašulka	Zde Woody získal přístup k novým technologiím. Pro Harvey Lloyd Production editoval a designoval filmy, uplatnil zkušenosti, které získal studiem na pražské FAMU. Woody později opustil omezení kinematografického aparátu a plynule přešel ke zkoumání elektronického materiálu.
1967	Kubota kupuje Portapak	Shigeo Kubota					
1967 - 1968	Cutting (video, b&w, sound, 1 min. 41 sec.)	Valie Export, with Peter Weibel	<i>Cutting</i> je jednou z prvních expanded cinema performance Valie Export. Autorka zkoumá důležitost technik střihu pro konstituování reality ve filmu nebo videu. Žádný záznam však není sestřížen - autorka používá materiál jako papír nebo lidské tělo. V části <i>Otevírání</i> , se okno promítnuté na papírovou obrazovku otevírá řezy vytvořenými na obrazovce. Později se scéna promítne na chlupatou mužskou hrud.				
1968	Touch Cinema (video, b&w, sound, 1 min. 8 sec.)	Valie Export	<i>Touch Cinema</i> je dokumentem slavného pouličního představení VALIE EXPORT, ve kterém byla veřejnost vyzvána, aby se dotkla autorčina těla přes záclonu krabice připevněnou k horní části těla autorky. Práce je vtipným a konfrontačním komentářem k objektivizaci ženských těl.				
1968 (1969)	Paik - Abe syntetizátor	Nam June Paik a Shuya Abe	Již v letech 1968/69 vyvinul Nam June Paik společně s technikem Shuya Abe první elektronický převodník obrazu, který na základě zvukového syntetizátoru vstoupil do literatury jako syntetizátor Paik-Abe. Tato technika byla poté vylepšena ve variantě z roku 1972.				
1968	Free Will (closed circuit)	William Anastasi					
1968	Transfer (video installation, monitor, camera)	William Anastasi	Whitney Museum of American Art, New York; gift of Barbara and Eugene Schwartz;				
1968	Get Out of My Mind Get Out of This Room	Bruce Nauman	Nauman vytváří sporé skulpturální instalace, tvořené pouze ze čtvercové místnosti o rozloze deset na deset stop a jednonábového videa.				

1968	Bouncing in the Corner, No. 1 (video, b&w, sound, 60 min.) Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	Nauman otočil kameru do strany a umístil ji tak, aby jeho hlava byla oříznuta z ráme. Jeho tělo bylo viditelné od krku ke kotníkům. Autor stojí v rohu zády ke zdi, zdá se, že leží; padá dozadu do rohu a poté se znovu tlačí ze zdi, zdá se, že se snaží levitovat.				
1968	Walk with Contrapposto (videotape, b&w, sound, 60 min.) to be repeated continuously. Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	Nauman zaměřuje svou videokameru na prostor dvacetipalcového koridoru chodby, kterou postavil ve svém ateliéru v Southamptonu jako rekvizitu pro video akci. S rukama sepijatými za krkem a kýváním v bocích animuje klasickou pózu kontrapostu, když kráčí chodbou nahoru a dolů. Kamera byla umístěna tak, aby stěny vedly po obou stranách obrazovky. Nevbylo vidět celé studio, většinu času měl autor ořízlou hlavu. U většiny videí, které autor vytvořil v roce 1969, byla viděna jen zadní část hlavy, záběr ze zadu nebo shora.				
1968	Flesh to White to Black to Flesh (video, b&w, sound, 51 min.) Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	Stejně jako v dřívější sérii videí, ve kterých se autor postupně líčí bílým, růžovým, zeleným a černým makeupem, si Nauman obarví kůži nejprve bílou, poté černou a nakonec jednotlivé vrstvy setře.				
1968	Slow Angle Walk (Beckett Walk) (video, b&w, sound, 60 min.) Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	Pevná kamera otočená na bok zaznamenává, že Nauman téměř hodinu opakoval namáhavou sekvenci pohybů těla inspirovanou pasáží v dílech Samuela Becketta, které popisují podobné opakující se a nesmyslné činnosti. Ruce sepnuté za zády, vykopne jednu nohu do pravého úhlu k tělu, otočí se o čtyřicet pět stupňů, prudce spadne vpřed s bušícím zvukem, natáhne zadní nohu znovu do pravého úhlu za sebou a začne sekvenci znovu. Stejně jako v mnoha jeho filmových a video dílech s pevnou kamerou, části Naumanova těla zmizí z rámu, když se pohybuje blízko kamery; příležitostně úplně odejde mimo obrazovku, zatímco zvuk jeho kroků pokračuje po zvukových stopách.				
1968	Stamping in the Studio (video, b&w, sound, 62 min.) Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	V této práci Nauman buší rytmy s nohama, které se nabývají na složitosti. Přechází po svém studiu, počínaje ustáleným rytmem jeden až dva a postupujícím k synkopované desetibitové frázi. Jak razí sem a tam napříč studiem, pohybuje se šikmo a ve spirálách. Kamera je vzhůru nohama a akce je tak v záběru obrácena.				
1968	Wall-Floor Positions (video, b&w, sound, 60 min.)	Bruce Nauman	Na tomto videu Nauman zaujímá řadu pozic ve vztahu ke zdi a podlaze podobné těm, které připravil pro bezejmenné představení z roku 1965, které popsal jako „stojící zády ke zdi asi čtyřicet pět sekund nebo minutu, vyklonil se ze zdi, pak se ohnul v pase, dřepěl, sedl a nakonec si lehl. Ve vztahu ke zdi a podlaze bylo sedm různých poloh, poté obrácené doleva a doprava. Bylo tam dvacet osm pozic a celá prezentace trvala hodinu.“				
1968 - 1969	Keep (4-channel video, black and white, 20 min each., 1968)	Frank Gillette					
1969	Wipe Cycle (video instalace)	Ira Schneider, Frank Gillette	Wipe Cycle byl poprvé vystaven v galerii Howard Wise v New Yorku v roce 1969 jako součást výstavy s názvem „TV as a Creative Medium“. Instalace devíti televizních obrazovek, Wipe Cycle, kombinovala živé obrazy návštěvníků galerie, našla záběry z komerční televize a záběry z nahraných kazet. Materiál byl střídán od jednoho monitoru k druhému v zpracované choreografii.				
1969 březen	The Medium is the Medium	WGBH-TV, Boston; Allan Kaprow (Hello, b&w, sound, 4 min. 23 sec.), Nam June Paik (Electronic Opera #1, colour, sound, 4 min. 45 sec.), Otto Piene (Electronic Light Ballet, color, sound, 4 min. 38 sec.), James Seawright, Thomas Tadlock a Aldo Tambellini (Black, b&w, sound, 3 min. 51 sec.)	Produkce WGBH-TV v Bostonu, The Medium is the Medium je jedním z prvních a nejdůvěryhodnějších příkladů spolupráce mezi veřejnoprávní televizí a rozvíjející se oblastí videoartu v USA. Umělci pověřeni WGBH k vytvoření originálních děl pro televizní vysílání - Allan Kaprow, Nam June Paik, Otto Piene, James Seawright, Thomas Tadlock a Aldo Tambellini. Jejich práce zkoumaly parametry nového média, od zpracování obrazu a interaktivity po video tanec a sochařství.				

1969 květen	TV as a Creative Medium, Howard Wise Gallery, New York, 17.5. - 14.6.1969	Serge Boutourline, Frank Gillette and Ira Schneider, N.J.Paik, Earl Reiback, Paul Ryan, John Seery, Eric Siegel, Thomas Tadlock, Aldo Tambellini, Joe Weintraub	Výstavu zahájila performancí Charlotte Moorman (N.J.Paik: TV-Bra for Living Sculpture, videosculpture) byla přístrojem k nošení a také živým vystoupením. V této spolupráci Moorman manipuluje se snímky zobrazenými na dvou miniaturních televizních obrazovkách podprsenky, které Paik navrhl, se zvukem její hry na violoncello. (Výřitek pochází z televize Juda Yalkuta jako kreativní médium, 1969–72, 16 mm, barevný, tichý, 6 min.)				
1969-72	<i>Two Correlated Rotations</i> (1969), <i>Roll</i> (1970) a <i>Body Press</i> (1970–72)	Dan Graham	Všechna videa se vyznačují interakcí dvou kamer nebo vzájemným srovnáním dvou filmů. <i>Roll</i> byl fenomenologickým cvičením podobným raným filmům Bruce Naumana. <i>Body Press</i> , ve kterém nahý muž a žena stojí zády k sobě ve válci lemovaném konkávními zrcadly natáčejícími sebe a jejich zkreslené odrazy, představuje zrcadlový obraz jako prominentní téma pro Grahama, které by ve svém představení důkladně prozkoumal a video praxe.				
1969	Bouncing in the Corner, No.2 : Upside Down (video, b&w, sound, 60 min.) Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	Nauman s hlavou oříznutou z rámce je zobrazen poskakující v rohu svého ateliéru. Zde však byly snímky zaznamenávány pevnou kamerou, která byla obrácená, nikoli otočená na bok.				
1969	<i>Lip Sync</i> (videotape, b&w, sound, 57 min.) to be repeated continuously. Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	S kamerou namontovanou vzhůru nohama a rámujiící pouze jeho ústa a krk, Nauman hlasitým šeptem opakuje frázi "synchronizace rtů". Zvuk a obraz jsou záměrně nesynchronizované, zatímco pohled obrácený na jeho rty a jazyk v akci poskytuje práci další dezorientující kvalitu.				
1969	<i>Manipulating a Fluorescent Tube</i> (video, b&w, sound, 62 min.) Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	Tato videokazeta zaznamenává aktivity, které Nauman provedl před čtyřmi lety v roce 1965. V tomto představení i v této práci udeří a drží různé pózy na podlaze ve vztahu k zářivému fluorescenčnímu světelnému zařízení.				
1969	<i>Pacing Upside Down</i> (video, b&w, sound, 56 min.) Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	Na této videokazetě chodí Nauman po obvodu malého čtverce s rukama sevřenými vysoko nad hlavou. Poté jej krouží ve stále větších smyčkách, dokud není úplně mimo dosah kamery. Protože je kamera obrácená, vypadá to, že kráčí po stropě.				
1969	<i>Revolving Upside Down</i> (video, b&w, sound, 61 min.) Courtesy Electronic Arts Intermix, New York	Bruce Nauman	Statická kamera postavená vzhůru nohama rámujiící dlouhý záběr studiových nahrávek Naumana, s rukama sepnutými za zády, opakováním řady kroků podobných těm z pomalé chůze (Beckett Walk). Kuriózní cvičení kombinuje piruety, husí kroky a krabové šikmé arabesky. Převrácený obraz dále dezorientuje náš smysl pro manévry, které, jak se zdá, probíhají na stropě.				
1969	Video Corridor for San Francisco (two video cameras, two video monitors)	Bruce Nauman					
1969	<i>Violin Tuned D.E.A.D.</i> (video, b&w, sound, 60 min.)	Bruce Nauman	V dřívějším filmu <i>Playing a Note on the Violin While I Walk Around the Studio</i> (Violin # 1), Nauman hrál jeden tón (jednu notu) na housle, když procházel kolem svého studia. V této videonahrávce zůstává ve statické poloze, hraje společně na čtyři struny. (Ty byly naladěny na noty titulu, na rozdíl od normálních G, D, A a E.) Kamera je statická a otočená na bok. Violin Film # 1 (<i>Playing the Violin as Fast as I Can</i>), je jedním z několika filmů z let 1967-68, kde Nauman hraje na housle. Vytváření zvuku je podrobeno procedurálnímu strategii, které zpochybňují status hudby a výkonu. V tom, co lze považovat za další posunutí, byl soundtrack k tomuto filmu zahrnutý do Nauman's Record (1969), limitované edice vinylového LP.				
1969	East Coast, West Coast (video, 22 min., b&w, sound)	Nancy Holt and Robert Smithson	Východní pobřeží, západní pobřeží, první společný experiment Holta a Smithsona s videem, má podobu vtipného dialogu o umění dvou pobřežních oblastí. Spolu s jejich přáteli Joan Jonas a Peterem Campusem Holt a Smithson improvizují rozhovor založený na protichůdných - a stereotypních - pozicích umění východního a západního pobřeží z konce 60. let. Holt převezme roli intelektuálního konceptuálního umělce z New Yorku, zatímco Smithson hraje bezstarostného kaliforniána poháněného pocitů a instinktem. Jejich suchý humor ironicky odhaluje omezení a rozpory obou stran debaty.				
1969	9/23/69: <i>Experiment with David Atwood</i>	Nam June Paik					

1970	Corridor Installation (wallboard, three video cameras, scanner and mount, five video monitors, videotape player, videotape (b/w, silent))	Bruce Nauman		1969 - 1971	Participation , 1/2" Open Reel video, b/w, sound, 63 min	Woody a Steina Vašulkovi	Participation představuje zkušenost Vašulkových s newyorskou scénou v centru města na konci 60. a počátku 70. let. V tomto fascinujícím portrétu divoce kreativních lidí, míst a časů používají umělci raný video systém Portapak, aby mimo jiné dokumentovali Dona Cherryho vystupujícího na Washington Square, Warholovy Superstars na jevišti a koncert Jimi Hendrix. Tento průkopnický videodokument je free-form časovým záznamem doby. Krátce poté, co v roce 1965 přijeli do Spojených států z Prahy, začali Steina a Woody Vasulka dokumentovat newyorské podzemní divadelní a hudební scény pomocí portapaku. Steina poznamenala, že se naučila řemeslu kamery jako dokumentaristka těchto slavných, kontrakulturních scén „sexuální avantgardy“. Tyto ukázky z Participation obsahují vystoupení anonymní rytmicko-bluesové skupiny vedené mladým, charismatickým zpěvákem, pulzující světelnou show na Fillmore East a scénu z drag-off divadla Off-Broadway.
1970	1970 si Joan Jonas koupila v Japonsku video kameru 1972 Organic Honey, Vertical Roll	Joan Jonas		1970	Don Cherry (with Elaine Milosh), 1/2" Open Reel video, b/w, sound, 19:20 min	Woody a Steina Vašulkovi	
1970	Electronic Video Synthesiser (E.V.S)	Eric Siegel	Osciloskop je nástroj, který zviditelňuje signálové napětí.	1970	Sketches , 1/2" Open Reel video, b/w, sound, approx. 27 min	Woody a Steina Vašulkovi	Vašulkovi zachycují kontrakulturního ducha éry v sérii představení Jackie Curtis, Steina, Charles Hayworth, Helen Wong, Alfons Schilling, Thierry Benizeau a Daniel Nagrin. Tyto "náčrty" také odhalují Vašulkovy rané experimenty s elektronickou manipulací obrazu. Obsah: Red Roses, Let it be, The Kiss, Charles' Story, Alfons, Thierry, Gundance.
1970	Videoviews	Willoughby Sharp	Na západním pobřeží, v televizních studiích státu San Jose, zahájil v roce 1970 Willoughby Sharp sérii "Videoviews" - videozáznamy s umělci. Seriál „Videoviews“ se skládá z Sharpsových dialogů s Bruceem Naumanem (1970), Josephem Beuyssem (1972), Vito Acconci (1973), Chrisem Burdenem (1973), Lowellem Darlingem (1974) a Dennisem Oppenheimem (1974).	1970	Studies , 1/2" Open Reel video, b/w and color, approx. 45 min	Woody a Steina Vašulkovi	<i>Studies</i> - jsou příkladem studií způsobů manipulace elektronického obrazu a zvuku pomocí audiosyntezátorů a oscilátorů. Patří sem: <i>Calligrams</i> , <i>Decay I</i> , <i>Decay II</i> , <i>Descends</i> , <i>Discs</i> , <i>Tissues</i> nebo <i>Interface</i> (perf. Charles Hayworth, audio: Gino Piserchio).
1970	Body Works, Tom Marioni's Museum of Conceptual Art, San Francisco, California.	Willoughby Sharp	V roce 1970 Sharp jako kurátor výstavy „Body Works“, uvedl video díla Vita Acconciho, Terryho Foxe, Richarda Serry, Keitha Sonniera, Dennise Oppenheima a Williama Wegmana, která byla představena v Muzeu konceptuálního umění Toma Marioniho v San Francisku v Kalifornii.	1970	The Jackie Curtis' First Television Special, Open Reel video, b/w, sound, approx. 45 min	Woody a Steina Vašulkovi	
1970	Spiral Jetty, 35 min, color, sound, 16 mm film on video	Robert Smithson (Po letech zhoršování způsobeného přírodními entropickými silami získala Spiral Jetty v roce 1999 Dia Foundation jako dar od panství Smithson. Kamera: Robert Fiore, Nancy Holt, Robert Logan, Robert Smithson. Zvuk: Robert Fiore, Robert Logan. Střih: Barbara Jarris.)	Film Spiral Jetty je „portrétem“ stejnojmenné monumentální zemní práce Smithsona v Rozel Point ve Velkém solném jezeře v Utahu. Spiral Jetty, dokončené v dubnu 1970, je ikonickou zemní prací a nejnámějším dílem Smithsona. S výškou 1500 stop a šířkou 15 stop vyčnívá Smithsonova spirála čedičových skal, bláta a solných krystalů ze břehu a dramaticky se stočí do zářivé červené vody. Film dokumentuje vznik této zemní práce, která získala téměř mýtický status, protože v posledních desetiletích zmizela a znovu se vynořila z jezera. Hlas Smithsona osvětluje myšlenky a procesy, které informovaly o vývoji díla, s narážkami na prehistorické relikvie a radikálními pojmy prostoru, měřítka a krajiny. Poetický a podivně hypnotický film zahrnuje ohromující letecké záběry Smithsona, který běží po celé délce zářící spirály a vypadá jako extatický rituál. Film Spiral Jetty se spolu s řadou fotovoltaičkových prací pořízených při stavbě zemních prací stal nedílnou součástí celkového projektu.	1970	Black Sunrise, 1/2" Open Reel video, b/w, sound, approx. 21:08 min	Woody a Steina Vašulkovi	

1970	Tonguings (video, b&w, sound, 21 min.)	Terry Fox	<i>Tonguings</i> odráží dualitu typickou pro video ze 70. let založené na těle a je zároveň koncepční a smyslné. Divák vidí Foxova otevřená ústa v extrémním detailu, když postupuje vyčerpávající ukázkou polohy jazyka ve vztahu k rtům. I když jsou Foxovy „jazyky“ omezené v tématu, prostředí a možnosti narativního pohybu, vytvářejí napětí prostřednictvím zkoumání opakování a odlišností, které se různě podobají absurditě, sexualitě, abjekci a hrozbě.	1970 (1971?)	<i>Evolution</i> , 1/2" Open Reel video, b/w, sound, 12:40 min	Woody Vašulka	
1970	Corrections (7 min. 15 sec., b&w, sound)	Vito Acconci	Donedávna nedostupné. Corrections je první jednonábové video společnosti Acconci. Zpět na kameru, s viditelnou pouze hlavou a odhalenými rameny, zapálí Acconci zápalku a přivede ji na zátylek. Světla se ztlumila, když se plamen přiblížil k jeho ochlupení na těle, které se ve tmě krátce rozhořelo, a v tom okamžiku Acconci zatřásl zápalkou. Tato akce se opakuje po celou dobu hry. Opravy zavádějí témata, která charakterizují výkonnostní práci Acconci na těle v 70. letech.				
1970 - 1971	Direct Video Synthesizer (DVS)	Stephen Beck, California	Kromě Vašulkových se reálně časovou audiovizuální performancí zabývali také tvůrci chicagského okruhu (zejména Dan Sandin a Phil Morton). Stephen Beck sestavil DVS, přístroj, který měl fungovat v reálném čase. Beck považoval svůj syntetizátor nikoli za prostředek vytváření video pásek, nýbrž za nástroj, kterým by mohl hrát obrazy jako hrát hudbu. Sandin se inspiroval ideami Roberta Mooga, tvůrce populárního audiosyntetizátoru, a svůj obrazový procesor (Sandin Image Processor, zkonstruovaný v letech 1971-73) vytvořil jako obdobu verze Moogu č.2, určenou pro zpracování obrazu v reálném čase.				
1970 - 1978	Výběr z videí	William Wegman	William Wegman Selected Video Works 1970-78				
1970	<i>Body Tape</i> (video, b&w, sound, 3 min. 58 sec.) (Touching, Boxing, Feeling, Hearing, Tasting, and Walking)	Valie Export	V sérii vtipných, minimalistických cvičení, která jsou uvedena mezi tituly (Touching, Boxing, Feeling, Hearing, Tasting, and Walking), zkoumá VALIE EXPORT vztah mezi slovem a akcí.				
1970 - 1978	Violin Power, 1/2" Open Reel video, b/w, sound, 9:10 min	Steina Vašulka					
1971	<i>Facing a Family</i> (video, b&w, sound, 4 min. 44 sec.) Původně vysíláno v Austrian Network Television 2. února 1971)	Valie Export	Ve filmu Tvář v tvář rodině je rodina sledována při sledování televize. Divák se stává objektem pohledu rodiny, stejně jako rodina je objektem pohledu diváka. Roswitha Mueller píše: „Elektronické a skutečné pohledy se kříží bez interakce.“ Facing a Family byl původně vysílán v Austrian Network Television 2. února 1971.	1971	The Kitchen, NY	Woody Vašulka, Andy Mannick	Experimentální elektronické divadlo na Manhattanu, dotace díky The Rockefeller Foundation a dalším. The Kitchen, jedna z prvních amerických institucí, která se věnovala vznikajícím oblastem videa a performance. Vizionářským (novým) způsobem prezentovala nová díla (umění) jako tanec, hudbu, literaturu a film. Tímto ojedinělým mezioborovým setkáním vznikl jedinečný (zoela unikátní) prostor, kreativní prostředí, které dovolilo mnohé z experimentů a tvorbu napříč médií a žánry. Ve zdejší prostředí začalo (odstartovalo) svou kariéru mnoho dnes již známých autorů, kteří definovali americké avantgardní umění (americkou avantgardu). Vito Acconci, Laurie Anderson, Charles Atlas, Dara Birnbaum, Lucinda Childs, Bill T. Jones, Sherrie Levine, Robert Longo, Robert Mapplethorpe, Cindy Sherman, Kiki Smith a Elizabeth Strib je jen hrstka jmen, která v New Yorkské "kuchyni" působila. The Kitchen jako instituce přetrvává až dodnes s cílem podpory živoucího dialogu napříč obory umění (Arts). Budova původní The Kitchen se nacházela v new yourské čtvrti Greenwich Willage. Instituce byla roku 1974 přesunuta do čtvrti SoHo, protože se předchozí budova zřítíla (to byl i účel, proč byla za výhodných podmínek dána k dispozici umělecké komunitě). Počínaje rokem 1987 se nachází na 19th Street - horním Manhattanu u High Line Park, ve čtvrti Chelsea.
1971 - 1974	<i>Cuts: Elements Observations</i> (video, b&w, sound, 16 min. 34 sec.)	Valie Export	Cuts: Elements of Observation je sbírka stacionárních kamerových snímků linií, čísel, místností a budov. Práce je součástí probíhajícího vyšetřování významnosti filmu společností VALIE EXPORT. Záběr, obraz, stříh a zvuková stopa se objevují současně diskrétně a syntetizovaně.	1971	Swanlake, 1/2" Open Reel video, b/w, sound, 7:25 min, with Ekathrina Sobechanskaya	Woody Vašulka	

1971	<i>Claim Excerpts (62 min. 11 sec., b&w, sound)</i>	Vito Acconci	Dokumentace jednoho z neznámějších představení Acconciho, Claim Excerpts, je vysoce konfrontační dílo, cvičení v sebevyvolávaných, zvýšených stavech chování a agresivní psychologický průzkum vztahu umělce / diváka. Během tříhodinového představení seděl Acconci v suterénu 93 Grand Street v New Yorku se zavázanými očima, vyzbrojený kovovými trubkami a páčidlem. Jeho obraz byl viděn na videomonitoru v prostoru galerie nahore. S nárokem na své území se snaží hypnotizovat se prostřednictvím jazyka do obsedantního stavu posedlosti: <i>"Mluvení by mě mělo dostat do stavu, kdy je vše možné."</i> Stává se stále více napjatým a násilným a hrozí, že zabije každého, kdo se pokusí vstoupit do jeho prostoru. Acconci napsal: <i>"Kdybych během první hodiny někoho zasáhl, byl bych zastaven, šokován, zděšen; kdybych během třetí hodiny někoho zasáhl, použil bych to jako značku, důkaz úspěchu ... signál, který je stále udržován bitím."</i>	1971	Spaces II, 1/2" Open Reel video, b/w, sound, 7:45 min	Woody a Steina Vašulkovi
1971	<i>Contacts (29 min. 47 sec., b&w, sound)</i>	Vito Acconci	Contacts jsou jednou z řady pásek, ve kterých Acconci vytváří situaci s kontrolovaným výkonem, aby skrze ni prozkoumal hranice soukromého prostoru. Využívá intenzivního duševního soustředění a intuice a tělo využívá jako prostředek k prozkoumání vnímání a interaktivní komunikaci. Acconci stojí se zavázanými očima a statická kamera se zaměřuje na jeho trup. Před ním klečela žena, která držela jeho ruku nad částmi jeho těla a soustředila se na umístění její ruky, aby mu sdělila její umístění. Acconci se pokouší intuitivně lokalizovat její ruku tělesným teplem; odpovídá „ano“ nebo „ne“ a přesune jej na jiné místo. Acconci napsal, že „její ruka byla používána jako druh virgule (prutek k hledání vody) - země reaguje.“			
1971	<i>Filler (29 min. 16 sec., b&w, sound)</i>	Vito Acconci	Ve videu Filler leží Acconci na podlaze, čelí kameře, hlavu a horní část těla skrývá uvnitř velké lepenkové krabice. V pravidelných intervalech po celou dobu pásku opakovaně kašle. Těžištěm této minimalistické práce se stávají chraplavé zvuky pokašlávání a ticha, kterým předchází. Acconci je nepřítomný i přítomný, zakrytý a viditelný a komunikuje prostřednictvím tělesné funkce.			
1971	<i>Focal Point (32 min. 47 sec., b&w, sound)</i>	Vito Acconci	V tomto cvičení při aktu prohlížení a prohlížení zkoumá Acconci intuitivní vnímání prostřednictvím intenzivní koncentrace. Se zavázanými očima stojí proti zdi, nahý zpět k fotoaparátu. Fotoaparát zaostřuje na jeho krk; kameraman říká: <i>"Divám se ti zezadu na krk."</i> Úhel kamery se změní a kameraman pokračuje: <i>"Divám se vám zezadu na krk z levé strany."</i> Po celou dobu pásku se kamera pohybuje tak, aby střídavě zaostřovala na své tělo a objekty v prostoru výkonu, zatímco Acconci se pokouší uhodnout předmět a směr pohledu kamery. <i>"Cítím, že mi teď zírás na zátylek. - Ano. - Zírás z pravé strany."</i>			
1971	<i>Association Area (62 min., b&w, sound)</i>	Vito Acconci, Mel Waterman	Tato raná performance-tape (páska) je příkladem toho, co Acconci nazval „kvazi-ESP cvičeními“, ve kterých zkoumá mentální soustředění a intuici jako prostředek nevizuálního a neverbálního vnímání, interakce a komunikace. Se zavázanými očima a se špunty do uší se Acconci a další muž pokoušejí navzájem intuitivně napodobovat pohyby a postoje, i když neslyší ani nevidí. Cílem, jak uvedl Acconci, „bylo soustředit se na sebe tak úplně, že bychom se začali prolínat.“ Hlas mimo kameru, který slyší pouze diváci, šeptá směry a umístění umělcům, kteří se pomalu pohybují a zastavují v prostoru pro performance: „Mele, Vito je obrácen k tobě. Otoč se a dostaň se do své polohy. Vito, otoč se úplně. Mele, Vito je obrácen k tvé pravé straně ...“			
1971	<i>Centers (22 min. 28 sec., b&w, sound)</i>	Vito Acconci	V Centers, Acconci čelí objektivu, jeho hlava a paže ukazují zblízka přímo před sebe na svůj vlastní obraz na videomonitoru a pokouší se udržet prst zaměřený na přesný střed obrazovky. Acconci ukazuje na obraz sebe sama a také přímo na diváka - akci, která je paradigmatická pro psychologickou dynamiku Acconciho práce ve videu. Vzhledem k tomu, že záznam probíhá v reálném čase, jedinou změnou v akci výkonu jsou mírné úpravy polohy jeho prstu, jak jeho vytvrlost klesá. Acconci napsal: <i>"Výsledek (televizní obraz) otočí aktivitu kolem: nasměrování od sebe, na vnějšího diváka - nakonec se zaměřím na projíždějící diváky (divám se přímo ven a dívám se přímo dovnitř)."</i>			

1971	<i>Swamp (6 min, color, sound, 16 mm film on video)</i>	Nancy Holt and Robert Smithson	Nancy Holt a Robert Smithson spolupracovali na tomto klíčovém filmu, který viscerálně čelí problémům vnímání a procesu. Akce filmu je přímá: Holt při natáčení kamerou Bolex procházela vysokými travami bažiny, vedena pouze tím, co vidí skrz objektiv fotoaparátu, a ústními pokyny Smithsona. Divák prožívá procházku z pohledu Holta, vidí skrz její objektiv fotoaparátu a slyší Smithsonovy mluvené pokyny. Vidění je blokováno a vnímání zkresleno, když klopytají přes bažinaté trávy. Holt uvedl, že <i>Swamp</i> se zabývá omezeními vnímání okem kamery, když jsme s Bobem bojovali v blátivém bažině v New Jersey. Slovní směr nelze snadno sledovat. Protože rákos naráží na objektiv fotoaparátu, blokuje vidění a neustále se formuje měnící se vzorce, nastává zmatek. "				
1971	<i>Returning to a Past State</i>	Dennis Oppenheim					
1971	<i>Dynamic Field Series</i>	Peter Campus	První video Petera Campuse, Dynamic Field Series, obsahuje kameru zavěšenou nad umělcem, kterou pohyboval nahoru a dolů pomocí lanové kladky, když ležel na podlaze níže.				
1971	<i>TV Interruptions, Edinburghu, Velká Británie - Burning TV (1st - 2.20secs), Tap (3rd piece - 3.31secs), Street (6th - 2.44secs), Two Figures (7th - 3.12secs)</i>	David Hall začínal jako sochař, v Británii se stal průkopníkem videoartu. Byl členem skupiny Artist Placement Group a v roce 1976 zahájil a byl zakladatelem společnosti London Video Arts - nyní LUX - která poskytovala umělcům videa platformu pro vystavování a distribuci jejich prací.	TV Interruptions je instalace skládající se ze sedmi videonahrávek, které byly původně koncipovány jako krátké zásahy, které mají být vysílány v televizi v rámci festivalu v Edinburghu v roce 1971. Vídea zobrazují různé akce, od hořícího televizního přijímače po běžící kohoutek v domácnosti. Pro umělce bylo zásadní, aby díla vypadala neohlášená a bez kreditu, což rušilo pasivní sledování. V instalaci galerie se videa zobrazují na sedmi náhodně seskupených monitorech. Sledování je narušeno slučujícím se a vylučujícími se polohami zvuku a obrazu (mnohdy se očitají v konfliktní situaci), to vyvolává podobný zážitek, jako když byla díla původně uvedena v televizi. / David Hall se často pokoušel propojit realitu a obraz, aparát a iluzi - časoprostorové dvojznačnosti média. V jednom z jeho děl se v horním rohu prázdné obrazovky objeví vodovodní kohoutek. Kohoutek je zapnutý a katodová trubice se plní vodou. Poté je kohoutek odstraněn a voda je vypouštěna, tentokrát s vodovodem šikmo nakloněným k očekávané horizontále. Po této akci je obrazovka opět prázdná - normální služba je obnovena a iluze je obnovena. Tyto videostudie koncepčně propagovaly umění přerušení televize a byly vysílány ve skotské televizi v roce 1971 bez vysvětlení. „Cílem projektu bylo vyrobit deset kusů pro vysílání skotskou televizí neohlášenou a neuznanou - naprostě překvapení a tajemství. Později bylo pro distribuci vybráno sedm TV kusů.				
1971	<i>I Am Making Art (video, b&w, 18 min. 40 sec.) Acquired through the generosity of Barbara Pine</i>	John Baldessari	1971 John Baldessari V černobílém videu Já dělám umění stojí Baldessari před kamerou; téměř 20 minut udeří a poté drží různé pózy - např. zkřížil ruce na prsou nebo vyklouzl jednou rukou ven na jednu stranu nebo ukázal přímo na objektiv - a s každým novým gestem prohlásil: "[5] Na počest 1972 kolegy umělce Sol LeWitta zpíval Baldessari linky z třiceti pěti výroků LeWitta o konceptuálním umění na melodii populárních písní. [34] Mezi další filmy patří Teaching A Plant abecedě a videa Inventory, také z roku 1972. / Baldessari byl klíčovou postavou v konceptuálním uměleckém hnutí, které se objevilo koncem šedesátých a začátkem sedmdesátých let a zdůrazňovalo myšlenky, jazyk a performativní akce přes formální zaujetí malby. Pro mnoho konceptualistů lze jakýkoli čin považovat za umělecké dílo a Baldessari zde vtipně a ironicky pohlíží na extrémní takové pozice.				
1971 - 1975	<i>Documentation of Selected Works 1971 - 1974 (video, b&w, color, sound, 34 min. 38 min.)</i>	Chris Burden	Provokativní, často šokující koncepční představení Chrisa Burdena počátkem 70. let si zachovávají svou surovou a konfrontační sílu v těchto dramatických vizuálních záznamech, natočených na Super-8, 16 mm filmu a půlpalcovém videu. Vedené umělcovými upřímnými vysvětlujícími komentáři k dílům i dokumentačnímu procesu odhalují tyto segmenty hlavní témata Burdenovy práce - psychologickou zkušenost s nebezpečím, bolestí a fyzickým rizikem, agresivním zneužíváním těla jako uměleckého předmětu, a psychologie vztahu umělec / divák. Tato kompilace je historickým dokumentem jednoho z nejextrémnějších projevů konceptuálního uměleckého umění 70. let. Zahrnutý jsou nechvalně známé Shoot (1971), ve kterém se Burden nechá střelit do paže; Bed Piece (1972), ve kterém zůstal v galerii dvacet dva dní; a notoricky známý Through the Night Softly (1973), který uváděl Burdena, ruce svázané za nahým trupem a táhl se přes střepy rozbitého skla. Zahrnutý jsou také: 220 (1971) Deadman (1972) Fire Roll (1973) Icarus (1973) B.C. Mexico (1973) TV Ad (1973) Back to You (1974) Velvet Water (1974). Film: Michael Brewster, Barbara Burden, Don Von Valkenburg, Phyllis Lutjeans, Paula Sweet, Charles Hill. Video: Andy Mann.				

1972 9.2.	<i>TV Hijack Americký performer Chris Burden během živého rozhovoru v místní televizní stanici během živé show unese novinářku Phyllis Lutjeans. Drží ji nůž na krku a vyhrožuje smrtí, pokud stanice zastaví přímý přenos. Událost je natočena umělcovým vlastním video štábem ke zděšení producentů show.</i>	Chris Burden	Dne 14. ledna byl Phyllis Lutjeans požádán, aby udělal kus pro místní televizní stanici. Po několika cenzurovaných návrzích, na kterých se stanice nebo Phyllis shodly, souhlasil s rozhovorem. Přišel na stanici se svým vlastním video štábem, aby mohl mít vlastní pásku. Během natáčení požádal, aby byla show vysílána živě, což stanice, ačkoliv v té době živé vysílání neprováděla, nakonec vyhověla. Během rozhovoru ho Phyllis požádala, aby promluvil o některých dílech, které měl v plánu vytvořit. Předvedl jim TV únos, při kterém ji držel nůž u krku a vyhrožoval jí životem, pokud by stanice zastavila živý přenos. Dokonce řekl, že měl v plánu ji donutit k obscénním činům. Po skončení záznamu požádal o pásku s pořadem a poté odvinul naviják a zničil show, když na ni nalil aceton. Vedoucí stanice byl naštvaný a nabídl mu svou kazetu, která obsahovala show a její zničení, ale on to odmítl.				
1972 20.3.	<i>Match Piece (prformance) Pomona College Gallery</i>	Chris Burden	Upřene hleděl na dva malé černé, tranzistorové černobílé televizory, které ležely vedle sebe před ním. Po celou dobu představení byla zapnutá alespoň jedna televize se zvukem. Obraz a zvuk pravidelně přecházel z jednoho do druhého nebo běželi v obou najednou. Zvuk byl docela hlasitý. Asi deset nebo patnáct stop od něj, mezi autorem a publikem, ležela na zádech nahá dívka se zavřenými očima s rukama po boku. Když sledoval televizory, bačil umělec kolem hlav zápalek hliníkovou fólií a ohříval je, dokud se nevznítily. Tlak žár způsobený zapálením hlaviček vystřelil alobalové raketky do vzduchu a směrem k dívce - používal pro to provizorní vystřelovač vyrobený ze dvou ohnutých sponek. Směr a vzdálenost zápalek se velmi lišily a nezdálo se, že by je Burden ovládal jejich trajektorii příliš přesně. S největší pravděpodobností dívku zasáhlo méně než patnáct zápalek. Když jí zasáhly horké zápalky, obvykle sebou trhla, a když některá přistála přímo na ní, smetla ji. Průměrná dráha kartonových zápalek byla asi na vzdálenost od dívky, zatímco dřevěné byly silnější a hůře se ovládaly. Mnoho z nich selhalo, ale několik vletělo do diváckého prostoru. Protože Burden připravil a vypálil každou zápalku zvlášť, celkové tempo bylo velmi pomalé, asi jedna zápalka za minutu. Umělec neprojevoval žádný zájem o publikum ani o dívku. Jeho tvář měla ten druh rozpačitého a nezajímaného výrazu, jaký by se dal očekávat od někoho, kdo byl sám. Vypadal klidně a pohlcen tím, co dělá.	1972	Soundprints, loop, b/w, sound	Woody a Steina Vašulkovi	
1972	<i>TVTV (Top Value Television)</i>		TVTV (Top Value Television) byla založena v roce 1972 Michaelem Shambergem, Megan Williams, Tomem Weinbergem a Allennem Ruckerem a získala podporu mediálních kolektivů včetně Raindance, Ant Farm a Videofreex, aby poskytla alternativní pokrytí úmluv o jmenování prezidenta z roku 1972. . Demokratická páska, Největší televizní studio na světě (1972) a její republikánské doprovodné dílo Čtyři další roky (1972) byly mezi prvními videodokumenty, které byly vysílány. Kongresové pásky poskytovaly upřímné rozhovory s delegáty i protestujícími, zatímco odhalovaly slabosti médií a ukazovaly divákům podříšek vysílané televize.	1970 - 1972	Matrix I, video installation, 12 monitors, b/w, sound, 24:20 min, dimensions Variable.	Woody a Steina Vašulkovi	
1972	<i>60 TV SETS (multi-screen video installation, 60 televizních sestav) A Survey of the Avant-Garde Gallery House, Goethe Institute v Londýně, Velká Británie</i>	David Hall & Tony Sinder	„Instalace zahrnuje 60 starých televizních přijímačů. Některé fungují normálně, jiné zkreslují, blikají nebo zobrazují obraz pouze přerušovaně, jiné fungují pouze zvukem. Montované na stavební lešení kolem místnosti jsou naladěny na různé televizní kanály s velmi vysokou hlasitostí zvuku. „Atmosféra je jednou z předávkování médií a neplodné činnosti, protože opraváři TV (v bílých pláštích) neustále navštěvují soupravy, které se snaží napravit chyby ...“ DH, 1972 Jednalo se o první video / TV instalaci pro více obrazovek v britské galerii vystavené v A Survey of the Avant-Garde v Británii, Gallery House, Goethe Institute v Londýně v roce 1972. Později byla k dispozici větší verze, 101 televizních sestav na Video Show, Serpentine Gallery, 1975	1972	The West # 1, video environment, two channels, b/w, sound, 15 min cycle	Woody a Steina Vašulkovi	
1972	<i>Marcel Duchamp and John Cage (video, b&w, color, sound, 28 min. 27 sec.)</i>	Shigeo Kubota	V elegické práci Kubota zkoumá vztah mezi dvěma nejvlivnějšími osobnostmi umění a hudby 20.století. Základem videa jsou autorčiny vlastní fotografie slavného šachového zápasu z roku 1968 mezi Marcelem Duchampem a Johnem Cageem, ve kterém hrací deska zapojená pro zvuk fungovala jako hudební nástroj. Záznamy Cageových skladeb doprovázejí fotografie a videozáznamy, které Kubota elektronicky zpracovává do abstrakce.				

1972	<i>Europe on 1/2 Inch a Day</i> (b&w, color, sound, 30 min. 48 sec.)	Shigeko Kubota	Tento raný video dokument je odpovědí Kuboty na otázku: "Co se stane, když cestujete s portapakem místo s American Express po Evropě?" Videouristický deník, který je spontánní, netradiční a má duch necenzurovaného dobrodružství, je osobní a kulturní časovou kapslí Evropy a jejích subkultur 70. let 20.století. Mezi nahranými příspěvky se objevují: amsterdamský pouliční muzikant / žebrák, pařížský sexuální kabaret, skupina homosexuálních divadel v Bruselu, rituální umělecké dílo a halucinační videovýlet podél Champs Elysees. Deník vrcholí počtou autorky Marcelovi Duchampovi u jeho hrobu v Paříži.				
1972	<i>Distant Activities</i> , 1/2" Open Reel video, color, sound, 4:45 min.	Steina Vašulka					
1972 - 1973	<i>Rutt/Etra Scan Processor prototype</i>	Steve Rutt, Bill Etra, Louise Etra	Od šedesátých let používal Bill Etra v rámci svých projektů oscilátory připojené na monitory. Rutt znal provozní režim a komponenty analogových počítačů a navrhl stroboskopická zařízení. Etra, stážista v WNET Thirteen Laboratory v New Yorku, měl vizi vytvořit procesor rastrového skenování (elektronický nástroj manipulující skenování rastru v katodové (TV) trubici) pro možnost efektů obrazového snímku s funkcí expanze a konverze. Samotný prototyp procesoru Rutt/Etra (1972) vycházel a rozvíjel Scan Modulator Paik/Abe (1968/1969), používal stejnosměrný zdroj a při zadávání nezpůsoboval zkreslení. Prototyp, určený především pro umělce, sestával z televizního monitoru připojeného pomocí kabelů k modulům. Finální podoba z roku 1973, zamýšlená pro masovou výrobu pod názvem Rutt Eetrophysics, byly moduly zabudovány v celku televizní obrazovky.				
1973	<i>Global Groove</i>	Nam June Paik	Páska „Global Groove“ byla vytvořena v roce 1973. „Toto je pohled na video zítřka, kdy budete moci zapnout jakoukoli televizní stanici na Zemi a televizní průvodci budou stejně tlustí jako telefonní seznam na Manhattanu.“ Zde získáte nahlédnutí do nového světa, ve kterém můžete zapnout jakoukoli televizní stanici na světě a televizní časopis bude stejně silný jako telefonní seznam na Manhattanu. «) Toto prohlášení na začátku videokazety znamená princip jejího designu a jeho poselství: Víze celosvětového přepínání kanálů - splní se dnes - je ve videu předvídána Paikem 1973. Poskytuje pocit, že jste naživu teorii Marshalla McLuhana o nadcházející „globální vesnici“, celosvětové komunikaci v „globální vesnici“.	1973	<i>Home</i> , 1/2" Open Reel video, color, sound, 16:45 min. Dual Colorizer: Eric Siegel. Video Sequencer/Video Keyer: George Brown. Line-locked Strobe: Steve Rutt.	Woody a Steina Vašulkovi	Home je první experiment, ve kterém Vašulkovi transformují běžné předměty pro domácí použití pomocí analogových zobrazovacích zařízení. S humorem a smyslem pro spontánní objev oživují předměty každodenní potřeby pomocí elektronických efektů, které slouží jako základ techniky raného zobrazování: barvení; klíčování; horizontální posun vrstev obrazových rovin. Jablka, boty, lahve a čajové konvice ožívají v surrealistických obrazech, které naznačují psychedelické obrazy Magritte, protože Vašulkovi transformují zátiší pomocí dynamického elektronického zpracování obrazu.
1973	<i>Mona Lisa (elektrický syntetizátor obrazu, generující psychedelické barevné efekty)</i>	Toshio Matsumoto	Od 70. let 20. století stále častěji experimentoval s videem, používal zařízení, která mění obrazy a barvy a rozvrhuje samotné procesy manipulace s obrazem. Tento přístup ilustruje jeho krátký film <i>Mona Lisa</i> 1973, pro který Toshio Matsumoto použil elektrický syntetizátor obrazu, generující psychedelické barevné efekty. V očekávání cesty mistrovského díla Leonarda da Vinciho do Japonska v roce 1974 odkazuje Matsumoto na několik reinterpetací a kopií <i>Mony Lis</i> y v celé historii umění, zejména těch od Marcela Duchampa a Andyho Warhola. Přímým odkazem na masově reprodukovanou ikonu, ale také na její mýtický tajemný vnitřní život promítá nalezené obrazy a abstraktní pestrobarevné formy na obraz malby. Okamžitě subjekt před měnicím se pozadím a schránkou na obrazech na pozadí je postava <i>Mony Lis</i> y jediným pevným prvkem, proti kterému je nastavena posloupnost vytvořených obrazů. Aplikováním řady barevných efektů na <i>Monu Lisu</i> Matsumoto postupně vytváří několik dojmů, které se zdají odrážet nebo vyprovokovat změnou obrázků v pozadí. Originální malba je transformována do silného surrealistického a psychedelického vidění, tónovaného jistou obavou ze ztráty kontroly a vylepšeného hudební stopou. Matsumoto promítá na obraz svou vlastní fantazii a konfrontuje svoji subjektivitu s animovaným objektem, který tímto procesem získává zdánlivě vnitřní, aktivní život.	1973	<i>Golden Voyage</i> , 1/2" Open Reel video, color, sound, 14 min. (6 Input Keyer-Mixer/Gen-Lock System: George Brown. Dual Colorizer: Eric Siegel)	Woody a Steina Vašulkovi	V této rané práci, elektronické počtě Magrittovi, Vašulkovi ukazují základní zobrazovací techniky. Inspirováno Magrittovým obrazem <i>Zlatá legenda</i> , toto cvičení využívá sestavu tří kamer s obrazy vrstvenými přes více vrstev, aby vytvořily iluzi objektů pohybujících se prostorovými rovinami. Bochníky francouzského chleba se vydávají na surrealistickou cestu videem elektronickými krajiny a nakonec dorazí do abstraktního prostoru. Animované bochníky dodávají této rané artikulaci iluzorního prostoru a trojrozměrnosti ve videu pocit hravosti.
1973	<i>Eike Allowing the Floor to Rise Up Over Her, Face Up</i> (video, color, sound, 39 min.)	Bruce Nauman	V roce 1969 Nauman vymyslel soubor mentálních cvičení, ve kterých se živý umělec měl soustředit na vnorení se do podlahy nebo na to, aby se podlaha nad ním zvedla. Toto video bylo založeno na těchto cvičeních a bylo první videem, které Nauman vyrobil v profesionálním studiu. Byl také první, kdo použil jiné umělce než sám sebe a využil optický efekt. (Všechna jeho dřívější videa využívají statickou kameru a jediný dlouhý záběr.) „Použili jsme dvě kamery a čas od času jsme změnili umístění,“ vzpomínal Nauman v rozhovoru z roku 1979. „To, co jsem v té době zkoumal, bylo, jak zkoumat čisté duševní činnost na rozdíl od čisté fyzické situace, která by mohla vést k určité duševní činnosti.“	1973	<i>Vocabulary</i> , 3/4" U-matic video, color, sound, 4:30 min	Woody Vašulka	

1973	<i>Tony Sinking into the Floor, Face Up, and Face Down</i> (video, color, sound, 60 min.)	Bruce Nauman	V tomto videu, společně s Elke ..., bylo hercovým úkolem představit si, jak se vsakuje do podlahy. Výsledné obrazy jej vykreslují nataženého na podlaže, někdy obličejem nahoru, jindy obličejem dolů, v sérii rozpuštění. I když mentální složka cvičení není zachycena, Nauman vyprávěl o velmi nabitě atmosféře natáčení: „Ležel na zádech a asi po patnácti minutách se začal dusit a kašlat. Posadil se a řekl: „Udělal jsem to příliš rychle a vyděsil jsem se.“ Nechtěl to udělat znovu, ale stejně to udělal. Jindy jsme sledovali jeho ruku skrz kameru a chovala se velmi podivně. Zeptali jsme se ho na to později a on řekl, že se bojí pohnout rukou protože si myslí, že by mohl přijít o své molekuly.“				
1973 - 1974	<i>Space Seeing - Space Hearing</i> (video, b&w, sound, 6 min. 19 sec.)	Vallie Export	Space Seeing - Space Hearing využívá úpravy zvuku a obrazu, stejně jako efekty rozdělené obrazovky, k vytvoření výkonu z nehybného těla. Práce obsahuje šest odlišných sekcí, které vytvářejí rapsodii zvuku a obrazu. Účinkující: VALIE EXPORT. Fotoaparát: Rotterdamse Stichting, Nizozemsko. Zvuk: Christian Michelis.				
1973 30.3.	Television Delivers People (video, color, titulky, 6 min. 44 sec.)	Richard Serra					
1973 - 1977	TV Commercials	Chris Burden	TV Commercials je nedávnou kompilací čtyř legendárních televizních intervencí Burdena, které se datují lety 1973 až 1977. Pro každý z těchto koncepčních projektů si Burden koupil komerční čas v televizi a vysílal své vlastní podvrtné „reklamy“. Zahrnuto je televizní reklama: Through the Night Softly; Báseň pro L.A. ; Chris Burden Promo a úplné finanční zveřejnění. Burdenův text na obrazovce přidává přesné podrobnosti o vysílání těchto skladeb. Writes Burden: „Na počátku sedmdesátých let jsem vymyslel způsob, jak prolomit všemocné sevření vln, které vysílala televize. Řešením bylo jednoduše zakoupit čas komerční reklamy a nechat stanice přehrávat moje pásky spolu s jejich dalšími reklamami.“	1974	Noisefields, 3/4" U-matic video, color, sound, 7:05 min	Woody Vašulka, Sequencer/Multikeyer: George Brown. Dual Colorizer: Eric Siegel.	Noisefields (Pole šumu) je důležitým příkladem Vasulkových raných formálních a technických experimentů, vizualizace významnosti elektronického signálu a jeho energie. Barevný obrazový šum (zrnění) je zakódován do kruhu a vytváří bohatý statický zvuk, který je modulován energetickým obsahem videa.
1973 prosinec	<i>TV Ad - Through the Night Softly</i> (video advertisement for TV, b&w, sound, 9 sec.) Main Street, Los Angeles	Chris Burden	„Zakoupením deseti sekund televizního reklamního času na místním kanálu v Los Angeles a jeho pomocí bez jakéhokoli komentáře ukázat výňatek z filmu Through the Night Softly, 1973, ve kterém Burden, téměř nahý, prolezl padesát stop střepy rozbitého skla, umělec skvěle rozvrátil komerční televizi.“ - Middelheim Museum	1974	Solo for Three, 3/4" U-matic video, color, sound, 7:10 min. Programmer/Multikeyer/H.D. Variable Clock: George Brown. Dual Colorizer: Eric Siegel.	Woody a Steina Vašulka	V tomto časném formálním experimentu se zpracováním analogového obrazu vyšetřují Vasulkové více nastavení kamer a klíčů pro formulování prostorové, časové a zvukové / obrazové manipulace. Solo for 3 je hravě technické cvičení, při kterém byly tři kamery trénovány na třech různých obrazech čísla tři. Roviny obrazu jsou vrstvené, uspořádané a seřazené; výsledkem je mnohostranná choreografie čísel.
1973 5.11. - 2.12.	TV Ad	Chris Burden		1974	1-2-3-4, 3/4" U-matic video, color, sound, 4:10 min. Programmer/Multikeyer/H.D. Variable Clock: George Brown. Dual Colorizer: Eric Siegel.	Woody a Steina Vašulkovi	1-2-3-4 je cvičení animace čísel pomocí čtyř kamer a více vrstev k opětvornému uspořádání a vrstvení rovin obrazu.
1974 leden	<i>Back to You</i>	Chris Burden		1974	Soundgated Images, 3/4" U-matic video, color, sound, 9:15 min. Programmer/Multikeyer/H.D. Variable Clock: George Brown. Waveform Generators: Steven Rutt. Scan Processor: Rutt/Etra. Dual Colorizer: Eric Siegel.	Woody a Steina Vašulkovi	Soundgated Images je časným příkladem probíhajících zkoumání Vasulkových interakčních režimů současně generovaného zvuku a obrazu, ve kterých jsou abstraktní zpracované obrazy transponovány jako elektronické zvuky.

1974 7.5.	<i>Velvet Water (broadcast torture, video instalace) School of the Art Institute of Chicago</i>	Chris Burden	Ve Velvet Water Chris Burden opakovaně vdechoval vodu a své sebedušení vysílal blízkému publiku.	1974	C-Trend, 3/4" U-matic video, color, sound, 8:30 min	Woody Vašulka	Videopáska zobrazuje experiment s nahráváním obrazů a zvuků kamerou směřující ven z okna na provoz na ulici. Zatímco vizuální materiál je přetaktován a zpracován v Scan Processoru (b) - kde je přeformátován, komprimován a nakonec rozdělen na dvě různé tvarované segmenty a prezentován jako neznámá forma - nahrávky zvuku zůstávají nezměněné, tedy "reálný" zvuk ulice. V C-Trendu, když je vizuální informace vyjmuta z televizního rámečku a ponechána na pospas, rámeček sám je vystaven horizontálnímu a vertikálnímu výřezu. Prostřednictvím manipulace s rastry se obsah obrazu stává "objektem" a obrací se vzhůru nohama, C-Trend na vzorovém principu spojuje dvě odlišné funkce Scan Processoru: rasterovou manipulaci a odchylku čar. V Violin Power byla pouze manipulována odchylka čar, nikoliv raster. Manipulace odchylkou čar u Scan Processoru znamená, že černé oblasti obrazu nebudou ovlivněny (tyto oblasti jsou neutrální, protože nemají napětí), ale bílé oblasti představují energii a mohou být zvýšeny nebo sníženy. V C-Trendu, v důsledku této operace spolu s manipulací rastru, vzniká konstantní napětí mezi živým charakterem zvuku, který udržuje vztahy ke "skutečnému" světu, a umělým objektem, který se v abstraktním putování přesto odkazuje na zobrazenou scénu. Například divák se snaží "vidět" auta, která slyší, protože auta se pohybují skrze obraz. V dřívějších dílech odchylka čar (pomocí přidání energie k standardním scan procesům) zvedla nebo stáhla světlejší oblasti, ale bylo stále možné rozpoznat "skutečné" objekty zaznamenaného materiálu podle jejich pohybu. Nicméně v C-Trendu, s tehdy dostupnou technologií, Woody vizualizoval napětí mezi tím, co popisuje jako "omezené rámem" a "neomezené rámem" video. Navíc, když se mění magnetická energie v scan procesu podle jasu, výsledný obrazový objekt se jeví jako 3D, bez ohledu na vlně generovaný nebo z kamerou přivedený vstup.
1974	<i>Beton-TV-Paris [Concrete-TV-Paris](video sculpture, concrete, TV, 170 x 81 x 50 cm)</i>	Wolf Vostell		1974	Soundsize, 3/4" U-matic video, color, sound, 4:40 min. Scan Processor: Rutt/Etra.	Woody a Steina Vašulkovi	Soundsize pokračuje ve Vašulkově zkoumání vztahu zvuku a obrazu. Zde je vzor bodů modulován zvuky generovanými syntetizátorem, které mění velikost a tvar ve vizuálním projevu elektronického zvuku.
1974	<i>Children's Tapes (video, b&w, sound, 30 min.)</i>	Terry Fox	Children's Tapes je klasická raná videopráce, klíčový průzkum, který převádí estetiku minimalismu, výkonu, vnímání a reálného času do lidové mluvy každodennosti. S vynalézavostí a vtipem Fox konstruuje fenomenologická dramata z vědy o kvótovi. Napětí a překvapení přivádí řadu neoficiálních epizod, které ukazují základní fyzikální jevy. Fox buduje dramatické napětí a tajemství s extrémní ekonomikou prostředků a zaměřuje stacionární černobílý fotoaparát na běžné předměty v domácnosti. S kamerou blízkou tématům zátiší Fox konstruuje řadu elementárních experimentů, které ilustrují základní principy fyzikální vědy: Kousek ovoce se umístí pod plechové víko, které drží jediný zápas, když se k návnadě přiblíží nic netušící muška ; lžice, vyvážená na vidličce, drží kousek ledu, dokud ho topící voda nespadne; svíčka na pánvi s vodou zhasne, když je na ni položen hrnec. Intimní měřítko, zvětšený pohled a napínavé rozvíjení nepatrných událostí v reálném čase slouží k posílení vnímání a očekávání diváků v těchto poutavých mini-příbězích.	1974	Explanation, 3/4" U-matic video, color, sound, 4:20 min	Woody Vašulka	

1974	<i>Theme Song</i>	Vito Acconci		1974	Heraldic View, 3/4" U-matic video, color, sound, 5:15 min. Multikeyer: George Brown. Waveform Generators: Steven Rutt. Dual Colorizer: Eric Siegel.	Woody a Steina Vašulkovi	V Heraldickém zobrazení se vzor generovaný oscilátorem pohybuje nad kamerovým obrazem cihel a kamene, vzory jsou modulovány ostrými výbuchy napětí generovanými zvukovým syntetizátorem.
1974	<i>Command Performance</i>	Vito Acconci		1974	The Matter, 3/4" U-matic video, color, sound, 4 min	Woody Vašulka	Vizuální a zvukový vzor The Matter je generován generátorem vln, jak je zobrazen na obrazovce procesoru skenování. (b) „V The Matter se například generované sinusové, trojúhelníkové a čtvercové vlny používají k přetváření rastru displeje a obraz tečkového vzoru se odpovídajícím způsobem mění do analogických tvarů vln. Změněný obrázek Rutt-Etra pak musí být zaznamenán druhou kamerou namířenou na displej, aby bylo možné předat správné informace o časování televize, které nám umožní zkontrolovat obraz na standardním monitoru.“ (1) Tvar vlny, který vzniká se svislou aberací vodorovných řádků skenování, je také způsob, jak demonstrovat variabilitu času a energie ve videu. Křivky jsou další možností pro znásobení prokazatelných funkcí videa, zejména s ohledem na prezentaci času jako prostoru. „Křivky jsou obvykle akustickým produktem, ale když je vytvoříte jako rámečky, můžete s nimi zacházet jako s obrazovými objekty.“
1974	<i>Opposition Mirrors and Monitors on Time Delay</i>	Dan Graham		1974	Matrix II, video installation, 12 monitors, color, sound, 8:30 min, dimensions variable. Video instalace.	Woody a Steina Vašulkovi	
1975	<i>Semiotics of the Kitchen</i> (video, b&w, sound, 6 min. 9 sec.)	Martha Rosler	V této performance Rosler přebírá roli ženy v zástěře a paroduje televizní kuchařské ukázky popularizované Julií Childovou v 60. letech. Stojí v kuchyni, obklopená lednicí, stolem a sporákem, prochází abecedou od A do Z a přiřazuje písmeno různým nástrojům, které se nacházejí v tomto domácím prostoru. Ovládá nože, louskáček a váleček, přivádí k varu svou úlohu (ženy v domácnosti) a její gesta ostře přerušuje vztek a frustrace z utlačovaných ženských rolí. Rosler o této práci říká: „Zabývala jsem se něčím podobným pojmu, jazyk mluvicí tématem „a transformaci samotné ženy na znamení v systému znaků, které představují systém výroby potravin, systém využití subjektivity.“				
1975			1975 Mary Lucier Fire Writing (The Kitchen)				
1975			1975 Ant Farm Media Burn, The Eternal Frame, Media Van				
1975	<i>Mirroring</i>	Dana Birnbaum	1975 Dara Birnbaum - Mirroring etc.				
1975	<i>Land of Timoteus</i> , 1/2" Open Reel video, b/w, sound, 6:45 min	Steina Vašulka					

1976	<i>Duchampiana: Nude Descending a Staircase</i> (Super 8mm film transferred to video and color-synthesized video (color, silent), monitors, and plywood) MoMA, NY, Gift of Margot and John Ernst, Agnes Gund, and Barbara Pine	Shigeko Kubota	V posledních několika desetiletích Shigeko Kubota vytvořila významnou část videoinstalací. Její sochařské instalace zahrnují díla, která přepracovávají ikonografii a teorie Marcela Duchampa, a díla zaměřená na krajinu a přírodu. V každé práci hraje ústřední roli její rukopisné elektronické zpracování obrazu. Konceptuální a vizuální vynalézavost a umělecký historický vtip jsou patrné v dílech jako <i>Duchampiana: Nude Descending a Staircase</i> (1976), kde videomonitor v kombinaci dřevěného schodiště ukazuje syntetizovaný obraz sestupující ženy, nebo <i>Bicycle Wheel</i> (1983), ve kterém se miniaturní videomonitor otáčí na stejnojmenném kole. Kompilace videoinstalací od EAI obsahuje také <i>Duchampiana: Chess</i> (1968-75), <i>Duchampiana: Duchamp's Grave</i> (1972-75), <i>Meta-Marcel: Window Snow</i> (1976), <i>Three Mountains</i> (1976-79), <i>River</i> (1981), <i>Video Haiku Hanging Piece</i> (1981) <i>Meta- Marcel: Window Stars</i> (1982), <i>Meta-Marcel: Window Flowers</i> (1983), <i>Video Relief</i> (1983), <i>Green Installation</i> (1983), <i>Window in Window</i> (1983), <i>Rock Video: Cherry Blossom</i> (1986) a <i>Dry Mountain, Dry Water</i> (1987-88).	1974 - 1976	<i>Grazing</i> , b/w, sound, 8:18 min	Woody Vašulka	
1976	<i>Lunar Rambles</i> (video series, color sound) Brooklyn Bridge, Canal Street, Fulton Fish Market, Greenwich Street, Pedestrian Tunnel	Terry Fox	Série <i>Lunar Rambles</i> dokumentuje pět neohlášených vystoupení Foxu na pěti venkovních místech v New Yorku, která se konala v průběhu týdne. Na každém z míst v centru města, které sahalo od Brooklynského mostu po rybníky na Fulton a Greenwich Street, hrála Fox velkou kovovou misku a parabolický ocelový pluhový disk s lukem na housle. Výsledné pásky pak byly každý den promítány jako součást větší instalace v <i>The Kitchen</i> . V každém díle Foxův rituální výkon sleduje roztržitá kamera, která také skenuje okolní městskou krajinu a kolemjdoucí. Dronový zvuk blízký okolnímu prostředí spolu s minimalistickými výkony Foxu v prostředí New Yorku v polovině 70. let vedou k podivně hypnotizujícím studiím času a místa.	1976	No. 25, 3/4" U-matic video, b/w, sound, 6:30 min	Woody Vašulka	
1976	První ateliér Videu v Evropě v Paříži	Don Foresta Teoretik mediálního umění	École Nationale Supérieure des Arts Décoratifs, Paříž, zde mezi lety 1984-1989 studoval pod vlivem Dona Forestry Pavel Smetana.				
1976	<i>Video Buddha</i>	Nam June Paik					
1976	<i>Switch! Monitor! Drift!</i> , 1/2" Open Reel video, b/w, sound, 50 min	Steina Vašulka					
1977	<i>Flux</i> , 3/4" U-matic video, b/w, sound, 8:10 min	Steina Vašulka					
1977	Nam June Paik (with Esther Harriott), 3/4" U-matic video, color, sound, 25:55 min. <i>The Vasulka's loft in New York</i> .	Steina Vašulka					
1975 - 1977	<i>Orbital Obsessions</i> , 3/4" U-matic video, b/w, sound, 24:10 min	Steina Vašulka					
1975 - 1997	<i>Video Fish</i>	Nam June Paik					
1978	<i>Merce by Merce by Paik Part Two: Merce and Marcel</i> (color, sound, 13 min. 5 sec.)	Nam June Paik, Shigeko Kubota	V <i>Merce</i> a <i>Marcel</i> vytvářejí Paik a Shigeko Kubota hustě strukturovanou transkulturní koláž, která vzdává hold stejnojmenným umělcům zaměřením na vztah umění a života. Paik a Kubota spojují umění s pohyby a gesty každodenního života: „Je to tanec?“ čte text na leteckém pohledu taxíků pohybujících se ulicemi New Yorku a na obrázku klopýtajících prvních kroků dítěte. Vzácný rozhovor s Duchampem od Russella Connora upravuje Paik v rychlém, koktavém postupu. Ve vtipném časovém vrstvení, které Paik nazývá „tancem času“, je rozhovor s Cunninghamem, také Connorem, proložen a překryt dřívějším rozhovorem Duchampa: „Čas reverzibilní - čas nevratný.“	1978	<i>Vasulka Video (b&w and color, sound, 173 min.) WNET-TV, Buffalo</i>	Steina and Woody Vašulkovi (The Daniel Langlois Foundation. Steina and Woody Vasulka funds)	V roce 1977 byli Vašulkovi pověřeni veřejnoprávní televizí, aby vytvořili šest půlhodinových programů pro vysílání na WNET v Buffalu v New Yorku. Výsledná série s názvem <i>Vasulka Video</i> je inovativní a informativní televize. Vasulkové představili a kontextualizovali svá díla a diskutovali o jejich technikách zpracování a poskytli neocenitelný pohled na jejich průkopnické experimenty s elektronickou manipulací obrazu a zvuku. Obsah: <i>Steina, Objects, Digital Images, Transformations, Vocabulary, Matrix</i> .
1978	<i>Machine Vision</i> . Video instalace.	Steina Vašulka					
1978	<i>Funtime at the Vasulkas</i> (with Tom Busch, Hollis Frampton, Jeffrey Schier, Paul Sharits), 3/4" U-matic video, color, sound, 7:30 min	Steina Vašulka					
1978-79	<i>Technology/Transformation: Wonder Woman</i>	Dara Birnbaum					
1978-79	<i>Kiss the Girls: Make them Cry</i>	Dara Birnbaum					

1979	<i>Reflecting Pool</i>	Bill Viola	1979 Bill Viola - Reflecting Pool, Crossing, etc. 1981 - Primarily Speaking 1983 - Crux 1992 - Tall Ships etc.	1979 Gary Hill - Mesh				
1979	Bad, 3/4" U-matic video, color, sound, 2:10 min	Steina Vašulka			1980	Artifacts, 3/4" U-matic video, color, sound, 22:50 min	Woody Vašulka	
1980	Cantaloup (with Jeffrey Schier), 3/4" U-matic video, color, sound, 22:50 min	Steina Vašulka						
1980	Selected Treecuts, 3/4" U-matic video, color, sound, 6:40 min.	Steina Vašulka						
1980	Urban Episodes (with Josef Krames), 3/4" U-matic video, color, sound, 9 min	Steina Vašulka						
1980	The making of Urban Episodes, 3/4" U-matic video, color, sound, 2:20 min	Steina Vašulka						
1980	<i>Studio Azzurro</i>							
1980	Big Wrench (video, color, sound, 15 min. 12 sec.)	Chris Burden, Výroba: La Mamelle	V tomto narativním představení pro video Burden vypráví příběh svého vztahu s nákladním automobilem s názvem „Big Job“. Aby vyprávěl svůj autobiografický monolog, sedí před kamerou na mrtvém bodě s pohyblivými obrazy nákladního vozu za sebou. Burden píše: „Během šesti měsíců, kdy se umělec potýká s problémem vlastnit starožitný nákladní vůz s hmotností 16 000 liber, se Big Job stává metaforou osobního šílenství. [Mluvím o, prokletí Big Job, "Moje zmařené plány přeměnit vůz na velící stanoviště komunikační komunikace nebo muzeum cestování a moje potíže se zbavením plošiny. Skutečný příběh."]		1981	<i>In Search of the Castle...</i> (color, sound, 9 min. 29 sec.)	Steina and Woody Vašulkovi	Vasulkové využívají zobrazovací nástroje k transformaci fyzického prostoru a změně vnímání. Hledání hradu je cestou osobních, vnímavých a technických transformací. Při jízdě z města jihozápadní krajinou, procházející Steininým zrcadlovým světem, rozvíjejí Vasulkové centrální metaforu hledání. Tato práce sleduje jejich odysseu od naturalistických po stále složitější krajiny zpracované obrazem, dokud nedorazí do abstraktního elektronického prostředí, syntetického
			The Residents - undergroundová hudební videoklippy video-klipy: Tom Waits, Monty Cantsin, Mike Kelley video: John Bock, Paul Mc Carthy.		1981	Progeny (with Brad Smith), 1/2" Open Reel video, color, sound, 18 min 1981 In Search of the Castle, 1/2" Open Reel video, color, sound, 9:40 min	Woody a Steina Vašulkovi	Progeny je spolupráce se sochařem Bradfordem Smithem. Smithovy organické a smyslné sochařské formy jsou transformovány sloučením jednoho z přístrojů Steina Machine Vision - rotující, zrcadlová koule s předprogramovanými pohyby kamery a optickými transpozicemi - s Woodovým digitálním zpracováním.
					1982	Summer Salt, 3/4" U-matic video, color, sound, 17:50 min	Steina Vašulka	
			1980 Tony Oursler - The Loner		1982	The making of Somersault, 3/4" U-matic video, color, sound, 1:30 min	Steina Vašulka	

				1983	The Commision , 3/4" U-matic video, color, sound, 39:15 min,	Woody Vašulka with Ernest Gusella, Robert Ashley, Cosimo Corsano, Ben Harris, Andrea Harris, David Ossman, Bradford Smith, Peter Kirby	"The Commision je ambiciózní příběh v operní podobě, který kombinuje video efekty a elektronicky manipulovaný zvuk se stylizovaným dokumentárním dramatem." Na základě skutečného dramatu Niccola Pagniniho, houslisty a skladatele 19. století (Ernest Gusella) a jeho současníka Hectora Berlioze (Robert Ashley), se práce zabývá využíváním geniality, umělce jako tragického hrdiny, a historického zkoumání inspirace v romantické tradici. "
1976 - 1983	Allvision. Video installation.	Steina Vašulka		1983	The West # 2, video environment, two channels, color, sound, 30 min cycle. Video installation.	Woody a Steina Vašulka	
1984	<i>Depression Endogène</i> [Endogenous Depression] (TV sculpture, concrete, TV, 164 x 80 x 64 cm)	Wolf Vostell		1984	In the Land of the Elevator Girls, video, color, sound, 4:00 min, with Steina	Woody a Steina Vašulkovi	
				1984	Pariah (with Tim Thompson), 1/2" Open Reel video, color, sound, 26:05 min	Woody a Steina Vašulkovi	
				1984	Four Seasons (video, 3 min. colour)	Michael Bielický	Jedno z prvních Bielického videí vzniklo během studia v Düsseldorfu a zachycuje spontánně vznikající situace v ateliéru na filmový formát Double Super 8. Při pozdějším převodu do videa zůstal filmový pás nerozdělený, což umožnilo nový typ prostorové komunikace mezi jednotlivými políčky filmu a akcemi na nich. Velkoměstská roční období mají svou vlastní pravidelnost a výraz, a už se nedělí na jaro, léto, podzim a zimu, ale zůstává pouze období hektického podnikání, chaosu, fiktivní lásky a spotřeby.
1985	Niagara falls	Shigeko Kubota	Niagara falls (1985) jsou dechberoucí oslavou přírodní krajiny, poeticky transformovanou technologií.	1985	Circulus Viciosus	Michael Bielický	V jedné z prvních videostudií Bielický zkoumá fyzické hranice reprezentace videa. Vesmír se pohybuje v kruhu / Galaxie se pohybují v kruhu / Sluneční soustava se pohybuje v kruhu / Země se pohybuje v kruhu / Dokonce i MY se pohybujeme v kruhu. Tělesné pohyby rozdělují na několik monitorů, nebo je nechává dekonstruovat rapidmontáží a narušením signálu videa, čímž vytváří zvláštní typ video-těla.
				1985	Padání (video dokument, autorský střih, 4min. 34sec. - extrakt) Exoanded Theater Festival, Poznań, Polsko	Tomáš Ruller	Anonymní záznam performance v Maximal Art Gallery a okolí na festivalu Expanded Theatre v polské Poznaři. Sestřiháno z různého obrazového materiálu na VHS. Kameraman není znám. Autor vlastní kopii, autorský střih. Ve vrcholné fázi akce došla baterie, Ruller požádal kurátory o zopakování nezdokumentované části akce, ale už v nepřítomnosti diváků.
				1985	Exhibition I, II, III. a Schornsteine (16mm filmová animace, Crass, á 3 min.)	Petr Vrána	Krátké animace vznikají v ateliéru prof. Jana Lenici na kasselské Kunsthochschule.
				1985	<i>Videomagazín, exilový čtvrtletník, Londýn</i>	Karel Kyncl	Od roku 1984 vydával Karel Kyncl v Londýně exilový čtvrtletník Videomagazín.
1986	Andy Warhol's Fifteen Minutes [episode 1] (1-inch videotape, color, sound, 30 min.)	Andy Warhol	Andy Warhol Video Collection – over 2500 videotapes which include all episodes and outtakes of his television series <i>Fashion</i> , <i>Andy Warhol's T.V.</i> , and <i>Andy Warhol's Fifteen Minutes</i> , the soap operas <i>Vivian's Girls</i> , <i>Phoney</i> , and <i>Fight</i> , and the large body of work known as <i>Factory Diaries</i> .	1986	Voice Windows	Steina a Woody Vašulkovi & Joan La Barbara (Steina and Woody Vasulka fonds)	

				1986	Penitentiary (The Pen) (10 min, color, sound)	Steina and Woody Vašulkovi	[Online: http://www.eai.org/titles/penitentiary-the-pen]
1986	I'm not The Girl Who Misses Much	Pipilotti Rist	1986 Pipilotti Rist - I'm Not The Girl Who Misses Much	1986	<i>Perpetuum Mobile</i>	Michael Bielický	Perpetuum mobile is the description of the elementary manifestation of nature and of the human being; without the permanent movement our existence would be in a static condition: death. / A similar work is here, Perpetuum Mobile, as we said earlier the name of the show. This is another endless tape, showing perpetuum-mobile-principles as a kind of meta-principle of being, of human beings and so on.
				1986	<i>Im Herbst</i>	Michael Bielický	As the spring symbolizes awakening and formation, so in fall comes the time of disappearance and of farewell.
				1986	Paik Hut (single-channel video, U-matic, 14 min. 40 sec.)	Michael Bielický	Video <i>Paik Hut</i> dokumentuje performance Nam June Paika, Ricarda Pereda a Michaela Bielického, při které spálili typické Beuysovy klobouky na pozemku Kunstakademie Düsseldorf. Paik a Bielický byli známi tím, že neočekávaně vyříkovali frázi: "Ticho Josepha Beuyse je přeceňováno." Bielického dokumentární záznam je potopen do nepřirozeného, jasně žlutého odstínu, aby ještě více zvýraznil absurditu této akce.
				1986	Paik (Nein, Ich bin ein Experimentalist) , single-channel video, 4 min. 9 sec.	Michael Bielický	Videoportrét Nam June Paika vznikl v době Bielického studií na škole v Düsseldorfu. Paik svým pohledem výtrvale konfrontuje objektiv kamery připojené na ikonický videosyntezátor Paik-Abe a jeho tvář se rozpouští v mutujícím videosignálu. Ano, nyní oslavujeme video umění! Tady je jeden pro toho "starého mistra" ve stylu pozdního, velkého Paik-Abe barevného syntetizátoru. Ano, nemáme žádné banality.
				1986	VIDOX	Petr Vrána	Filmová varianta KINOX alias rotoskopie (nosičem celuloid) se od VIDOXU liší nosným materiálem (VIDOX magnetická analogová páska). KINOX můžeme popsat jako postup při přenosu nařimovaného obrazu, kdy záznam se promítal odrazem přes zrcadlo na prosvětlovací stůl, kde se snímek po snímku ručně překreslovaly jednotlivé fáze.
				1986	<i>Logotape</i> (Vidox, 1-inch U-matic, 15 min.)	Petr Vrána	Vzniká v koprodukcí s Mikem Krebsem, Frankfurt nad Mohanem.
				1986	Medienpornesie (Vidox, Trickmischer, 1-inch U-matic, 4 min)	Petr Vrána, Peter Weibel	Sémiotická vizualizace zpráv z vídeňských novin, kterou doprovází hra se slovy a významy. Člověk lačně dychtící po novinkách z denního tisku je připodobněn k jedinci poháněného sexuálními chťicem, ženoucí se za informací jako za obětí sexuální touhy.

				1986	<i>Black Market</i> (video dokument, autorský střih z převzatého záznamu akce, bez zvuku, 3min. 13sec. - extrakt) Lapidarium, Stuttgart, Německo	Tomáš Ruller	Záznam skupinové performance Black Market v prostorách Lapidária v německém Stuttgartu. Základem manuálně pořízeného záznamu na VHS je původně originální videozáznam akce, nyní pravděpodobně v archivu Stuttgartského Künstlerhaus. (pozn. Black Market akce dále v: Galerie Maegert, Bern; Bellouard-Bollwerk Fest, Fribourg; Lapidarium, Künstlerhaus, Stuttgart)
				1986	<i>Ve dvou - II. část</i> (video dokument, autorský střih, záznam akce Pavel Liška, 3 min. 28 sec.) Galerie Moltkerei Werkstatt v Kolíně nad Rýnem, Německo	Tomáš Ruller, Pavel Liška	Záznam akce v německé galerii Moltkerei Werkstatt v Kolíně nad Rýnem, jejíž první část probíhala v exteriéru (není zdokumentováno). Na základě této performance, kterou v interiéru zaznamenal na video Pavel Liška, byl Ruller pozván kurátorkou Elisabeth Jappe na Documenta 8 v Kasselu (1987). Akce s názvem <i>Právě teď tady</i> , která byla variantou této Kolínského, jejíž realizace byla plánována v rámci zahájení Documenty ve Fridericianu, bohužel kvůli zákazu ze strany českých úřadů nebyla umožněna.
				1986 - 1987	<i>Ich wollte ich wäre ein Kleid</i> (Bluebox, Vidox, U-Matic High Band, 2 min. 38 sec.)	Petr Vrána, Friedemann Baader	Vizualizace textu Petera Weibela na téma "kůže, jak ji oblékáme a jak ji používáme jako monitor". Kritika soukromých komerčních televizní stanic.
1987				1987	<i>Art of Memory</i> (1987, 3/4" U-matic video, color, sound, 36:30 min.)	Woody Vašulka with Daniel Nagrin, Klein, Doris Cross, Rutt/Etra, Jeffrey Schier, Bradford Smith, Penelope Place, David Aubrey and Steina.	
1987	Lilith (with Doris Cross), 3/4" U-matic video, color, sound, 9:10 min Lilith (with Doris Cross), 3/4" U-matic video, color, sound, 9:10 min	Steina Vašulka		1987	Voice Windows (with Joan La Barbara), 1/2" Open Reel video, color, sound, 8:05 min	Woody a Steina Vasulka	
1987	Aria, 3/4" U-matic video, color, sound, 3:10 min	Steina Vašulka		1987	<i>Die Fettecke</i> (single-channel video, U-matic, 40 min.)	Michael Bielický	17. Internationales Forum des jungen Films, Berlin In homage to Joseph Beuys, this forty-minute video sculpture addresses the scandalous process of removal of the sculpture "Die Fettecke", which was located in Beuys' former work room, from this same work room. In order to be able to follow the recording, the video monitor must be set up in portrait format, i.e. tilted. Viewers are forced to take a different perspective and to neglect the inertia that the medium of television usually forces on them. The absurdity of the unfolding art scandal is enhanced through the creative exploitation of the first digital video techniques Time Base Correction and Drop-Out Compensation.
				1987	<i>Toilette</i> (Ready-Made/Sculpture)	Michael Bielický	Ready-Made/Sculpture: Toilet, CRT, TV magazine, transmitter; Pro výstavu Videosculptures Exhibition v Cité Internationale des Arts v Paříži. As is often the case with Bielický's works, this work also deals with the sluggishness television forces on it's viewers. In this work, which adapts Duchamp's "Fountain", all components of Bielický's later video sculptures are laid out for the first time. Still influenced by Nam June Paik's irony and sarcasm, the added freedom in the arrangement of the small-screen CRTs and the transmitter-receiver structure will occupy Bielický for the next few years and inspire, among others, the works "Menora / Inventory", "The Name" and "Exodus".

				1987	<i>Staffelei (Video-sculpture/Ready-Made)</i>	Michael Bielický	Video-sculpture/Ready-Made: easel, pallets, small CRTs, transmitter; Pro výstavu Videosculptures Exhibition v Cité Internationale des Arts v Paříži. In this work, which is a tribute to the visual arts, as in his work "Toilet", all components of the later video sculptures which Bielický will create are united. With this work, Bielický already dissociates more from the influence of Nam June Paik - it is less ironic and sarcastic - and follows a more conceptual approach with the arrangement of the small-screen CRTs as well as the transmitter-receiver structure. In the dynamic between pure palette and colored palette, backlit by two televisions, Bielický hints at the simultaneity of the artistic genres of these days and at the same time challenges their intensities backlighting the pallets with new media formats.
				1987	<i>Perpetuum Mobile</i> within the video sculpture <i>Fish Flies on Sky (Medial infrastructure Fish Flies on Sky (Paik) & Perpetuum Mobile I: Composite of tube televisions in the Museum Kunstpalast Düsseldorf VS single-channel video, 4 min. 4 sec.)</i>	Michael Bielický	Permanenční výstava <i>Fisch Flies on Sky</i> muzea Kunstpalast v Düsseldorfu. In 1982, the video installation "Fish Flies on Sky" by Nam June Paik premiered at the Museum Kunstpalast Düsseldorf. The screen ceiling, which consists of a hanging television grid, is not simply digitally connected in parallel, as it is customary today: Through a highly complex analog cabling, the images seem seemingly chaotic, but sensitively orchestrated at second glance, through a carefully laid out cabling from screen to screen. "Perpetuum Mobile I" (1986) by Michael Bielický is a video work exploiting the first digital video techniques Time Base Correction and Drop-Out Compensation for the creative alteration of image material. In 1987 Paik made it possible for the young student Bielický to show one of his first digital video works - "Perpetuum Mobile I" - through <i>Fish Flies on Sky</i> .
				1987	<i>Requiem (U-matic High Band, 2 min. 30 sec.)</i>	Petr Vrána	Spolu s Dvořákovou hudbou a ve 20ti hodinovém nepřetržitém procesu bylo namalováno 400 fotografií jeho vlastní olejomalby, takže samotný proces animace se stal procesem malování. Téma: Pokud je animace stvořením pohybu na projekční plátno, pak je tento videoart byl hledáním postavy, která stojí na místě. Technika: fázový stop trik, míchání papíru a elektronického řezu, U-matic High Band.
				1987	<i>Namibia War Dance (fázový stop trik, U-matic High Band, 3 min.)</i>	Petr Vrána	V tomto videu se současně objevuje proces vzniku videa a výsledné video samotné. Po stisknutí tlačítka VCR mohl vlastník záznamu vidět každý jeden originál z 500 kreseb na LP obalu, které rozpořbováním tvoří výsledné video.
				1987	<i>K/TO (autorský video-dokument, exkrakt 5 min. 40 sec.)</i> Eko art, Spotkanie Suwalskie, Wigry, Polsko	Tomáš Ruller	Extrakt z amatérského VHS záznamu. (Na záběrech je vidět štáb polské televize, jejich materiál je možná v archívech symposia nebo televize.) Procházka po magických místech v okolí bývalého kláštera v bažinatém kraji Mazurských jezer s drobnými rituálními zastaveními.

				1988	<i>Next Year in Jerusalem / Hommage to Rabbi Löw (single-channel video, U-matic, 5:44 minutes) , c Continuum</i>	Michael Bielický	Cite Internationale des Arts, Paris In the 16th century, Rabbi Loew is not only an extraordinary personality within the teachings of Kabbalah and Alchemy, but also a visionary of visual media and cybernetics. The image compositions in Bielický's video work illustrate the world through the eyes of the Kabbalist. The flowing water symbolizes the constant movement of creation and transgression, but also the unstoppable flow of time. <i>Rabi Löw was not only an outstanding personality in Cabbala and Alchemy in 17th century Prague, but was also the harbinger of visual media and cybernetics. The pictures are aimed to illustrate the world of the cabbalist. The sound of running water symbolizes the process of movement of creation and transgression, but also of the passage of time.</i>
				1988	<i>Golem is Alive (single-channel video, U-matic)</i>	Michael Bielický	In Prague there is a very old Jewish cemetery called "The House of Life". Golem, the common soul of the ghetto makes each aktinolit (gravestone) visible. The inscription becomes suddenly alive. The quadratic letters of the Hebrew alphabet fuse together with the symbol-images to a kind of letter-pictograms. The information in form of a letter formula makes Golem alive; the information, which needs to make a computer work seems to work on the same principle.
				1988	<i>Spolupráce na The Orchestra, Zbig Vision Studio, NY</i>	Petr Vrána u Zbignieva Rybczyńskiego	
				1988	Malerei versus Video (video instalace)	Petr Vrána	Rondel sestavený z panelů, do kterých autor za plochy světo propustných zrcadel umístil malířská plátna, na kterých byly vytištěny figurativní černobílé záběry z videa. Části obrazů domaloval RGB barvami. Časování rozsvěcelo jednotlivé panely podsvícené led osvětlením. Díky red-green-blue efektu se malby s ohledem na druh světla divákoví proměňovaly, ale také v mžiku mizely. Kritika možné závislosti na televizním vysílání.
				1988-1989	<i>The Picture of Dorian Today (music video, 4 min. 30 sec.)</i>	Ralf Werchograd, Petr Vrána	Projekt s Vránovým scénářem a produkcí vytvářený v 3D počítačové animaci v programu Intelligent Light a Apollo Domain, s výstupem na 1-inch U-matic (music video, 4min 30 sec), rendroval Werchograd po nocích v nejlépe vybaveném studiu ve Frankfurtu nad Mohanem britsko-německé firmy ECG.
				1989	Events in the Elsewhere (with Joan La Barbara), 1/2" Open Reel video, color, sound, 15:40 min.	Steina and Woody Vašulka, Assistance: Hirofumi Mora, Japan-United States Friendship Commission. Produced by IMATCO/ ATANOR for Television Espanola S.A. El Arte del Video.	V zemi výtahu dívky používají výtah jako metaforické vozidlo k odhalení pohledu cizince do současné japonské kultury. Neustálé otevírání a zavírání dveří výtahu slouží jako stručné formální zařízení, protože divákoví se nabízejí krátké záběry řady krajín - přírodních, městských, kulturních i domácích. Dveře se otevírají do dveří a odhalují vrstvy veřejného a soukromého vidění, čímž přenášejí diváka z divadelních představení a pouličních scén na záznam každodenní života bezpečnostní kamery výtahu.

				1989	Menora/Inventur (videoskulptura, 275x200x100 cm, ocelový rám, CTR, vysílač)	Michael Bielický	Video sculptura: steel frame, CRTs, transmitter, 275x200x100 cm; Vytvořeno pro MultiMediale 2, ZKM Zentrum für Kunst und Medien Karlsruhe, Opelgelände, Karlsruhe; With the "Menorah", Bielický uses a strong religious symbol and embeds it's main features within a configuration of flickering monitors that replace the candles and a steel frame – a configuration which became an ironic reflection on religion and its importance in the media age ever since and is by this day one of his most successful works. With the use of wireless transmission techniques and the free arrangement of media within a static structure, he lays the foundation for many upcoming works and addresses the networked world through the magical symbolism of religion. On seven CRTs an invisible transmitter sends a video showing a flame. At the world premiere on the parade staircase of the Düsseldorf Art Academy, Bielický sets the "Menorah" among empty fire extinguishers and extends the sculpture to his first installation.
				1989	<i>JLB Perfect Guest</i> (TV-sculpture, single-channel video, U-matic, 5 min. 44 sec.)	Michael Bielický	<i>JLB Perfect Guest 2</i> within the sculpture <i>JLB Perfect Guest</i> TV-sculpture: CRT, rack, cables VS single-channel video (Umatic), 5:44 minutes, Kunstakademie Düsseldorf, Düsseldorf. In his video, Bielický focuses on the presentation technique of James Lee Byars, who in his silent performances sometimes appeared dressed entirely in gold. Bielický slows down the self-filmed video footage of a performance by Byars in Frechen near Cologne and waives any cut and any further processing of the documentary. The video technique in this case is the void that fills the TV sculpture again. With the arrangement of four televisions, each rotated by 90 degrees Bielický produces the material prototype for his own video work "Perpetuum Mobile II" (also 1989) - a single-channel video that will feature numerous video sculptures as screen content from this year ("Images Du Futur", "Flussers Fluss", etc.).
				1989 - 1990	Microwaved Hot Dog (Harry, Paintbox, Mirage, D1, video 3,5 min / 4 min)	Petr Vrána hudba: J.Hammer trubka: L.Deczi hraje: Monika Kroll	Absurdní, ale pravdivý příběh ztvárněný jako hudební video, s hudbou Jana Hammera, za zvuku trubky Laco Decziho. Paní Virginia Astley z Lumberstonu (Ohio/USA) vyhrála soudní spor s výrobcem zakoupené mikrovlnné trouby, který v návodu neuvěděl, že spotřebič je životu nebezpečný pro domácí mazlíčky. Byla zvyklá v otevřené plynové troubě po koupeli dosušovat svého psa, který v mikrovlnné troubě uhynul.
1990	In the Land of the Elevator Girls (w/ Hirofumi Mora), SVHS video, color, sound, 4:15 min	Steina Vašulka		1990	<i>Perpetuum Mobile 2</i> (single-channel video, U-matic, 4 min 24 sec.) c <i>Continuum</i>	Michael Bielický	Perpetuum mobile je popisem elementárních projevů přírody a lidského bytí; jsme neustále v pohybu, kdyby se naše existence ocitla ve statickém stavu, nastala by: smrt.
1990	Ptolequad, 3/4" U-matic video, color, sound, 12:20 min	Steina Vašulka		1990	Der Name (videoskulptura, 400x200x250 cm, ocelový rám, CTR, vysílač), Discover European Video, Anthology Film Archives v New York / (1994, Český obraz elektronický - vnitřní zdroje, Galerie Mánes, Praha)	Michael Bielický	Videoskulptura pro Discover European Video, Anthology Film Archives v New York. S „Der Name“ začíná Bielický vyvíjet svá díla důsledněji, přičemž výchozím bodem je „Menora / Inventur“. Klíčovou roli opět hraje bezdrátový přenos informací mezi symbolickými objekty a ještě koncepčnější přístup k uspořádání médií v pevné struktuře, nyní v hloubce samotné místnosti. Bielický oslovuje propojený svět prostřednictvím symbolu spirály, která funguje jako nosič informací v různých kontextech. Sedm televizorů CRT přenáší video plamene z černé reflexní koule, která je vysílačem, ale není jako taková okamžitě rozpoznatelná. „Der Name“ je první dílo typu „walk-in“ / proto-interaktivní.

				1990	<i>Sefirot Tree (videokulptura, 400x160x160 cm, ocelot rám, CTR, vysílač), Výroční výstava düsseldorfské Kunstakademie</i>	Michael Bielický	Pro Výroční výstava v düsseldorfské Kunstakademii. „Sefirotův strom“ je posledním dílem ze série video soch, které Bielický vyvíjí z důsledného sloučení a rozvoje principů použitých v předchozích dílech. Umělec se znovu zabývá znalostmi a produkcí znalostí kombinací bezdrátového přenosu informací a volného uspořádání médií v rigidní struktuře, na kterou odkazuje symbolika kabalistického stromu života. Zdá se, že socha expanduje do vesmíru: „Sefirotův strom“ přijímá signál plamene z vysílače, ale radiální informace, které obsahuje, do vesmíru: planety a galaxie vstupují do komunikace - odtud premiéra na střeše.
				1990	<i>In-ter-vention (performance) Québec, Kanada;</i>	Tomáš Ruller	Na festivalu v <i>Inter-le-lieu</i> v kanadském Québecu, videoprojekce, uzavřený okruh, dva monitory, první kamera snímala akci a druhá celek instalace.
				1991	TV-oběd (video-oběd, VHS video: NTSC, 20 min., TV na kameni z Dógenova zenového kláštera v Eihei-ji) Video Biennale, Fukui, Japonsko	Tomáš Ruller	Video performance na bienále v japonském Fukui, Ruller rozbil televizní obrazovku. Video Biennale, Fukui Japan. VHS video NTSC 20 min., objekt televize na kameni z Dógenova zenového kláštera v Eihei-ji.
				1991 2.10.	Space of the Memories an Immediately Space - Milano Poesia, Spazio Ansaldo (záznam performance, Studio Azzuro, Hi8, 15 min.)	Miloš Šejn	Záznam performance, Studio Azzuro, součást Milano Poesia. IX Festival Internazionale di Poesia, Musica, Performance, Danza e Teatro, 30.9. - 6.10.1991, Spazio Ansaldo, Milán
1992 - 2005	Deutscher/Internationaler Videokunstpreis & Internationaler Medienkunstpreis	Je na čase vytvořit nové fórum a vyvodit závěr, který je tak zřejmý a přesto tak dlouho opožděný, že se video obraz a televizní obraz objevují na stejné obrazovce - a všechno ostatní je otázkou konvencí a institucí. - Mediagramm, prosinec 1991	V roce 1992 založily ZKM a Südwestfunk Baden-Baden (SWF) německou cenu za videoart. Jednalo se o první cenu za mediální umění udělovanou ve spolupráci televizní stanice a kulturní instituce. Cena byla udělena v letech 1992 až 2004, ale v roce 1999 byla pozastavena. Název se několikrát změnil: »Deutscher Videokunstpreis« (1992-1994), »Internationaler Videokunstpreis« (1995-1998), »Internationaler Medien / Kunstpreis« (2000-2005). Od roku 2000 byla cena udělována se specifickým tématem: »clTy« (2000), »Ctrl [Space]. Die wachsame Gesellschaft «(2001),» Bilder-Codes «(2002),» Konstruiertes Leben «(2003). "Neviditelný. Art_Science «(2004).	1992	Doris, 1/2" Open Reel video, color, sound, 16:35 min	Woody a Steina Vašulkovi	
1992 (22.6. - 5.7.)	Ars Electronica - Eigenwelt der Apparate - Welt, Pioneers of Electronic Art	Artistic Director: Peter Weibel, Curators: Woody and Steina Vašulkovi Editor: David Dunn		1992	<i>Der Innere Beobachter (videokulptura)</i>	Michael Bielický	Vnitřní pozorovatel. Světlo ve svém elementárním vzhledu je výchozím bodem této práce. To, co se dnes jeví jako jednoduchá digitální textová animace, je ve skutečnosti složitý analogový proces uvnitř koulí. Uvnitř koulí jsou instalovány infračervené kamery, které na jejich vnitřek filmuji fluorescenční barvu. Bielický vepsal „světlo“ do ponurých sfér a technický výklad promítá navenek. Tato komplikovaná konstrukce nabízí nejen prostor pro interpretace od technického oka po Platónovu jeskynní alegorii, ale také náhled na připravovaná díla. Od této chvíle už Bielický nepoužívá technologii jako médium pro magické a symbolické spojení s významem, ale zabývá se spíše interpretační silou technologie v naší společnosti jako takové.

1993 12. - 17.2. 1993	ARCO - Arte Contemporaneo, přehlídka současného umění, Madrid, Španělsko (Dokument ARCO 1993, Ivan Tatiček)	Zdeňka Čechová, Federico Díaz, Věra Geislerová, Radek Pilař, Tomáš Ruller, Petr Skala, Ivan Tatiček, Petr Vrána	Veletřní umění, výtvarníci z dvaceti zemí světa. Video tvorba zde byla zastoupena už po šesté, a to ve dvanácti "stáncích". Vedle "non-stop" projekcí probíhajících v kinosále, byly součástí tematické besedy, letos na téma narativní a konceptuální video. Svou tvorbu zde prezentoval například polský režisér žijící v USA Zbigniew Rybiczynsky. (pozn. diskuze se zúčastnil ředitel České Televize Petr Sládeček a například Roman Milerský nebo Věra Geislerová.) Český stánek "Ministerio de Cultura, Checo, Madrid, Videoarco 5" finančně zajistilo ministerstvo kultury ČR (velvyslankyně Pavlína Řezníčková) jako Škodovka a Teleexport. Na realizaci se vedle jednotlivých tvůrců podílela Unie výtvarných umělců, především Asociace Videa a Intermediální tvorby. Radek Pilař zemřel několik dní před odjezdem. Zastoupená díla: Radek Pilař (Yes, No, Yes), Tomáš Ruller (Stillness, TV Ceremony), Zdeňka Čechová (Kosmos a živly), Federico Díaz (Terra), Ivan Tatiček (Tlačěnka III. Mílo se nám dobře), Petr Skala (Jen Smrt), Petr Vrána (Altamira, vizualizace hudby Jiráka),	1993	Studies for Hybrid Automata, 3/4" U-matic video, color, sound, 8:40 min	Woody Vašulka	
1993	Zastoupení českých autorů na festival Deutscher/Internationaler Videokunstpreis & Internationaler Medienkunstpreis	P. Skala, P.Vrána, J.Žáčková	Nominace: Petr Skala: Jen Smrt (1992), Petr Vrána: Bomba (Perumos), Janka Žáčková: Meditace (1992).	1993	Bauhaus Ceremony (video-obřad, uzavřený okruh) Ost-ranenie festival, Bauhaus, Dessau, Germany	Tomáš Ruller	1993 BAUHAUS CEREMONIÁL / BAUHAUS CEREMONY, video-obřad / video-ceremony, BAUHAUS CEREMONY, Ost-ranenie festival, Bauhaus, Dessau, D
				1993	Transit / Media-situ-ace. (pro 3 monitory) Transit, Hugenotten House, Kassel	Tomáš Ruller	Mimo barevné diapozitivy pořízené mnou po akci existují pracovní fragmenty videí ze dvou VHS recorderů a několik použitých objektů. Prostorová složitost akce ve 3 místnostech pozorovatelných kukátkou z chodby a troj-projekce v baru o patro níž. Nejs'více o celku vypovídá schéma propojení.
1993	Head	Cheryl Donegan	1993 Cheryl Donegan - Head	1993	Monitor-ring (video-situ-akce, pro 2 monitory) Relikte & Sedimente, Offenes Kulturhaus, Linz, A	Tomáš Ruller	1993 MONITOR-RING / MONITOR-RING, video-situ-akce / video-situ-action, Relikte & Sedimente, Offenes Kulturhaus, Linz, A
1994	A So Desu Ka, SVHS video, color, sound, 9:30 min	Steina Vašulka		1991-1994	Vilém Flusser's Fluss (video dokument, 45 min.)	Michael Bielický	This is a documentation of a wonderful friend, Vilém Flusser, called Flussers Fluss, who was a visionary of future worlds, using technology but also an universal soul, having a big knowledge of past, present and future in all aspects, philosophical, scientific and historical. And he is just here explaining about prehistorical beings in this part of South France where I visited him in 1991 to shoot this movie or this documentation for German television called WDR or Westdeutsche Rundfunk. This is going for 40 minutes. And this is it. Experimentální videodokument o Vilému Flusserovi, teoretikovi fotografie a nových médií, tvoří záznamy Flusserových úvah o životě a filozofii. Rozebírá technickou revoluci, dějiny filmu a fotografie, ale také současnou situaci v politice a kultuře a pražském genu loci. Tyto osobní nahrávky započaly v létě roku 1991 za Flusserova pobytu v Robionu v jižní Francii.
1994	Eine Faust	Marcel Oldenbach	1994 Marcel Oldenbach - Eine Faust				
1994	Evening	Stan Douglas	1994 Stan Douglas - Evening				
1995	Pyroglyphs (with Tom Joyce), Video Hi 8, color, sound, 26 min	Steina Vašulka	1995	1995	24 hod/In Belfast (video-akce, exchange resources)	Tomáš Ruller	Automatický časosběrný video-záznam (na Hi-8) jednoho dne na festivalu - od přeletu do odletu.
				1995	Exodus (virtuální tele-performance)	Michael Bielický	Teleperformance provedená v průběhu festivalu Ars Electronica v Linci. Autor se vydal po stopách Mojžíše na jeho útěk z Egypta. Čtyřdenní performance byla dokumentována pomocí systému GPS, shromažďujícího data z několika navigačních satelitů, posílaných na nejbližší internetový server pomocí mobilního telefonu. Historie cesty byla zviditelňovaná online prostřednictvím aktualizovaných map a satelitních obrazů, a promítaná v Linci ve speciálním 3-D prostředí. Tříkrát denně se uskutečnilo telefonní spojení autora s publikem v Linci. Performance se pro autora stala metaforou zbavení se zajetí reálného prostoru otevřením nové dimenze "všepřítomnosti".

1996	<i>Standing Apart</i>	Gary Hill		1995 16.11.	Viděno v ohni / Iva Galerie, Berlín (video záznam performance, Hi8, 15 min.)	Miloš Šejn	Záznam performance v rámci zahájení autorovy výstavy v ífa Galerie Berlín, ruční kamera Hi8 (servis ífa Galerie), video bylo následně součástí výstavy v podobě instalovaného monitoru.
1996	<i>Facing Faces</i>	Gary Hill					
1997	Orka, Video Hi 8, color, sound, 15:10 min	Steina Vašulka		1997	<i>Chimaera - Živý obraz (video instalace) Photokunst Mitteleuropa, Galerie Moritzburg, Halle, Germany</i>	Tomáš Ruller	1997 CHIMAERA – ŽIVÝ OBRAZ / LIVING PICTUREE IMAGE, video-instalace / video-installation, Photokunst Mitteleuropa, Galerie Moritzburg, Halle, D
				1997 15.8.	<i>CORPS PAYSAGE III / Sers (video záznam, Video8, 30 min.)</i>	Miloš Šejn	Záznam otevřené situace v krajině poblíž Le Hameau de la Brousse, Sers, France, fix stativová kamera Video8 a tělové záběrové sekvence. Pracovní setkání a prezentace Studia Qu'Es, členů Mai Juku a hostů.
1998	Turbulent (two channel video/audio installation etc.)	Shirin Neshat	1998 Shirin Neshat - Turbulent, Two channel video/audio installation.	1998	<i>Woody Plays the Maiden (digital video, color, sound, 6 min.10 sec.)</i>	Woody Vašulka	
1999	MidiViolin, 3/4" U-matic video, color, sound, 10:50 min, with Michael Saup, Tim Thompson, Saburo Teshigawara, Joan La Barbara, Michel Waisvisz, Leatitia Sonami, Cas de Marez, Trevor Wishart and Francis M. Uitti	Steina Vašulka					
				2001	<i>Light Revisited – Noisefields (video, color, sound, 10 min., cycle)</i>	Woody Vašulka	Počítačem generovaná video projekce; hliníkový stojan, 3 pěnové desky, hliníková konstrukce, 2 kovové desky, 19 plastových spojek, 2 dichroická zrcadla, projektor VGA (objektiv: 1,6 - 2,6:1), aktivní reproduktory, SD media přehrávač.
				2001	<i>Next Year in Jerusalem (interaktivní video instalace)</i>	Michael Bielický	Instalace vytvořená pro Galerii Roberta Guttmana propojuje Prahu a Jeruzalém. S využitím zařízení pro detekci pohybu (infráčervené paprsky odrážejí objekty v prostoru), které snímalo postavy, byly vytvořené 3-D modely návštěvníků, přenášené na projekční plochu, kde se mísily se záběry snimanými webovou kamerou nainstalovanou u Západní zdi v Jeruzalémě. Kompozitní obraz byl přenášen také na webové stránky galerie.
				Installations 1990— 1998	Brotherhood, six computer-driven opto/electro/mechanical constructions	Woody Vašulka	— Table 1: Translocations, 1996, interactive computer-driven opto/electro/ mechanical construction, dimensions variable, with Russ Gritz and Bruce Hamilton — Table 2: Theater of Hybrid Automata, 1990, internally interactive video/ computer/sound construction, dimensions variable, with Don Buchla and Russ Gritz — Table 3: Friendly Fire, 1994, interactive computer-driven opto/electro/ mechanical construction, dimensions variable, with Russ Gritz, Bruce Hamilton and Tom Joyce — Table 4: Stealth, 1998, interactive computer-driven opto/electro/mechanical construction, dimensions variable, with Aaron Davidson and Thomas Ashcraft — Table 5: Scribe, 1998, interactive computer-driven opto/electro/mechanical construction, dimensions variable, with Russ Gritz, Bruce Hamilton and Roderick Peyketewa — Table 6: The Maiden, 1998, interactive computer-driven opto/electro/ mechanical construction, dimension variable, with Steina, Russ Gritz, Bruce Hamilton, Susan Hamilton, Jamie Hamilton, Roderick Peyketewa, Van Baer, Tom Demeyer and Rutt/Etra

				2003	<i>Špehýrka / Peep Hole (situ-akční-video-instalace)</i> <i>Sziget festival, Budapešť, Maďarsko</i>	Tomáš Ruller	2003 ŠPEHÝRKA / PEEP HOLE, situ-akční video-instalace / situ-action video-installation, Sziget festival, Budapešť, H
2005	Pyrospheres (with Tom Joyce), Video Hi 8, color, sound, 5:55 min	Steina Vašulka		2004	<i>Shining Moment (video, color, sound, projector stands, mirrors, 5 min., cycle)</i>	Woody Vašulka	

Table 1

			ČESKÉ UMĚNÍ VIDEA (přehled uměleckých děl) I. (IPD, okruh československé televize, videisté, AVIT ad.)				ČESKÉ UMĚNÍ VIDEA (přehled uměleckých děl) II. (autoři, kteří jsou úzce spojeni s alternativní výtvarnou scénou)
			LEGENDA: ZELENĚ označená políčka představují díla, která byla vybrána do výstavy				LEGENDA: ZELENĚ označená políčka představují díla, která byla vybrána do výstavy
1972	Institut průmyslového tvarování (později designu - IPD), Na Poříčí 1, Praha		Institut průmyslového designu (IPD) bylo vědecko-výzkumným pracovištěm zaměřeným na podporu kvality designu průmyslových produktů. Působilo v Československu v letech 1972–1990 v rámci systému státem plánovaného hospodářství a bylo začleněno do Federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj. Předcházela mu Rada výtvarné kultury výroby (1964–1972), se kterou bylo spojeno i vydávání časopisu Czechoslovak Industrial Design (CID). Městský výbor ČSTV disponoval od roku 1972 VCR technikou pro nahrávání fotbalových zápasů (ing. Poustecký). Na spartakiádě Spřátelených armád docházelo k krádežím nahrávací techniky. Šéfem ČSTV byl Provozník. V tomto kontextu působil M. Klivar, který popisuje svou práci s kazetovým systémem VCR (video cassette recorder), který byl zaváděn právě v roce 1972. Tento systém navazoval na předchozí U-matic systém a v roce 1980 byl přechodem na VHS systém.				
1972	První video systémy v ČSSR	ČSTV	Český svaz tělesné výchovy (ČSTV) fungoval i po roce 1989 téměř bez významných změn. Od března 1990 do dubna 2013 používal zkratku ČSTV. V tomto období se však Český svaz tělesné výchovy zaměřoval na sportovní aktivity. V roce 2012 schválil výkonný výbor ČSTV poslední organizační řád. Poté, dne 27. dubna 2013, ČSTV prošel transformací na Českou unii sportu (ČUS).				
1972	Centrum českého videoumění	Miroslav Klivar, Jaroslav Pavelka, Zdeňka Čechová	Je nezbytné vzít v úvahu roli Miroslava Klivara jako agenta STB. Ve své publikaci sice popisuje vznik tzv. Independent video art Prague v rámci Institutu průmyslového designu v Praze, avšak podle nejnovějších výzkumů publicisty Mirka Vodrážky existovala organizace Art Centrum, kterou řídila StB a do které tato odnož spadala.				
				1974	Reminiscence (1/2" Open Reel video, color, sound, 4 min, 48 sec.) Scan Processor: Rutt/Etra. Colorizer: Eric Siegel.	Steina a Woody Vašulka	Reminiscence je nadpozemský záznam procházky Portapakem na statku na Moravě, v místě mládí Woodyho Vašulky, jak je vidět prostřednictvím transformačních účinků procesoru Rutt / Etra Scan. Obrázky jsou děsivě sochařské, mizí v abstrakci, jako by vyvolávaly paměť. Materiál ze skutečného života, který Woody nahrává kamerou Portapak během své návštěvy statku na Moravě (kde strávil nějaký čas v dětství), je později zpracován takovým způsobem, aby se seznámil s jeho minulostí. Vychýlení však nemění měřítko obrazu, takže snímky vázané na rám a vizualita topografického prostředí udržují propustný vztah k realitě. Tento přístup demonstruje prvotní koncept v práci Vasulků, kde se neklade tolik pozornosti na lineární průchod, ale na interference a transformaci. Výsledkem těchto operací je vybudování napětí: jsou nesouvislé a paradoxní.
				1974	Telč (5 min, 10 sec., color, sound) Scan Processor: Rutt/Etra. Colorizer: Eric Siegel.	Steina a Woody Vašulka (Steina and Woody Vasulka fonds)	V Telči se k transformaci obrazů portapaků z výletu do města v jižních Čechách používá procesor Rutt / Etra Scan. Stejně jako vybledlé vzpomínky jsou obrazy krajiny a lidí vytvářeny a abstrahovány, protože energie obrazu je převedena do elektronických rádků skenování.
1975 březen	<i>Video situace (videovize), knihovna Institutu průmyslového designu, Praha</i>	Miroslav Klivar	Z akce, která se konala v Jeruzalémské ulici v Praze, se dochoval plakát. Samotný autor popisuje tuto prezentaci, kde představil estetické záběry na téma "člověk-stroj". Následovala video poezie, kde Miroslav Klivar kombinoval písmena (lity) s video obrazem.				
1976	<i>Bouře / videografika</i>	Zdeňka Čechová	Tato videografika byla vytvořena pomocí videokamery umístěné na denzitometru v laboratořích ČSAV. Kamera spojená s makroskopem umožňovala barevné úpravy původního grafického návrhu počítačové kresby. Zařízení umožňovalo umělci vytvářet a hledat barevné variace. Výsledné snímky byly zaznamenány nasnímáním z obrazovky.				
1976	Video Poetry (publikace)	Miroslav Klivar		1976 - 1979	PŘEDNÁŠKA , bez názvu (Jankowice), LAICA performance, 3-dílná performance. Szólnay Museum.	Petr Štembera	Na video byly ale zřejmě zaznamenány jeho akce: <i>Přednáška</i> v Zsolnay Museum v Maďarsku (1976), <i>Cesta</i> v Galerii Repassage ve Varšavě (1977), <i>akce bez názvu</i> v Jankowicích u Poznaň (1978), <i>LAICA performance</i> v Los Angeles (1978), 3-dílná performance Lodž (1979) a <i>Dějiny Polska</i> (kurátor Jaroslav Anděl) ve Wroclavi (1979), žádný ze záznamů však Štembera neměl k dispozici.

1977	Videopoetry (videofilm)	Miroslav Klivar	V rámci své bližší nespécifikované "video poezie" kombinuje Miroslav Klivar čísla a písmena s televizním obrazem jak vně, tak uvnitř obrazovky. Miroslav Klivar publikoval v roce 1976 stejnojmenné dílo nazvané "Video Poetry" a své umělecké dílo prezentoval dokonce formou body-artu na mezinárodním sympoziu v rakouském Grazu v roce 1978.	1977, léto	TV-LOOK	Vladimír Ambroz Ambroz působil v letech 1974-1976 jako kulisák, osvětlovač a technik v Divadle na provázku, které fungovalo v prostorách Domu umění.	„Jsme skutečně schopni analyzovat obsah toho, co sledujeme na obrazovce? Nejsme ovlivnění do té míry, že to mění naše názory?“ Vladimír Ambroz sledoval sám nebo s dalšími umělci vysílání Československé televize, která s ohledem na tehdejší situaci přenášela třeba stranické konference KSČ, a i když jsme v dnešní době těchto přenosů ušetřeni, je otázka vnímání mediálního obsahu a jeho vlivu na nás a naše rozhodování bolestně aktuální. Stejně tak jako otázka jeho kvality, kdy i přes vypuštění politické agitace je představa celodenního sledování televizního programu (zvláště soukromých televizí) jenně řečeno nelákavá. A tak proč nevypnout zvuk, nenasadit si na nos černé brýle a jen tak neseďet před obrazovkou? A namísto toho, abychom se nechali ovládat televizním programem, oddáme se vlastním představám a fantazii.
				1977, 30.září	PAŘÍŽ (media performance) textový záznam	Jan Mlčoch	V přepaženém výstavním sále muzea jsem v 13.30 vstoupil do záběru kamery, která přenášela obraz do prostoru publika. Druhá kamera snímala diváky na projektor v mojí části. Lehl jsem si na podlahu, pod hlavu si dal tašku se všemi osobními věcmi. Žiletkou jsem si otevřel žílu na levé ruce, pohodlně se uvelebil a nechal ze sebe plynout krev. Ve 14.30 jsem si posbíral své věci a nedbajíc ani kamery ani monitoru odešel jsem postranním vchodem, aniž bych se s kýmkoli setkal. Akce nebyla nijak obrazově dokumentována.
1978	Lodě / videografika	Zdeňka Čechová	Podobně jako "Bouře" byla videografika vytvořena pomocí videokamery denzitometru v laboratorích ČSAV k vytvoření abstraktních obrazů. Kamera spojená s makroskopem umožňovala různé barevné úpravy návrhu, počítačové kresby. Nejčastěji toto zařízení umožňovalo umělci vytvářet a hledat nevhodnější barevné variace z počítače. Výsledné snímky byly zaznamenány fotografováním obrazovky.	1978	Bez názvu (Plazení), Přednáška, bez názvu (Jankovice), LAICA performance, 3-dílná performance	Petr Štembera	Akce inspirovaná videem Chrise Burdena <i>Through the Night Softly</i> z roku 1973
				1979	Bez názvu (Kuře)	Petr Štembera	
				1980	Mediáman / fotodokumentace (performance, uzavřený okruh - televizní obrazovka, video) Ateliér v ulici Jana Uhra, Brno	Vladimír Ambroz	V roce 1980 Vladimír Ambroz uspořádal v Brně setkání ve svém ateliéru, které představovalo malý festival performance. Na akci se objevili umělci jako Petr Štembera s akcí "Žít, jak se má", a Milan Kozelka. Pro dokumentaci své vlastní akce s názvem "Mediáman" si půjčil videokameru z JAMU, tehdy jedinou v Brně, a toto natočil kameraman Karel Slach. Ale samotný záznam nemá, jelikož kazet bylo málo a někdo to přeložil. Během akce ležel v místnosti s podlahou pokrytou novinami a na zdi byl umístěn televizní přijímač s programem a reklamami. Diváci postupně vstupovali do této plochy. Po určité době vstal a odešel. Celou akci natočili na video. Ambroz se dozvěděl, že Janáčkova akademie múzických umění v Brně zakoupila videokameru, a domluvil si zápujčku. Požádal Karla Slacha, aby akci natočil, protože znal techniku ovládání kamery. Neplánovaně vzniklý záznam, kde obrazovka s přenosem dění byla umístěna v těsném prostoru ateliéru, vytvořil původně neplánovaný "uzavřený okruh". Využití nové videotechniky bylo zvědavostí, co s nástrojem dělat. Možnost přímého přenosu prostřednictvím elektronického obrazu umožnila divákům zažít konfrontaci reality a posun skutečnosti v reálném čase, což mělo zcizující efekt.
				1980	Setkání v ateliéru autora	Vladimír Ambroz	Televize a my / Akce, do kterých se Vladimír Ambroz pouští v sedmdesátých letech, se často odehrávaly v prostoru soukromého bytu. Zvláště zajímavými a inspirativními performancemi jsou ty s názvem TV Piece a TV-LOOK, které zůstávají relevantní i v současnosti s novými technologiemi a médií. Televize jako médium si stále udržuje svoji sílu, i když ne v tak masovém měřítku. Otázka konzumace televizního obsahu tak stále rezonuje. V roce 1976 se Vladimír Ambroz dozvěděl skrze mezinárodní časopis Flash Art o existenci pražských performerů jako Petra Štembery, Karla Milera, Jana Mlčocha a dalších. Navázal s nimi inspirativní kontakt, který vyústil v osobní přátelství a společné pořádání festivalů. Mezi významné události tohoto druhu patří setkání v Ambrozevě ateliéru v prosinci 1980, kde se konala poslední veřejná performance Petra Štembery. Akce se aktivně účastnili také Milan Kozelka a samotný Vladimír Ambroz. Jednotlivá vystoupení byla natáčena na zapůjčenou videokameru, což je v kontextu českého umění performance unikátní způsob záznamu. Bohužel, výsledky tohoto natáčení se dochovaly jen ve formě fotografické dokumentace.

				1981	Videohabitation (projekt)	Vladimír Ambroz	Autor by zabezdil prostor vedle svého ateliéru tak, aby neviděl z oken ven. Koncentruje své aktivity uvnitř ateliéru. Spojení s vnějším mu zajišťuje napevno instalovaná kamera za oknem, která sleduje dění venku, jehož obraz vysílá na přítomný monitor. Uvnitř ateliéru nejsou hodiny, telefon, rádio ani televize. V nepravidelných intervalech jsou mu ke dveřím přinášeny potraviny. Sledováním obrazu monitoru autor postupně ztrácí pojem o čase a situaci panující venku. Po měsíci ho vysvobozuje přítel. Ztratil zcela pojem o situaci venku. Jen pozoroval obraz na monitoru.
				1981, leden	TV-Piece / fotodokumentace	Vladimír Ambroz	Akce <i>TV Piece</i> je právě o vymýšlení hlav nepřetržitým vysíláním. Tehdy jsme neměli 150 programů jako dnes, zato jsme měli cenzurou řízené vysílání. Vše bylo dopředu promítnuto a schváleno. Struktura médií je dnes daleko účinnější a různorodější, než byla dřív. Na televizi jste se nemuseli dívat. Rudé právo jste nemuseli číst, když jste přišli do práce a školili vás tam, tak jste to nemuseli poslouchat. Ale teď tomu neuniknete. Každou pitomost se dozvíte prakticky ihned. To je globální vesnice. Informoval jsem své přátele, že budu sledovat kompletní televizní program jednoho kanálu Československé televize. Vysílání začalo v sobotu v 7.30 ráno a skončilo tradičně hymnou a vlajkou v 0.35 následující den. Během dne se přišli někteří lidé podívat, zdali tam opravdu jsem. S ohledem na povzbuzující program (přenos ze stranických konferencí KSČ) si buďto jestli, anebo popíjeli čaj. Za cello den jsem se nevzdálil z místnosti a po ukončení akce jsem si musel vzít prášky na spaní, abych vůbec dokázal usnout.
1983	Fontána I. a II.	Zdeňka Čechová		1983	MY (jednokanálové video, re-edit 10 min. 59 sec., digitalizace VHS 2018)	Tomáš Ruller	Aranžovaný záznam životního stylu autorů (My a Co.) s názvem <i>MY</i> , který byl promítán na televizní obrazovce během realizace představení <i>MEZI-TÍM</i> , byl natočen na kameru zapůjčenou z audiovizuálního studia JAMU. Součástí videa, původně považovaného za ztracené, je také záznam domácí hudební improvizace My & Co. - <i>Jídlo, Práce, Domácí situace</i> .
				1983	Rozbijím své sochy (jednokanálové video, U-matic, zvuk, 2 min. 22 sec.) [Společně s Pálím své kresby, tvoří video-díptych, celkem 9 min. 26 sec.]	Tomáš Ruller	Dvojice videí natočených na U-matic ve sklepě rodinného domu v Kalvodově ulici v Brně, který doprovází původně nezamýšlený zvuk plynoměru. Videá byla od roku 1984 promítána jako součást hudebního představení Anti-anti hudba realizovaných ve vysokoškolských Klubech v Brně i v Praze. V roce 1994 byla videá samostatně prezentována na výstavě <i>Český obraz elektronický</i> v Máněsu. Video-díptych zachycuje živou akci "pálení a rozbíjení", které abstrahuje problematiku spojenou s hmotnou materiální formou uměleckého díla.
				1983	Pálím své kresby (jednokanálové video, U-matic, zvuk, 6 min. 40 sec.) [Společně s Rozbijím své sochy, tvoří video-díptych, celkem 9 min. 26 sec.]	Tomáš Ruller	
				1983	Hudba pro nůžky (jednokanálové video, U-matic, 3 min. 33 sec., stříh: Marcela Zaoralová) digitalizace VHS 2017)	Tomáš Ruller	Video zachycuje poeticky vyznívající scénu stříhání vlasů proti azurové obloze. Bylo natočeno na kameru U-matic neoficiálně vynesenu z Audiovizuálního centra VUT na Květné. Záznam byl pořízen na terase soukromého domu v Kalvodově ulici v Brně. Ve stejné době na tutéž kameru natočil sérii video-performancí také Michal Švarc.
1983	<i>The Time (animovaný 16 mm film), přibližná délka audiovizuálního díla je 5 min 21 s.</i>	Radek Pilař	Animovaný 16 mm film, hudba J.Družecký, režie R.Pilař, natočeno ve spolupráci s produkcí I.V.O.S. (Ivana Valterssonová a Otto Sedlák), Stockholm, 1983./ NFA: Animovaný film <i>The Time</i> natočil Pilař v roce 1983 ve pro IVOS Film & Video Stockholm. Jedná se o jeden z pěti filmů realizovaných ve Švédsku v letech 1983–1984. Základní techniky filmu korespondují s Pilařovým programem poetizující animace objektů. <i>The Time</i> je hrou oživlých loutek, předmětů, materiálů a přírodních sestavujících se a pomocí stop-motion animace do zoomorfních a antropomorfních tvarů. Záběry ze snímku byly použity v televizním filmu <i>Kouzlo úsměvu</i> (režie Jana Michajlová, Československá televize, Praha 1980).	1983	Hudba pro ruce (jednokanálové video, U-matic, 4 min. 45 sec.) digitalizace VHS 2017	Michal Švarc	
				1983	Hudba pro mě "Tělo nástroje" - Ústa (1 min. 45 sec.), Břicho 1 min. 50 sec., Záda 1 min. 45 sec., Vousy 2 min.) (jednokanálové video, U-matic, celkem 7 min. 20 sec.) digitalizace VHS 2017	Michal Švarc	Pokus o hledání vnější a vnitřní rezonance těla jako zvukového nástroje. Série sekvencí zaměřených na Ústa, Břicho, Záda, Vousy . Společně s Hudbou pro nůžky (Ruller) Hudbou pro ruce, Hudbou pro dva zadky (Švarc) a Úklid (Loučanská). Videá byla zaznamenána na U-matic, který byl dlouho považován za ztracený. Dochováno na VHS, digitalizováno v roce 2017.

				1983	Hudba pro dva zadky (jednakanalové video, U-matic, 50 sec.) digitalizace VHS 2017	Michal Švarc	
				1983	Úklid (jednakanalové video, U-matic, 1 min. 50 sec.) digitalizace VHS 2017	Anna Loučanská	Úklid rozbitého květináče spolu s rozehrávajícím se vizuálním tancem odlesků slunce a stínů na podlaze bytu. Doprovází je tikání hodin a vzdálená melodie písně od Beatles. Ranné ženské náladové video.
				1983	Živá smyčka (zvuk, mikrofon, video performance)	Tomáš Ruller	Interaktivní video instalace, jejíž základem je uzavřený okruh. Video kamera snímá "živou" akci, která se odehrává na desce stolu (divák je vybízen ke spontánní hře, na stole se nachází hromádka šטרku, lopatka a smetáček) a která je zároveň "v přímém přenosu" ke shlédnutí na přítomné televizi. Efekt teatralnosti je umocněn dvojicí mikrofonů, které reprodukují výsledný velmi zesílený zvuk. Z původní realizace pro klub Křenová v Brně je dochován originální minutový záznam.
				1983	Electric Café / Festival Divadla na provázku (akce s vyřazenými televizními obrazovkami)	Vladimír Ambroz	Akce Electric Café, která probíhala v rámci Divadla v pohybu festivalu Divadla na provázku. Pro tuto akci byla použita hromada televizních obrazovek, které autor získal z opravní televizorů. Diváci byli chráněni černými brýlemi, aby se vyhnuli "zbytečnému" záření z těchto obrazovek, což bylo narážkou na vliv masmédií na veřejnost. Autor chtěl touto akcí ukázat rozpor mezi propagandou a realitou vyřazování.
1984	<i>I ett Äpple Bor i Docka (trojice videí) - komerční spolupráce</i>	Radek Pilař	Tři videosnímky, hudba J.S.Bach, A.Vivaldi, V.V.Masek, režie R.Pilař, natočeno ve spolupráci s produkcí I.V.O.S. (Ivana Valterssonová a Otto Sedlář) Stockholm a Svenska film institut, 1984.	1983 - 1984	Mezi-tím (multimediální performance) Klub Křenová, Brno/Modrý pavilón, Praha - fotodokumentace	Tomáš Ruller (Via Lucis & My a co.)	Multimediální performance umělecké skupiny Via Lucis (Doubek) & My a Co. (Loučanská, Ruller, Švarc, Zaoralová), které bylo uvedeno v brněnském Divadle na provázku v letech 1983-1984. Bylo to v Československu poprvé, kdy se součástí scény stal videoobjekt. Na monitoru "mobilního" televizoru umístěného na šasi dětského kočárku běželo video zachycující aranžovaný životní styl členů My a Co. S názvem MY. S ohledem na Rullerovu tvorbu se jedná o dosud nejstarší video záznam s datací 1983.
1984	Požízuje si SONY - BETAMAX a video rekordér	Radek Pilař		1984	Autoportrét (video záznam, B-max, 2 min. 17 sec.), ateliér Biskupcova 23, Praha	Tomáš Ruller	Video vzniklo v Rullerově ateliéru v ulici Biskupcova v Praze. Autor pomáhal architektce Noře Halatové při natáčení medailonů umělců generace 80. let. Natáčení probíhalo například v ateliéru Jaroslava Róny na Olšanských hřbitvech nebo u Martina Mainera ve Stromovce. Halatová později emigrovala a vyvezla celý video-dokument do Londýna. Autoportrét se nachází ve sbírce GMU Hradec Králové.
1984	Země, světlo, vzduch (jednakanalové video, 1 min. 33 sec.)	Radek Pilař	Autorské video, které využívá možnosti elektronického obrazu ve spojení s elektronickou hudbou, bylo natočeno v roce 1984 a režíroval jej R. Pilař. Jedná se o jeden z prvních výtvarných experimentů, které Pilař realizoval poté, co získal videokameru typu Betamax. Video zachycuje přírodní kompozice, části rostlin, trávu a detaily obličeje dítěte. Tyto záběry byly následně pomocí barevných korekcí a převedení do negativu transformovány do abstraktních obrazů.	1984	<i>Věci, Za stání, Mezi tím</i> (film-video transfer) ateliér Biskupcova 23, Praha	Tomáš Ruller	[1984 Věci, Za stání, Mezi-Tím (dia+film-video transfer), Ateliér Biskupcova 23, Praha]
1984	<i>Pin-up (původní filmová animace z roku 1961 nebo 1963, převedeno na jednakanalové video, zvuk) REMEDIACE</i>	Radek Pilař	Pilař natočil černobílou animaci pomocí časopiseckých výstřížků na formát 16 mm kolem roku 1963 (v některých zdrojích uvedeno 1961). Jedná se o experimentální animovanou koláž, ve které jsou postupně rozkládány obrázky dívek z módních časopisů (tzv. pin-up modely). V rámci filmu je také využit princip destruktivní animace, který navrhl Pilař. Tento princip zahrnoval destrukci animovaných materiálů během natáčení, jako například trhání papíru, polévání kapalinami nebo barvami. V několika místech byl filmový pás také barevně přemalován. V roce 1984 Pilař převedl původní 16mm materiál na Betamax formát a vytvořil screener, který byl promítán na různé povrchy, jako jsou krajka, list, kresba oka a další (typické animační materiály pro jeho film The Time z roku 1983). Tento screener byl doplněn titulkem "Pinup 1961" a hudbou skupiny The Residents (The Evil Disposer, 1982). Veřejné promítání filmu v této podobě začalo až po roce 1984. Pilař se k tomuto materiálu vrátil kolem roku 1990 a používal ho v různých nezveřejněných experimentech s obrazovými triky. Například ho spojil technikou klíčování se záběry z filmu V jablčku bydlí panenka (1984) nebo přetočil znovu kamerou z CRT monitoru a doplnil o efekty obrazové mřížky.	1984 - 1992	Galerie (studio) Opatov		Pražská galerie (studio) Opatov pod kurátorským vedením Jaroslava Krbůška vystavovala neoficiální výtvarnou tvorbu. Video projekce v galerii neprobíhaly.

1984 - 1990	Barvy (Fleky) (původní filmový záznam z roku 1965 převedeno na jednokanálové video, zvuk) REMEDIACE	Radek Pilař (režie R.Pilař, vlastní produkce - původní film z roku 1965)	Autorské video, které je podkresleno výňatkem skladby skupiny Pink Floyd. V roce 1984 využil Radek Pilař nově objevené médium videa k experimentování se starším filmovým materiálem ze 60. let. Jeho součástí byly i filmy, které kolem roku 1963 maloval barvou přímo na průhledný 16mm pás. Z nich pořídil screener na formát Betamax a přitom je přepracoval různými trikovými postupy. Vznikla tak řada studií, ve kterých filmy promítal na různé povrchy, nebo je upravoval kamerovými videoefekty. V roce 1984 vznikla první verze videa s názvem „Pink Floyd“, kde obraz doplnil hudbou z alba Meddle (1971). Není zřejmé, zda-li a kde byla tato verze veřejně prezentována. K materiálu se Pilař vrátil kolem roku 1990, když pracoval s obrazovým technikem Martinem Hřebečkou ve studiích Prograf a ACE. Tam podrobil materiál dalšímu efekтовému zpracování s použitím novějších technologií, například jej rozdělil do obrazových mřížek, zpomalil a v některých případech doplnil počítačovou animací. Některé z pracovních verzí videa po roce 1990 jsou opatřeny zvukovým doprovodem záznamu projevu Miloše Jakeše v Červeném Hrádku u Plzně z roku 1989. Ze všech archivovaných verzí byla veřejně prezentována pouze autorizovaná reprezentace pod názvem „Barvy, 1965“.				
1984 (1965-1990)	Malování do vzduchu (původní filmový záznam z roku 1965 převedeno na jednokanálové video, zvuk) REPRODUKCE 16mm filmu z roku 1965 byl v roce 1984 jako videoscreener na formátu Betamax	Radek Pilař	Krátký rodinný film natočený v barokním areálu Skalka v Mnišku pod Brdy s rodinou básníka Václava Fišera. Film byl později doplněn o barevné malby na povrch pásu, které korespondují s kompozicí a pohybem postav. Muž maluje štětcem do vzduchu barevné objekty. Ty létají, dívka jeden z nich chytá do rukou, jedno z dětí se samo mění na barevné skvrny, opět se zhmotní a barvy nakonec končí uzavřeny v plechovce. Bezejmenný 16mm film z roku 1965 byl v roce 1984 reprodukován jako videoscreener na formátu Betamax a doplněn hudbou skupiny Supertramp (Child of Vision, 1979) a titulkem Filmová skica 1965. Pravděpodobně na přelomu 80. a 90. let tento materiál Pilař dále zpomaloval a trikově upravoval s využitím efektu obrazové mřížky. V této podobě byl film uveden po roce 1990, z této verze pochází i fotky v Pilařově monografii (Josef Brukner a kol., Radek Pilař: obrazy, ilustrace, animovaný film, video. Praha: Slovart 2003). Mezi další nezveřejněné experimenty s materiálem patří pokusy s přetáčením z CRT monitoru a s efektem motion trail.				
1985 (87?)	Zrcadlo času (music video)	Radek Pilař hudba M.Pavlíček a M.Kocáb, produkce Music Video Supraphon	Komponované video.				
1985	Kabinet animované tvorby FAMU, Praha	Břetislav Pojar, Jiří Kubiček, Jiří Jaroš, Radek Pilař	Kabinet animované tvorby FAMU (Filmová a televizní fakulta Akademie múzických umění v Praze) byl založen v roce 1985. V té době došlo k reorganizaci některých oddělení na FAMU, a v rámci této reorganizace byl zřízen samostatný Kabinet animované tvorby. Tím bylo dáno větší zaměření a podpora výuky a výzkumu v oblasti animovaného filmu na fakultě. Od svého vzniku Kabinet animované tvorby FAMU rozvíjí a podporuje tvůrčí a technické dovednosti studentů v animaci. S postupem času se stal důležitým centrem pro studium animace v České republice a v regionu střední Evropy. Kabinet animované tvorby FAMU produkuje mnoho významných animovaných filmů a jeho absolventi se často uplatňují jak v národním, tak mezinárodním animačním průmyslu.	1985	S kůží na trh (performance, autorský video-dokument, autorský střih, kamera: Michal Caban, 37 min. 12 sec.) Junior klub Na chmelnici, Praha.	Tomáš Ruller	Zahajovací performance výstavy v Junior klubu Na Chmelnici byla uspořádána ve spolupráci s I. Kafkou a V. Mertou. B. Holomíček k této výstavě vytvořil dvě foto knihy. Samotná akce byla dokumentována fotografiemi pořízenými B. Holomíčkem a videem, které bylo natočeno na kameru M. Cabana na formát B-max NTSC. Videozáznam akce byl původně uložen v archivu Cabanů. Později byla z tohoto záznamu vytvořena kopie na VHS PAL, kterou si B. Holomíček pořídil z televizní obrazovky. Tato kopie je však ve velmi špatné kvalitě, což je důsledek absenci normovaného NTSC formátu v Evropě. Miloš Forman věnoval Cabanům americký rekordér Beta Max, který byl jinak v Evropě nedostupný. Z důvodu absenci kompatibilní technologie musel B. Holomíček přímým snímáním záznamu běžícího na televizní obrazovce natáčet kopii S kůží na trh (1985), což vedlo k nízkému rozlišení videa na VHS PAL. Celkově lze toto postupování nazvat absurdní remediací z důvodu nedostatečné technické dostupnosti.

1985 - 1990	Musica Picta - komerční spolupráce	J. Brukner, R.Pilař, J.Pilka produkce Music Video Supraphon	Musica Picta - Čas radování (1985), Čas Smutku (1987), Hodina slavnosti (1987), Chvilě něhy (1988), Čas tance (1989), Čas veselosti (1989), Minuty strachu (1990)	1985 - 1989	Série performancí: 1985 Padání (video dokument, autorský střih, 4min. 34sec. - extrakt) 1985 S kůží na trh (performance, video-dokument, autorský střih, kamera: Michal Caban, 37min. 12.sec) Junior klub Na chmelnici, Praha 1986 Black Market (video dokument, autorský střih z převzatého záznamu akce, bez zvuku, 3min. 13sec. - extrakt) 1986 Ve dvou - II. část (video dokument, záznam akce Pavel Liška, autorský střih, 3min. 28sec.) 1987 K (video dokument, autorský střih, extrakt 5 min. 40sec.)	Tomáš Ruller	Od poloviny osmdesátých let Ruller systematicky zaznamenává své akce a tyto záznamy následně sám edituje. V té době byly záznamy vytvářeny v alternativních podmínkách, kdy musel provadět manuální přenos z přehrávače na rekordér, jako např. v akcích S kůží na trh a Padání, 1985; Ve dvou, 1986; Pakuleň, Prezentace a K, 1987; Mai Juku a Přestavba, 1988; Otevírání, 1989 a další.
1985	Metamorphosis I. (jednokanálové video)	Zdeňka Čechová	V této práci počítačově generované autoportréty vytvářejí video koláž. Různé klíčovací techniky zdůrazňují barevné lemování textur a světla použitých obrázků. Hudební složka dodává dílu tajemný nádech.	1986 - 1989	<i>Galerie-drogerie Zlewněné zboží, Brno</i>	Petr Oslzlý, Rostislav Pospíšil a Drahoš Svatoš	Alternativní výstavní prostor, který založili Petr Oslzlý, Rostislav Pospíšil a Drahoš Svatoš (prodáváč). V rámci galerijního programu byly natáčeny a následně promítány medailony vystavujících a nebo pořizována video dokumentace akcí, které na kameru zaznamenával Aleš Zábaj.
1986	akce Mezi vrstvami zaznamenaná na video STB	STB	Akce <i>Mezi vrstvami</i> Tomáše Rullera a Ivana Kafky zaznamenaná na video kameramany STB - v archívech nenalezeno, zřejmě skartováno	1987	Andy Warhol ve videosérii "Zlewněné zboží"	Kamera, zvuk, editace: Aleš Zábaj Účinkují: Petr Oslzlý, Rostislav Pospíšil, Andy Warhol; Překlad: Adéla Dörnerová	Fiktivní rozhovor s Andy Warholem o jeho budoucí výstavě v Galerie-drogerii Zlewněné zboží v Brně.
				1987	<i>O Galerie-drogerii Zlewněné zboží</i>	Aleš Zábaj	Britská Husova nadace, která věnovala potřebné technické zařízení pro tzv. „podzemní univerzitu“, ovlivnila i podobu vernisáží v Galerie-drogerii Zlewněné zboží. Po otevření výstavy se v salonku nedaleké restaurace Praha mohl promítat medailon o vystavujícím autorovi, natočený v jeho ateliéru. Videu pořizoval především Aleš Zábaj, v několika případech také Milan Maryška, Michal Hýbek, Pavel Jandourek nebo Petr Macků.
1987	Rockfest , Palác kultury, Praha		Rockfest 1987 byl organizován Ústředním výborem Socialistického svazu mládeže a konal se v pražském Paláci kultury. Konání rockového festivalu v prostorách kongresového paláce nebylo sice ideální, ale byla jednou z mála příležitostí vidět uprostřed rozvinutého socialistického režimu na jednom místě mnoho kapel a uměleckých intervencí.	1987	Pakuleň (performance, autorský video-dokument, video B-max Tomáš Zika, 12 min. 15 sec., foto dokumentace: Jana Preková) Rockfest, Palác kultury, Praha	Tomáš Ruller	Záznam performance v budově Paláce kultury na pražském Vyšehradě v rámci Rockfestu, který paradoxně pořádal Ústřední výbor Socialistického svazu mládeže. Byl zachycen na autorském videodokumentu s názvem "Rockfest, Praha." Videozáznam performance pořídil Tomáš Zika na Beta-max, video kameru SVAZARMU Praha. Video zahrnuje kuriózní situaci zadržení Rullera státní bezpečností během performance. V závěru byla nakonec zakázaná akce otevřena a dokonce zpřístupněna obecnému aktem nabízení dortů z instalace Jany Prekové. Původní záznam na Betamax byl dlouhý více než hodinu; v roce 1987 ho Tomáš Ruller sestříhal analogově na VHS a po roce 2010 ho digitalizoval.
1987	Divadlo v pohybu, Zahrady pod Petrovem, Brno		Divadlo v pohybu, Zahrady pod Petrovem představuje neformální a inovativní prostor, kde diváci mohou zažít divadelní představení v netradičním prostředí. Projekty zde představují umělce z různých oborů, kteří se zaměřují na spojení divadla, tance, hudby a přírody.	1987	Re-Prezentace Divadlo v pohybu, Zahrady pod Petrovem, Brno (video extrakt 5 min. 28 sec.) zákaz spolupráce s Divadlem na provázku	Tomáš Ruller, záznam Aleš Zábaj, střih Adam Ruller, reperformace akce: E.Tálská, P.Oslzlý, P. Scherhauffer;	Po hrozbě rozvázáním pracovního poměru se E. Tálská, P. Oslzlý a P. Scherhauffer rozhodli osobně re-performovat zakázanou akci umělce. Doprovodné dokumenty zahrnovaly záказы spolupráce s Divadlem na provázku, které byly adresovány dramaturgovi a režisérům. Navzdory těmto omezením byl režisérem Petrem Scherhaufferem pozván na festival. Akce byla zaznamenaná na video a nesla název "Re-prezentace" a konala se během Divadla v pohybu III. na Kapucínských terasách v Brně.

1987 září	Založení Oboru videa a multimediální tvorby - centrum obrazového výzkumu v rámci Svazu výtvarných umělců Svazu československých výtvarných umělců	Radek Pilař "Dal jsem podnět k založení Oboru animovaného filmu a videa ve snaze bránit institucionalizování monopolizace videa, která hrozila. Uskutečňuje se projekce pro Jeana-Paula Fargiera, kritika Cahiers du Cinéma v mém ateliéru."	Roku 1987 vznikl Videoklub , také známý jako Obor videa , při Svazu výtvarných umělců v Praze s cílem ochránit výrazový prostředek videa před snahami o monopolizaci této činnosti. Hlavním cílem klubu byla podpora svobody tvorby a potřeba ochrany videa jako uměleckého média. V roce 1989 Videoklub připravil výstavu <i>První den</i> videa v Praze. V rámci těchto aktivit se podařilo vypracovat návrh na Národní centrum tvorby videa v Praze. Tento návrh byl úzce spojený s českým akčním uměním a performancemi. Byla zde potřeba syntetického záznamu a video se stalo formou komunikace a sdělení. Celkově lze říci, že Videoklub v Praze hrál důležitou roli v ochraně a podpoře videa jako uměleckého média, a vytvářel prostor pro setkávání umělců a rozvoj videa jako prostředku vyjádření a sdílení uměleckých myšlenek.	1987	1987 Prezentace/5 dní (video dokument, autorský stříh, záznam Aleš Zábaj / nebo také instalace pro 5 monitorů.) Nic než čaj (16min. 4sec.) Teorie a praxe (10min. 34sec.) Tvorba víceméně grafická (13min.55sec.) Tvorba víceméně architektonická (13min. 47sec.) Tvorba přinejmenším malířská (37min. 49sec.) celkem: 1 hod. 50min.]	Tomáš Ruller	Průběh pětidenní prezentace v Galerii mladých v Brně byl kompletně zaznamenán pomocí dvou video kamer (jednu obsluhoval Aleš Zábaj z Galerie Drogerie a druhou DJ Rachec, jehož spolupracovníci nejsou známi). Hrubý materiál byl archivován na VHS kazetách a po roce 2000 byl provizorně sestříhán (pomocí player-recorder) a převedený na DVD-PAL. Původní autorský video-dokument s hrubým materiálem z této prezentace stále existuje v archivu Tomáše Rullera.
1988	<i>Metamorphosis II.</i>	Zdeňka Čechová	V této video koláži se umělkyně objevuje v různých statických portrétních pohledech, které byly společně s pohybujícími se a kroužícími vrstvami květin a listů, duplikovány video procesy. Ambientní hudba doprovázející video, nám dává pocit lidského spojení s přírodou a krásou.	1987 konec roku	Originální Video Journal	Olga Havlová, Andrej Krob (Jan Kašpar, Andrej Stankovič, Joska Skalník, Jan Ruml, Petr Oszlý)	Originální videojournal vznikl od konce roku 1987. Byl projektem audiovizuální samizdatové televize, který iniciovala skupina přátel kolem Olgy Havlové a režiséra Andreje Kroba. Obsah byl distribuován na videokazetách ve formě ilegálně pořízených záznamů. Originální "Video Journal" vznikl již v roce 1986 jako videoový magazín, přičemž každé vydání trvalo zhruba dvě hodiny. Bylo vyrobeno a distribuováno dvacet kopií. Podle tehdejších komunistických zákonů byla výroba originálu povolena, avšak jeho množení a šíření bylo zakázáno. Z toho důvodu byl název magazínu lehe ironický. Lidé si však sami vyráběli kopie tohoto videomagazínu, což vedlo k vytváření kopie kopie, a byly viděny dokonce kazety, které byly pátou generací kopií z původního záznamu.
1988	Radek Pilař: Video, okresní muzeum ve Vsetíně	Radek Pilař	Výstavě předcházela organizační příprava setkání tvůrců videa a počítačové animace v Praze a účast na realizaci <i>Dne videa</i> v Mánesu, který vznikl u příležitosti výstavy Pražský salon 88.	1988			
1988	Botička (video, 8 min.)	Radek Pilař		1988	<i>Tableaux Vivent</i> (video- instalace) Rockfest, Palác kultury, Praha - fotodokumentace	Tomáš Ruller	
1988 29.3. - 24.4.	<i>Generace 80.let, Staroměstská radnice v Praze (GHMP)</i> a jako <i>Výstava pátá v Pálffyho paláci v Bratislavě (GHMB)</i>	Kurátorka Ivona Raimanová, katalog výstavy	J.David, S.Diviš, M.Gabriel, V.Kokolia, R.Konvička, V.Merta, S.Milkov, P.Nikl, J.Róna, T.Ruller, F.Skála, J.Štourač, M.Titlová-Ylovsky, V.Vejražka, J.Žáček. T.Ruller jako jediný vystavoval video.	1988	<i>Do-stavba (video záznam akce a výstavy)</i> Generace 80.let, Galerie hl.m.Prahy, fotodokumentace+ video záznam z odstraňování části video instalace po cenzurním zásahu	Tomáš Ruller	
1988 13.-31.7.	Pokus o portrét (multikanálová video instalace, 120 min.), výstavní síň Fotochema, Jungmanovo náměstí, Praha. fotodokumentace	Tomáš Kepka, Michal Pacina, Marta Karoliová (5D Studio - katalog)	Ústředním motivem multikanálové instalace je portrét. Lidská tvář, která v hmotném světě zanechává emocionální stopu. Video autenticky transformuje zachycenou skutečnost, aby vyjádřila podstatu lidské duše.	1988	Ve třech dnech /72 hod. (performance, uzavřený okruh živé projekce, dvě TV) (záznam na B-max, extrakt 5 min. 25 sec.) Junior klub Na chmelnici, Praha. fotodokumentace	Tomáš Ruller hudební doprovod: Irena a Vojtěch Havlovi kamera: Jana Preková, Tomáš Kepka, Michal Pacina a další. [reflexi publikovala Ivona Raimanová v Mladém Světě - nominovala mne na Bílou vránu MS, ale bylo to cenzurováno]	V roce 1988 Ruller v akci "Ve třech dnech" poprvé použil mix živého přenosu na monitorech v uzavřeném okruhu, s kameramany na scéně i se záznamy z předchozích sekvencí akce. Podobné mixy se objevovaly i v jeho instalacích (Natur Mort) nebo v performancích (Před-Nes). V rámci této akce využil nejen uzavřený okruh živé projekce, ale také projekci částí akce natočených a promítaných v jiném čase - na 2 TV monitorech se paralelně promítaly různé fáze akce v jejím průběhu. Panely by měly být uloženy v Galerii Sýpka ve Velkově, avšak jeden z TV monitorů s neonem a sádrou je rozbitý. Tato akce byla součástí instalace "Akční prostor - Blankyt" na výstavě 12/15 Starší/ Mladší v Lidovém domě na Vysočanech, kde mu byla na vernisáži živá performance zakázána.
				1988	<i>8.8.88 (autorský video-dokument, performance, zvuk, barva, 45 min.) Bývalá betonárka na pražském sídlišti Opatov.</i>	Tomáš Ruller, Michal Hýbka (video dokument, autorský stříh, VHS a VHSc záznam Michal Hýbka, 44 min. 48 sec.)	Akce byla reakcí na zrušenou výstavu kreseb v Galerii Opatov. Videozáznam byl natočen na dvě kamery (VHS a VHS-c) Originálním videojournalem a příslušníkem StB. Palachovský zázber byl použit v úvodníku srpnového vydání Originálního videojournalu 88. Rullerův původní manuální autorský sestříh (z playeru na recorder) existuje jen ve druhé VHS kopii, originál je ztracen. Z digitalizovaného původního materiálu byl znovu rekonstruován autorský digitální sestříh v roce 2010. Dílo je ve sbírce Národní galerie v Praze.

1988 29.10. - 20.11.	<i>Jeden starší - jeden mladší</i> , Lidový dům ve Vysočanech, Praha	Výstava uspořádaná Volným seskupením 12/15 Pozdě, ale přece		1988	Blankyt (TV instalace - akční prostor / fotodokumentace) = pozůstatek po zakázané <i>Natur Mort</i> (video-performance) + 12/15 Zahájení (video záznam)	Tomáš Ruller [Blankyt byla instalace, která zbyla po zcenzurované video-performance Natur Mort]	Akční prostor - Blankyt, na výstavě 12/15 Starší/Mladší v Lidovém domě na Vysočanech, kde byla na vernisáži živá performance zakázána.
1988 - 1989	Komorní prezentace videoartu	Petr Skala	Výstava se uskutečnila v galerii Hroznová (České Budějovice, 1988), v klubu Amfora, klubu Gong a kulturním domě Prosek (1989). Pozvánky a programy se nalézají v archivu Bohdany Kerbachové.	1988	Moje škola / Mai Juku (video dokument performance, 7 min. 15 sec.) Junior klub na Chmelnici, Praha	Tomáš Ruller, Mai Juku, Min Tanaka hrubý materiál na VHS; kamera: Jordi Niubo	Performance spolu s Minem Tanakou a jeho skupinou Buto tanečníků.
1989	<i>Zpráva o stavu vod na českých tocích</i> (multikanálové video instalace, malba, fotografie, 10 min.)	Radek Pilař	<i>Zrcadlo času</i> je výtvarně hudební kompozice v podobě instalace s třemi monitory, která čerpá inspiraci z pulzace vodní plochy, rytmu vln na hladině a dechu přírody.	1988 10.9.	Na vrcholu - Zebín (performance, video, zvuk, Panasonic VHS, 30 min.) - kratší autorská digitalizovaná verze, 7 min. 11 sec.	Miloš Šejn (Ivo Sehnoutka)	Poprvé jsem se s videem seznámil v roce osmdesát osm, to jsem nebyl za kamerou. Točil jeden ze známých, Ivo Sehnoutka. Tehdy vznikl záznam na vrchu Zebíně a hned následně to bylo použito jako součást výstavy v Malé galerii v Liberci. Ta byla zaměřená fotograficky, ale umožnili mi tam vystavit takový docela složitý instalace pigmentových obrazů a součástí byla i televize, na které běžel ten půlhodinový videozáznam. A zároveň vznikl skoro dvouhodinový záznam té vernisáže, kde je jeden z prvních projevů Jiřího Valocha. Má to dneska asi historickou cenu.
1989	Dialog/Diskuze (video instalace, uzavřený okruh, 3 kamery, 3 objekty, 3 monitory)	Jaroslav Vančát	Videoinstalace je tvořena třemi kamerami a třemi monitory a zaměřuje se na vztah mezi nazíráním a interpretací. Skici k projektu jsou datovány rokem 1988.	1988 10.11.	Thřlina (performance, Panasonic VHS, 12 min.)	Miloš Šejn (Jiří Novotný)	Záznam performance a ohňové instalace v rámci zahájení autorské výstavy v Malé výstavní síni v Liberci.
1989	Židle (jednokanálové video, 4 min.)	Václav Hodan		1988 7.12.	Ambrož, svátek svátků (video, VHS, 3 hodiny - zkrácená verze, Aleš Zábaj, 32 min. 30 sec. (1989)	Josef Daněk, Blahoslav Rozbořil, film Aleš Zábaj	Tří hodinový záznam akce v bytě Josefa Daňka (první uvedení 7.12.1979), první záznam na pohyblivém obrazu. <i>Ambrož, svátek svátků</i> aneb školení o tom, jak lze oslavit všechny svátky roku v jeden den. Aleš Zábaj natáček akce na kameru darovanou britskou Husovou nadací.
1989	Obrazy noci (multikanálové video, živý doprovod na klarinet, 7 min. 30. sec.)	Petr Skala, klarinet: Lukáš Matoušek	Autor se ve svých videích opakovaně vrací k tématům, které fascinovaly lidi v pradávných dobách. Zaměřuje se na tanec nahých těl, zdůrazňuje rytmus úderů, plamenící pohyby a vířící rytmy. V roce 2018 byl vytvořen redesign dvoukanálové instalace z digitalizovaných materiálů Petra Skaly.				
1989	Motýl v tunelu (jednokanálové video, VHS PAL, 8 min. 26 sec.) 2018 digitalizace VHS masteru (8 min. 17 sec.)	Ivan Tatiček, hudba: Jan Maxa	Motýl v tunelu představuje první Tatičkovu experimentální video, které se minimalistickou studií, kde je obraz doprovázen hudbou. Ve svém videu Tatiček zkoumá možnosti děleného obrazu a zdůrazňuje tvář dívky s černými brýlemi. Opakování rytmů, multiplikace obrazu a použití mono nebo dichromatických barev připomínají pop-artové grafiky. Přestože se na první pohled může jednat o hříčku raného videoartu, v Motýlu v tunelu lze pozorovat hlavní motivy Tatičkovy tvorby: napětí mezi inscenováním situace a autenticitou, které vytváří odlehčený a zároveň sociálně kritický tón. Toto dílo ukazuje, jakým způsobem probíhalo objevování možnosti videoartu, zatímco v oblasti amatérského filmu fungovala již ustálená pravidla.	1988 - 1989	Kauza Lubenec (záznam STB, skartováno); Doprovodné dokumenty; originální strojepis citovaného textu; novinový článek z deníku KSC a podání soudního návrhu na ochranu osobnosti. fotodokumentace	Tomáš Ruller	
1989	Obrazky (počítačová animace, jednokanálové video, 8 min.) - kombinace computerové grafiky s reálně snímaným pozadím. 2018 digitalizace VHS masteru, 5 min. 59 sec.	Lucie Svobodová	Počítačová prvotina představuje kresebnou kompozici, která bravurně kombinuje techniky klasické animace, počítačové animace a reálného videa, využívající přitom počítače Commodore Amiga a software Delluxe Paint. Tvůrkyně této díla si představovala osamělého muže, jehož zjev není pouhým odrazem jeho vnějšího vzhledu. Skrze mistrovské spojení computerové grafiky s reálně snímaným pozadím chtěla umělkyně naznačit ještě další, hlubší obsah. Tímto inovativním spojením různých uměleckých technik dokázala vytvořit působivé a originální dílo, které oslovuje diváka na více úrovních.	1989 24.6.	Autodafé Měkkohlavých, Zebín (happening, Panasonic VHS, 60 min.)	Miloš Šejn (Jiří Novotný)	Záznam happeningu, ruční kamera Panasonic VHS (operátor Jiří Novotný), 00:60:00 prezentováno jako zkrácený sestřih na mnoha výstavách skupiny buď prostřednictvím televizního monitoru nebo videoprojektce.
1989 PC animace VIDEU	Sny (jednokanálové video, počítačová animace, 32 sec.)	Věra Geislerová, René Slauka	Abstraktní pocitově laděné barevné a tvarové vize, které vychází z původní počítačové grafiky. Z původní originální ztracené verze se zachoval pouze remake z roku 2018.	1989	Reklama (video dokument) Galerie drogerie Zlezněné zboží, Brno	Tomáš Ruller autorský střih, Aleš Zábaj kamera	
1989	Jen tak (jednokanálové video, 4 min. 30 sec.) nenalezeno	Ondřej Černý	Video se tematicky zaměřuje na kontrast ekologického a neekologického života. Získalo také označení jako "paneláková vize".	1989	Velká Trans-Formace (video-performance s velkoplošnou projekcí) Smposium Otevřený dialog, Gong, Praha - fotodokumentace	Tomáš Ruller	Živou velkoplošnou projekci (detailu z akce) poprvé prezentoval v rámci performance Velká Trans-Formace (1989). 1989 BEZE SLOV, DIALOG, VELKÁ TRANSFORMACE / WITHOUT WORDS, DIALOGUE, BIG TRANSFORMATION, video-dokument / video-document, Dialog L.A. / Praha, Lidový dům + symposium Gong, Praha

1989	PC animace VIDEU	Ryby (jednokanálové video, počítačová animace, 1 min. 50 sec.)	Roman Milerský	Kontrast mezi poklidnou zálibou a akčním zpracováním se ukazuje v počítačové grafice. Zatímco samotný proces tvorby a práce s grafikou může být klidný a relaxační, výsledné dílo může nabít a dynamicky působit na diváky. V kombinaci těchto dvou prvků vzniká originální umělecké vyjádření, které oslovuje diváky nejen vizuálně, ale také emocionálně.	1989	Těla (video sochařství, figura, TV monitor)	Pavel Jasanský	
1989	PC animace VIDEU	Vzpomínka na lesy (jednokanálové video, počítačová animace, 8 min.) nenalezeno	Lenka Štarmánová					
1989	PC animace VIDEU	Znělka oboru video (jednokanálové video, 20 sec.)	Petr Trojan					
1989	červenec	Salon '89 (Park kultury a oddechu Julia Fučíka, Sjezdový palác, 1.7. - 20.7. DEN VIDEA 11. července 1989	Vystavující: Ondřej Černý, Věra Geislerová & René Slauka, Václav Hodan, Roman Milerský, 5 D STUDIO (Tomáš Kepka, Michal Pacina, Marta Karoliová), Radek Pilař, Pavel Scheufler, Petr Skala, Lucie Svobodová, Lenka Štarmánová, Ivan Tatiček, Petr Trojan, Jaroslav Vančát	V červenci roku 1989, těsně před sametovou revolucí, se uskutečnila v pražském Parku kultury a oddechu Julia Fučíka první skupinová výstava videistů DEN VIDEA. Ta proběhla v rámci Salonu užitého umění. "V létě, při realizaci dne videa na Salonu, jsem byl pro nepřekonatelné potíže hospitalizován na JIP." Z nemocnice Na Bulovce Pilař napsal: „jsem tady za správného videistu. Mám na monitoru připojený srdce. To připojený srdce na monitor je ten nejlepší příklad užitého a užitečného videa – videa pro výstavu.“V červenci roku 1989, krátce před sametovou revolucí, se v pražském Parku kultury a oddechu Julia Fučíka konala první skupinová výstava videistů s názvem DEN VIDEA. Tato výstava byla součástí Salonu užitého umění. Během realizace Dne videa na Salonu čelil Radek Pilař nepřekonatelným potížím a byl hospitalizován na JIP. Z nemocnice Na Bulovce napsal: "Jsem zde jako správný videista. Mám připojené srdce na monitoru. To připojené srdce na monitoru je ten nejlepší příklad užitého a užitečného videa – videa pro výstavu."	1989	<i>Otevřená situace - Evropský projekt, Mir Caravan, Praha (& Black Market)</i> fotodokumentace video performancí: Monty Cantain CAN, Pio Troski PL	Tomáš Ruller	Videodokumentace + fotodokumentace - z videozáznamu na VHS, můj původní dobový sestřih jsem zapomněl cestou ze setkání se zahraničním galeristou v taxíku. Z původního originálního materiálu, který je zachován, je záznam nově zpracován už digitálně.
1989		Video stamp art (video, 12 min.) záznam akce	Miroslav Klivar	Video zachycuje autora, jak razítkuje dámské spodní prádlo, identifikačním nápisem "ex libris Miroslav Klivar". Klivar symbolicky vnímal kalhotky jako jistý druh knih, ze kterých autor může číst osud žen.	1989	Osvěcování (videoprojekce, smyčka 7 min.) <i>Otevřená situace - Východo-Západní Evropský projekt, Praha 1989 Per-form Dis-play, Mánes (1999)</i>	Tomáš Ruller. Grab z videa reprezentuje jak původní akci, tak zpomalený několikasekundový fragment se zábleskem fotoaparátu osvětlujícím už pro video nerozeznatelnou noční situaci, který tvoří samostatnou videoprojekci.	Video projekce videozáznamu z akce s Alastaiem MacLennanem, vystavená v galerii Mánes, Praha, 1999. Blýskání fotoaparátů a blesků v bouře. Video, které Ruller zaznamenal v roce 1989 v rámci projektu Open Situation v Parku kultury a oddechu v Praze, po deseti letech postprodukoval a představil na své samostatné výstavě v pražském Mánesu (1999). Podstata práce spočívá ve zpomaleném záběru obrazu bouře, kde se mísí blesky s fotoblesky, které prosvětlují temnotu pouze v momentě záblesku. Svým způsobem to evokuje stroboskopické efekty, často využívané v experimentálních filmech a videích.
					1989	<i>Trikolora</i>	Tomáš Ruller (ze záznamu pořízeného Jaroslavem Göblem)	Původní filmový záznam (dnes nezvěstný) převedený ještě před Sametovou revolucí v Barrandovských studiích na video U-matic, během revoluce považovaný také za ztracený, postprodukovaný až po objevení v 90. letech.
1990		Přednáška o Nových Médích	Michael Bielický	Bielický kontaktoval Knížáka z Düsseldorfu s návrhem uspořádat přednášku o Nových Médích v Praze.				
1990		<i>Atelier elektronické animace a multimediální tvorby FAMU, Praha</i>	Zakládá Radek Pilař					
1990 (1965)		<i>Malování do vzduchu (remediace)</i>	Radek Pilař	Autorské video s názvem pracuje s ručními úpravami filmového obrazu. Je podkresleno výňatky hudby skladby skupiny Pink Floyd. Režie díla je dílem R. Pilaře a jeho vlastní produkci. Původní film pochází z roku 1965.	1990 31. 8.	Viděno v ohni (ruční kamera Hi8, 38 min. 29 sec.)	Miloš Šejn (Aleš Zábaj)	Záznam ohňové akce v rámci autorské výstavy v Galerii na Bidýlku v Brně, paralelního vernisážového vstupu M. Pally a úvodního slova Jiřího Valocha.
1990		<i>Videoinstalace, Galerie Mánes, Praha</i>	Radek Pilař					
1990	jaro	<i>Výstava demokracie, U Hybernů, Praha</i>	Linhartova nadace	První veřejná projekce samizdatového video magazínu <i>Originální videojournal</i> .				
1990	prosinec	<i>Video show a video performance pro dvacet monitorů, Galerie Václava Špály</i>	Radek Pilař hudba: Irena a Vojtěch Havlovi	Na video performanci Pilař spolupracoval s Milošem Živcem, Janem Kotzmanem a Václavem Hodanem.				

1991 26.11.	<i>Změna paradigmat</i> - přednáška Vléřma Flussera, Goethe-Institut, Praha		Druhý den, 27.11. Flussler umírá na zpáteční cestě do Německa při autonehodě.	1991	<i>Výskok</i> (živá TV performance - bez záznamu), Studio Kontakt, Česká Televize Praha		Výskok je reperformován ve Video-performanci
1991 (akademický rok 1991/1992)	Ateliér Videoplastiky, Ateliér Video, Ateliér Nových médií AVU	Michael Bieliký (vedl jej do r. 2007), asistent Čermák, Janka Vidová Žáčková, Lubomír Čermák.	Na proměnách oficiálního názvu ateliéru je možné sledovat, jak se postupně měnil pohled na video na akademii a kdy došlo k přechodu k novým médiím.	1991	Nehybnost (video-performance)	Tomáš Ruller	Možné cesty pohybu, ČT. Ve spolupráci s Michalem Cabanem vznikl autorský sestřih z kontinuálních záznamů tří kamer v televizním studiu. Když mi nepovolili záměr jít s akcí přímo do živého vysílání, odmítl jsem alespoň zavedený režijní postup klapka-střih. Do živého vysílání z Kavčích Hor se mi podařilo dostat jedinou krátkou akci Chytání Kačera Donalda v rámci nějakého interview z té doby, které nemám k dispozici, by ale mohlo být v archivech.
1991	<i>Perumos (Bomba) a federální happening</i> <i>Dost bolo, dost!</i>	Petr Vrána (nominace na festivalu Deutscher/Internationaler Videokunstpries & Internationaler Medienkunstpreis, 1993)	Projekt vznikl ve spolupráci s Českou televizí během velmi rychlé realizace tří měsíců. Přibližně 200 účinkujících autorů bylo osloveno dopisy (nebo faxem) z Německa. Scény byly inspirovány Rybczynského dílem <i>The Orchestra</i> a událostmi, které souvisely s blížícím se rozpadem Československé Federativní Republiky (Československo se rozpadlo ke dni 31.12.1992). Obsah videa reflektuje spory a nesnášenlivost mezi národy (a rasami). Premiéra tohoto revolučního hudebního videa proběhla 8. března 1992 ve večerním vysílání České televize. Projekt byl vytvořen ve spolupráci s Romanem Holým a textářem Danielem Miklitičem.	1991	<i>Ne akce (akce-instalace)</i> Umění akce, Mánes, Praha. fotodokumentace	Tomáš Ruller	Instalace zahrnující archiv "černou skříňku" obsahující dokumentace, texty, audiozáznamy, fotografie, videa, relikty ... Během výstavy proběhl mediální střet s Milanem Knížákem dokumentovaný v časopise Ateliér (1991, č.16). Podstatná je prezentace video-archivu Tomáše Rullera.
1991	<i>Painting</i> (jednokanálové video, zvuk)	Režije, produkce: Radek Pilař Taneční produkce: E.Černá a K.Vaněk, Hudba: S.Havelka	Autorské video s výtvarným zpracováním a taneční produkcí E.Černé a K.Vaňka realizované v Galerii bratří Čapků. Hudbu vytvořil S.Havelka.	1991 7.3.	<i>Místo</i> (záznam akce, Panasonic S-VHS, 44 min. 50 sec.)	Miloš Šejn	Záznam neveřejné akce, stativová kamera Panasonic S-VHS, 00:44:50 zvukově kresebná, ritualizovaná práce v prostoru galerie jako součást autorské výstavy Čára / Pi-Pi-Art, Praha (7.3. - 7.4.1991) videozáznam, prezentovaný na dobovém televizním monitoru je následně veřejnou součástí instalace výstavy.
1991	<i>Flare Up</i> (jednokanálové video, zvuk)	Námět, režie: Radek Pilař Hudba: Johann Sebastian Bach / Milan Kymlička, Irena a Vojtěch Havlovi Animace: Martin Hřebačka Střih: Iva Valterson, Martin Hřebačka	Snímek byl natočen technologií betaMax. Video je studiovým záznamem koncertu Ireny a Vojtěcha Havlových, který probíhá před jednou z Pilařových rozměrných asambličí. Do obrazu jsou pomocí klíčování vkládány fragmenty z Pilařova filmu "V jablčku bydlí panenka" (1984), a v úvodu se také objevuje efektně upravená sekvence z filmu Václava Bedřicha "Pisnička pro sklička" (1967), jehož byl Pilař výtvarníkem. V závěrečné části je pak použita geometrická animace od Martina Hřebačky. Video "Flare up" vychází z Pilařovy vize "totální malby", ve které se spojuje scénický, výtvarný a elektronický prostor. Zároveň jde o jednu z řady prací, ve kterých se autor snaží o vizuální vyjádření hudby.	1991 20.5.	<i>V rohu</i> (záznam performance, ČT, Betacam, 3 min. 50 sec.)	Miloš Šejn	Záznam performance, ČT, zvukově kresebná, ritualizovaná práce v prostoru autorova studia na AVU, Jana Zajíce 140/32, Praha 25.5.1991 jako součást televizního živého přenosu Umění akce (Šejn, Palla, Maur) / VHS
				1991	<i>Zrcadlení</i> (video instalace)	Tomáš Veškrna	
				1991	<i>Kámen, jádro ohně</i> (video instalace)	Tomáš Veškrna	
1992 4.2.	Media Archiv Rock Café, Národní 20, Nový Horizont	Petr Vrána		1992	<i>Video-performance / Černá díra</i> (video-performance, video U-matic, 8 min. 37 sec.) Studio FaVU, VUT, Brno	Tomáš Ruller	<i>TV-Obřad</i> (1991) a <i>Video-Performance / Černá díra</i> (1992) jsou modelové příklady Rullerových děl, v nichž destrukuje televizor jako reprezentanta masové kultury a nástroj nejrůznějších manipulací. Po neochotě ČT povolit živou akci do živého vysílání (argumentovala nebezpečností destrukce TV monitoru v televizním studiu) jsem natočil a ve studiu na FaVU sestřihl tehdy standardní U-matic toto video s podmínkou vysílání ze závěrečné části (Black Hole) alespoň 1 min. Černého signals. ČT nepřijala ani toto a s tím skončily mé pokusy o spolupráci. Z akce uchovávám 3D brýle.
1992	<i>Altamira</i>	Petr Vrána	Projekt vznikl jako vizuální doprovod hudební kompozice českého soudobého skladatele Jana Jiráska.	1992 28.4.	<i>Space of the Memories and an Immediately Space</i> (video záznam Hi8, mikrofony, 30 min.)	Miloš Šejn (Aleš Müller)	Záznam videosonické performance v rámci mezinárodního festivalu HERMIT I v klášteře v Plasích, fix stativová kamera Hi8, dotykové a prostorové mikrofony, echomodulor, část záznamu nazvučeného kláštera publikována na kazetě jako příloha ke katalogu
1992	Ateliér video a multimediální animace FaVU VUT	Radek Pilař, asistent Tomáš Ruller	Po smrti Radka Pilaře ateliér pod vedením Tomáše Rullera přejmenován na Video-multimédia-performance.	1992 9.9.	<i>Chození</i> (video záznam Betacam, 20 min.)	Miloš Šejn (Daniel Šperl)	Záznam performance v rámci festivalu Factum I, Národní galerie, zámeček Zbraslav.
1992	<i>Virtual Curtain</i> (jednokanálové video, zvuk, 7 min.)	Námět, režije, produkce: Radek Pilař Hudba S.Havelka Technická spolupráce M.Hřebačka, M.Zatloukal	Autorské video.	1992	<i>Litanei</i> (video, 3 min 30 sec.)	Tomáš Mašín	

1992	Yes, No, Yes (jendokanálové video, 10 min.)	Režie, produkce: Radek Pilař Hudba: S.Havelka Prostorová instalace: J.Skalník Umělecká a technická spolupráce: M.Hřebačka, 3D animace D.Váňa, Účinkují: J.Skalník a M.Cihla	Autorské video.	1992	Polibek (instalace, TV, 2 min.)	Lubimír Čermák	
				1992	Liška obecná (video instalace)	Tomáš Veškrna	
				1992	Virtuální večere (video instalace)	Tomáš Veškrna	
				1992	Ukřizování (video instalace)	Tomáš Veškrna	
				1992	Paternoster (video instalace)	Tomáš Veškrna	
1993	Andělské spojení (video, původně 25 min.)	Dariusz Shokov, Petr Vrána	Scénář napsaný rukou Daria Shokova vznikl v New Yorku. Realizaci projektu produkčně zajistila Monika Effenbergová. Autoři pronajali televizní studio na Kavčích horách, kam pozvali komparzisty. Výsledný pořad byl odvysílán na public TV Channel 13 s rozpočtem 10 000 USD.	1993	Velké G / Sol	Miloš Šejn	Jedna část halucinační prostorové video instalace, zvuk je generován elektronicky z přenosového obrazu. Tato práce byla poprvé plně představena na výstavě „TO THE EARTH“ ve Středočeské galerii v Praze v roce 1993. Později byla představena v Národní galerii v Praze a poté v Benátkách, Budapešti, Karlsruhe, Hongkongu nebo Buenos Aires.
1993	Umírá Radek Pilař			1993 14.7.	Javořím potokem, Krkonoše (JVC VHS-C použita na principu cine-dance, 30 min.)	Miloš Šejn Záznam pohybu krajiny, ruční kamera JVC VHS-C užitá na principu cine-dance (kamera je součástí těla performerů).	Miloš Šejn využil délku záběru asi nejdéle poprvé v devadesátém třetím, když prošel celým Javořím potokem v Krkonoších. S videokamerou bylo možné dělat věci, které kvůli své neohrabanosti neumožňovala ani profesionální šestnáctka. Tehdy to byla kamera JVC, přes kabel spojená s nahrávacím zařízením v batohu. Průběh 50°41'16.096"N, 15°45'38.287"E až 50°40'52.652"N, 15°45'10.091"E V rámci symposia <i>Transparent messenger</i> 1994 v klášteře v Plasích bylo video prezentováno na menze oltáře v kapli sv. Benedikta 23.10. v 18.15 – 18.45 hod. jako zvukově obrazová instalace s názvem <i>Krajina</i> .
1993	Piazza Virtuale, Van Gogh TV	AVU, Media Archiv...		1993 8.7.	Vidoucí věž / Valdická brána (videoinstalace, video záznam, JVC VHS-C, 120 min.)	Miloš Šejn	Videoinstalace a videozáznam události v rámci stejnojmenné výstavy autora ve Valdické bráně v Jičíně, stativová kamera JVC VHS-C a on line přenos z jednoho místa stavby na druhé, cca 00:120:00, kombinace s akční vodní prací a s principy camery obscury.
1993	Umírá Vilém Flusser		Po přednášce na pražském Goethe Institutu	1993 9.9.	Grand G / Sol (video instalace, JVC VHS-C, zvuk, 15 min.05 sec.)	Miloš Šejn	50°26'19.565"N, 15°17'8.555"E Videosonická instalace prezentována na výstavě <i>Zemí</i> , 22.12.1993 – 3.1.1994 / České muzeum výtvarných umění v Praze (JVC monitor, stativ, převodník, zesilovač, reproduktory, prostory románského podzemí). Video / videoinstalace, ruční kamera JVC VHS-C, zvuk generovaný analogově v live-přenosu, 00:15:05
1993	Alegorický vůz (mobilní video skulptura)	Petr Vrána	Alegorický vůz byl součástí performance a stejnojmenné výstavy Milana Kuncce Demonstrating new Icons (Praha-Kassel-Malmö).				
1993	PC grafika/ video Tlačěnka III. - Žilo se nám dobře (video, počítačová grafika, Betacam SP, 4 min.)	Ivan Tatiček, Roman Milerský, hudba: František Svačina	Na madridské výstavě ARCO v roce 1993 prezentoval Ivan Tatiček video <i>Tlačěnka III. - Žilo se nám dobře...</i> , které je triptychem na téma České pohodlnosti a konzumerismu. Ve své reportáži z této výstavy popisuje Tatiček video slovy: "Jak málo leckomu stačilo k radosti: Startky, tlačěnka a lahvičky. Vše bylo prosté a jasné. Budoucnost a přítomnost, koupená a nepochybná". V tomto videu znovu experimentoval se složeným obrazem z několika záběrů a s počítačovou grafikou, na níž spolupracoval s Romanem Milerským.				Pozn. Miloš Šejn. Video jako nástroj dokumentace. Vždycky mě ty možnosti technologie příjemně překvapí tím, co mi nabídnou. Úplně by mi nestačilo, kdyby videozáznam jen zaznamenával něco, co se děje. Pro mě je důležitý prolínání, převrstvení obrazů přes sebe, jak s tím začal Peter Greenaway. To umožňuje daleko složitější konstrukci příběhu. Greenaway sleduje příběh v tom klasickém, dá se říct „bergmanovským“ způsobu, kdežto mně se nabízí manifestace prohloubení prožitku autora.
1993	Vítr fičí v pohraničí (music video, Betacam SP, 55 min.)	Ivan Tatiček, hudba: František Svačina					
1993	ARCO. Aneb český videoart proniká do světa (video dokument, Betacam SP, 20 min.)	Ivan Tatiček, hudba: František Svačina		1994	Na vodě - video sprcha / Příroda v pohybu / Nature in Motion, Mánes, Praha. (video instalace)	Tomáš Ruller	1994 NA VODĚ – VIDEO- SPRCHA / ON WATER – VIDEO- SHOWER, video-instalace / video-installation, Příroda v pohybu / Nature in Motion, Mánes, Praha
1994	Česká břicha (video, Betacam SP, 4 min.)	Ivan Tatiček, hudba: František Svačina	Video s názvem "Česká břicha" tvoří obrazový významový protipól mezi břichem těhotné ženy a pupkatého muže. Dvojici půl-aktů doplňuje dvojice inscenovaných scén, v nichž pozorujeme ženu pracující v dynamickém tempu v anonymní kanceláři v kontrastu k apatickému popeláři, který s jistým nádechem laxnosti vykonává svou denní rutinu.	1994	Virtuální okno / Video-vidím-ich sehe, Dům umění, města Brno. (video instalace ze živé bezpečnostní kamery)	Tomáš Ruller	1994 VIRTUÁLNÍ OKNO / WINDOWS – VIRTUAL WINDOW, video-instalace / video-installation, výstava Video-vidím-ich sehe, Dům umění, města Brno

				1994	Na věčnost (To Eternity), video instalace, pro výstavu Video-Vidím Ich sehe	Tomáš Mašín	
				1994	Živý obraz / Mánes Mánesu, Galerie Mánes, Praha. video enkaustika)	Tomáš Ruller	1994 MÁNES V MÁNESU – ŽIVÝ OBRAZ / MÁNES IN MÁNES – LIVING PICTURE, video-enkaustika – instalace / video-encaustic – installation, Mánes Mánesu, Mánes, Praha
				1994 22.10.	<i>Body Videosonic Lightning</i> / Klášter Plasy (videosonická instalace, Panasonic S-VHS, zvuk, 31 min. 28 sec.)	Miloš Šejn (Jan Svoboda)	Záznam performance a on-line videosonické instalace a intervence, stativová kamera Panasonic S-VHS (nad vodním zrcadlem, operátor kamery Jan Svoboda), kabeláže, reproduktory a videoinstalce (kaple sv. Benedikta), zvuk generovaný analogově v live-přenosu, 00:31:28 Následující noc byl celý proces prezentován ze záznamu a z totožných instalací. Součástí mezinárodního symposia FUNGUS: Průzkum místa, 22.–23.10.1994 / klášter Plasy Od roku 1995 součástí stálé expozice v NG Praha.
				1994 16.7.	<i>Cesta k tanci I</i> / Body Weather Laboratory (video záznam, Panasonic S-VHS, 25 min.)	Miloš Šejn (Jan Svoboda)	Záznam neveřejného závěrečného představení v Divadle ARCHA, choreografovaného hostujícími tanečnicí: Christina Bakatsaki & Frank van de Ven.
				1995	Lahvované & Rruční práce / Orbis Fictus, SCSU, Valdštejská jzdárna, Praha. (TV objekty – instalace)	Tomáš Ruller	Lahvované (tele)vize Lahvované (in)formace "Staro-nový českomoravský tradiční rukodělný úsporný technický řemeslný styl" "Vkládáním rukou manipulované obrazovky ve výrobě Tesla Rožnov při nanášení a exponování barevných luminiscenčních vrstev před spojením s elektronikou, vkapováním a zatavením plně funkční obrazovky s barevnými stopami rukou vznikly jako náhradní varianta konceptu "Lahvované televize", obrazovek z pivních a vinných lahví. Jedna obrazovka naopak obsahuje uvnitř pivní láhev, která stíní toku elektronů. Pivní nebo vinné lahve doplněny vakuovou baňkou s luminiscenční vrstvou, na to napojené – natavené elektronky s černobílými obrázky. Vyrobeno ve spolupráci s fabrikou Tesla Color Television, a.s. Rožnov pod Radhoštěm.
				1995	Tele-Presence Dis-Play (živý přenos, AT&T analogový video telefon) Chassie Post Atlanta video: záznam VHS, 1 h 35 min / Behémot Praha - video: záznam VHS, 17 min. 18 s	Tomáš Ruller	Živý přenos akce z ateliéru do galerie, tehdy ještě analogovým signálem přes telefonní síť s pomocí AT&T video-telefonu, který neměl výstupní konektor, takže obraz byl do projektoru snímán kamerou z displeje telefonu (pomocí telefonu probíhala také komunikace s diváky) - existuje video a z něj grabované obrázky.
				1995 3.-5.3.	<i>Bez data</i> / Divadlo ARCHA (video záznam, Sony S-VHS, 80 min.)	Miloš Šejn	Záznam závěrečného představení v Divadle ARCHA, choreografovaného hostujícími tanečnicí: Christina Bakatsaki & Frank van de Ven, stativová fixní kamera SONY S-VHS a pomocné kamery, obsluhované pracovníky divadla, různé verze.
				1995 11.9.	<i>DUO</i> – Frank Van de Ven & Miloš Šejn (video záznam, Panasonic S-VHS, 60 min.)	Frank Van de Ven & Miloš Šejn	Záznam otevřené situace v lesním divadle Debř u Mšena, ruční kamera Panasonic S-VHS (operátor Siri Austeent, Frank van de Ven, Miloš Šejn).
				1995 23.10.	<i>Five Pieces</i> (video záznam, Panasonic S-VHS, 30 min.)	Miloš Šejn (Martin Janiček)	Záznam performance a on-line sonické instalace a intervence v prostoru bývalého centrálního okna Galerie J. Krále v Domě umění města Brna, stativová kamera Panasonic S-VHS (operátor Martin Janiček). Součástí autorovy výstavy Čára ve stejnojmenné galerii.

				1996 8.7.	Bílá skála / Krkonoše (Video8, použité na principu cine-dance, 4 min. 7 sec.)	Miloš Šejn	Záznam pohybu krajiny, ruční kamera Video8, užitá na principu cine-dance (kamera je součástí těla performerů).
				1996	Sv. Theresa (video)	Kamila B.Richter	Video Saint Teresa dramaturgizuje abstraktní okamžik, kdy jedinec vstoupí do systému. Teresa se nechce dostat do vlaku metra, protože zná budoucnost omezeného systému. Na konci se podrobí tlaku systému a nastoupí do vlaku směrem ke slepému tunelu, na jehož konci vlak exploduje. Videozáznamy jsou opakovaně zaznamenávány z televizní obrazovky, dokud se některé obrazy nerozpadnou, zatímco některé z nich si zachovávají formu rozpoznatelnosti stop reality.
1997 PC post-produkce/ video	Andělé na tahu (video, Betacam SP, 11 min.)	Ivan Tatiček, hudba: František Svačina	Video Anděl na tahu, vzniklo ze zážitku narození syna. Tatiček kombinuje ultrazvukové záběry embrya se záběry barokního mobiliáře zdevastovaného kostela, které v počítači oživil svěžími barvami. Materiál k filmu pochází částečně z natáčení předchozího Tatičkova filmu Vitr fičí v pohraničí (1993).	1997	Peep Art (performance, video instalace s kamerou na stativu) Hi-tech/Art- Symptomy a domácí léčebné prostředky, Dům umění, Brno	Tomáš Ruller	1997 PEEP-ART / PEEP ART, performance-video – instalace / installation, výstava Hi-tech/Umění / Hi-tech/Art- Symptomy a domácí léčebné prostředky, Dům umění, Brno. Video záznam akce pozorovatelný přes hledáček videokamery umístěné na stativu.
				1998 10.8.	Vodopád / Javoří potok v Krkonoších (video záznam, Video8, 1 min. 4 sec.)	Miloš Šejn	Záznam soukromé akce ve vodopádu Javořího potoku v Krkonoších, Video8, sestřih.
				1999	Reálná virtualita /Per-Form Dis-Play, Mánes, Praha	Tomáš Ruller	Záběr RGB projektoru, jak byl vnímán diváký skrze okno galerie, obrácený do volného prostoru ulice, projektující její obraz snímáný kamerou - skutečný projektovaný obraz byl fakticky neviditelný (pouze v odrazech ze skla, fragmentárně na liadech, autech, stromech a protějších budovách - popisně nedokumentovatelná situace - existuje také schéma této varianty uzavřeného okruhu).
				1999 7.11.	Vodopád / Krkonoše (video záznam soukromé akce pod hladinou, Video8, 11 min. 56 sec.)	Miloš Šejn	Záznam soukromé akce pod hladinou Javořího potoku v Krkonoších, fix stativová kamera Video8, sestřih. Video prezentováno na výstavě TVÁŘE, Galerie Rudolfinum, 2012
2001 NEW MEDIA	Next Year in Jerusalem (interaktivní video instalace)	Michael Bielický	Instalace vytvořená pro Galerii Roberta Guttmanna propojuje Prahu a Jeruzalém. S využitím zařízení pro detekci pohybu, které využívá infračervené paprsky pro snímání objektů v prostoru, byly vytvořeny 3D modely návštěvníků. Tyto modely byly následně přenášeny na projekční plochu, kde se promítaly společně se záběry snímanými webovou kamerou nainstalovanou u Západní zdi v Jeruzalémě. Výsledkem byl kompozitní obraz, který byl také přenášen na webové stránky galerie, umožňující tak propojení obou míst a interaktivní zážitek pro návštěvníky galerie.	2000	Huella CGAC Compostella	Tomáš Ruller	Surveillance Camera performance.
				2006	UFO (mediální analogová realizace pro veřejný prostor, Gödelova budova Technologický park, Brno.	Tomáš Ruller	"Na trojdimenzionální projekční plochy dvou komplementárních tvarů ženské a mužské formy (4 m. vysoké a 6 m dlouhé) z umělé tkaniny vypjaté v nerezových konstrukcích, byly z kompatibilně zavěšených videoprojektorů promítány kontrastní barevné dynamické projekce ze dvou různých kanálů televizního vysílání (bez zvuku). Projekce mediálního toku obrazových informací reprezentovala civilizaci nových technologií nejen jako dekorativní světelný designový objekt, ale také jako vizuální poselství: neidentifikovatelný létající objekt „snášející se shůry“ nás upozorňoval, že vše nové co se zde objevuje, k nám vysílá zprávy ve svém informačním kódu a současně transformuje naše signály do svého jazyka (v tomto případě podobného světélkování podmořských živočichů), že tyto „netuzemské“ civilizační entity přinášejí svoji kulturu a hodnoty, a pro vzájemné pochopení je třeba adaptace komunikačních zvyklostí..."

			ATELIÉR VIDEOPLASTIKY AVU, Michael Bielický				ATELIÉR VIDEO a elektronické multimediální animace FaVU VUT, Radek Pilař, Tomáš Ruller
1990	<i>Přednáška o Nových médiích na AVU</i>	Michael Bielický		1990 - 1992			Tomáš Ruller předsedal Spolku výtvarných umělců a teoretiků v Brně. Po setkání s Radkem Pilařem a dialogu s Tomášem Kepkou, Stanislavem Milerem, Petrem Sládečkem, Jaroslavem Vančatem a Petrem Vránou, v rámci jejich působení ve video-sekci v Unii výtvarných umělců (jejímž předsedou byl Vladimír Preclík), řešili jak uplatnit nové obory v rámci českého školství. Vize o založení vysoké školy výtvarných umění v Brně po pádu komunistického režimu nabírala konkrétní podoby. Původní záměr týmu, pod vedením Igora Zhoře, začlenit budoucí fakultu do struktury Janáčkovy akademie múzických umění, který zahrnoval i obory "videoart a multimedia", nebyl pro složitou situaci kolem vnitřní reorganizace realizovatelný, iniciace se tak ujala ekonomicky a personálně stabilnější instituce Vysoké učení technické.
1990, 10.12. - 12.12.	Seminář s praktickým a teoretickým využitím videa	Michael Bielický		1992			V roce 1992 byl na Fakultě architektury VUT založen Ústav kreslení a modelování a stala se tak stavebním kamenem budoucí FaVU. V létě byl vypsan konkurz na pedagogické pozice nových ateliérů a v podkladech definovány dosud absentující nové obory multimédia, performance, akční umění a video. [Online: http://performance.fva.vutbr.cz/ARCHIV/CDROM/inner/sub/pribeh.htm]
Akad. rok 1991/1992	Ateliér Videoplastiky na AVU (od akad. roku 1992/1993 Ateliér Video; od akad. roku 1993/1994 Ateliér Nových médií)	Michael Bielický (vedl jej do r. 2007), asistenti: Tomáš Mašín, Janka Vidová Žáčková, Lubomír Čermák	Roku 1991 byl Bielický pozván Milanem Knížákem, tehdejší rektorem Akademie Výtvarných umění v Praze, aby po zkušenostech s působením v Paikově ateliéru na düsseldorfské akademii, založil na AVU ateliér Nových médií. "Tak jsem šel za Paikem a říkám mu to a on, že to je skvělé a z kapsy jen tak vytáhl pět tisíc marek "pět tisíc marek", položil je přede mne na stůl at nakoupim techniku." [Video dokument ARCO, 1994] V Čechách vzpamatovávajících se z totalitní kocoviny nebylo žádné technické ani finanční zázemí. Biblickému se podařilo získat vedle Paika podporu několika zahraničních osobností a Ateliér video sovkultury mohl několik let fungovat díky německé nadaci DAAD (Německá akademická výměnná služba).	1992			Pilař nabídl projekt "školy výtvarně elektronické a multimediální animace, audiovizie, filmu, fotografie, počítačové grafiky a televizní tvorby..." Ruller "multimediální performance" (interaktivní a akční umění...) Už na podzim 1992 přivezl Julian Alvarez z Videoarchivu v Kasselu katalánský videoart.
1994	Silicon Graphics	Počítače AMIGA 1000	Přechod od analogového k digitálnímu věku v pracích Petra Svárovského (SILVER) a Federica Díaze.	Akad.rok 1992/1993	Ateliér video (a elektronické multimediální animace) FaVU VUT v Brně		Radek Pilař z pověření Vladimíra Preclíka zakládá Ateliér video a elektronické multimediální animace. Asistenty ateliéru: Peter Rónai a Tomáš Ruller. Jako technik a správce archivu byl přijat Aleš Zábaj, jako produkční Jaroslava Chalupová.
1992 - 1994	Asistentem Janka Žáčková			1. ledna 1993			V čele s děkanem Vladimírem Preclíkem zahájila svou činnost Fakulta výtvarných umění při VUT.
1994 - 1996	asistentem Lubomír Čermák			1993, 7.2.	Umírá Radek Pilař		Radka Pilaře při přípravě rozhovoru (natáčení) s Českou televizí pro pořad Nedělní ráno ve svém ateliéru ve Slezské ulici v Praze postihla další srdeční příhoda. Po převozu do nemocnice ještě ten samý den umírá.
				1993, březen	Ateliér video - multimédia - performance FaVU VUT v Brně	Tomáš Ruller	Po Pilařově smrti přebírá vedení brněnského Ateliéru video a multimediální animace Tomáš Ruller. Na místo asistenta je přijat Marian Palla. Dochází také k přejmenování na Ateliér video - multimédia - performance. Mezi hostujícími profesory se objevil i Woody Vašulka.
Akad. rok 1991/1992	<i>Studenti Atelier Videoplastiky, AVU</i>	Prof. Michael Bielický	Lubomír Čermák, Tomáš Mašín, Martin Škarda, Tomáš Veškrna, Ivan Vosecký, Janka Žáčková.	1993	Audiovizuální centrum na Květné		Studio s profesionální televizní technikou na U-matic, které fungovalo v 80. letech pod záštitou VUT, se stalo v 90. letech předmětem privatizace - nejen objekt samotný, ale také technologické vybavení. To dostala do komerčního pronájmu společnost Davay za předpokladu, že bude technicky podporovat výzkumné projekty fakulty. Problémy se soukromými subjekty vyústily odtržením výzkumného audio-vizuálního zázemí FaVU, "... fakulta nakonec s velkými potížemi větší část budovy a techniky získala zpět", a díky projektu nového produkčního centra, zachovali původní on-line střížnu. Aleš Zábaj odešel na JAMU a technikem se stal Zbyněk Navrátil.
Akad.rok 1992/1993	<i>Studenti Atelier Video, AVU</i>	Prof. Michael Bielický	Lubomír Čermák, Linda Hrušeová, Monika Karasová, Tomáš Mašín, Petr Pastrňák, Elen Řádová, David Saudek, Martin Škarda, Tomáš Veškrna, Ivan Vosecký, Janka Žáčková.	1993 - 1994	Multimediální laboratoř a výjezdy na festivaly: V2 v Rotterdamu, Europe Europe v Kunsthallo v Bonnu, ZKM v Karlsruhe atd.	Woody Vašulka a produkce	Do vznikající multimediální laboratoře byli postupně přijati Stanislav Filip pro hardware a programování speciálních aplikací, Dalibor Vlašín z ČT jako správce televizní techniky a Luděk Škočový jako tvůrce a správce sítě. Experimentální činnost laboratoře podporoval v oblasti zvuku a mechaniky univerzální technik a Vašulkův společník Jiří Dostál (z původního Audiovizuálního studia JAMU). Díky projektu "Multimediální laboratoř" získala v roce 1994 první stanici SGI Indy jako server a napojení na internet optikou.

Akad.rok 1993/1994	Studenti Atelier Nová Média, AVU	Prof. Michael Bielický	Radek Hanák, Monika Karasová, Petr Pastrňák, Elen Řádová, David Saudek, Janka Žáčková.	1993 - 1994	Přechod na digitální technologie	Díky prvním grantům a "zděděným" počítačům (titulkovací Amiga, PC 286), nákupem několika PC 486 vzniklo základní vybavení pro přechod k digitální gramotnosti (technologiím). "Na Květné" atelier fungoval společně s ateliérem konceptuální tvorby do doby, než Dalibor Chatrný odešel působit na pražskou AVU a Peter Rónai zaujal jeho místo. Místo asistenta přijal Petr Váša.
Akad. rok 1994/1995	Studenti Atelier Nová Média, AVU	Prof. Michael Bielický	Martin Feikus, Robert Hlůže, Martin Janíček, Monika Karasová, Elen Řádová, David Saudek, Petr Svárovský, Jan Šerých, Janka Žáčková.	1994 - 1995	Celý atelier (všichni studenti i pedagogové) se poprvé veřejně prezentovali na výstavě "Český obraz elektronický" (1994) v pražském Mánesu a v Národním technickém muzeu. + Podíl na zajištění brněnské expozice mezinárodní výstavy "Video-Vidim-lch sehe" v Domě umění v Brně uspořádané Katarínou Rusnákovou - produkovali k ní videosampler.	v roce 1994 Sylvie Marchand z akademie v Poitiers prezentovala projekt "Artists On-Line", Don Foresta z Paříže přednášel o multiplikovaných světech, Paul de Marinis z Exploratoria v San Francisku prezentoval sonic art. V roce 1995 Chris Hill z Video Data Bank Chicago přivezla sampler první dekády amerického videoartu a delší čas zde později působila jako hostující pedagog, Brian Springer z Buffalo se zde před svou účastí na Documenta v Kasselu představil jako satelitní pirát. Navázali spolupráci s Institutem pro Nová Média ve Frankfurtu, s Monte Video Time Based Arts v Amsterdamu, spolu se studenty jsme vyjžděli na Multimediale do Karlsruhe, na Ars Electronica a do Offenes Kulturhaus v Linci, do vídeňské Kunsthalle na Garryho Hilla a na Chrise Burdena do MAK, pěstovali jsme přímý kontakt s Akademié der bildenden Künste ve Vídni, s Kunsthochschule für Medien v Kolíně,
Akad. rok 1995/1996	Studenti Atelier Nová Média, AVU	Prof. Michael Bielický	Markéta Baňková, Robert Hlůže, Monika Karasová, Pavel Koch, David Saudek, Petr Svárovský, Jan Trnka, Janka Žáčková.	1996	V letech 1993-96 pravidelně jezdili na Mediafestival do Osnabrücku. Tyto široké aktivity se odrazilily ve výsledcích studentů, např. video "Vidíme jen to, co vidět chceme" Josefíny Slezákové bylo v roce 1996 v Osnabrücku vybráno do hlavního programu. Nadja Slovak představila svou práci v galerii Ambrosiana, Zdeněk Mezihorák se zúčastnil přehlídky "Zkušební provoz" organizované Janou a Jiřím Ševčíkovými v Mánesu, Jennifer de Felice, Paul Lerch a Filip Cenek vystavovali v Židovském muzeu v Praze.	V roce 1996 Brian Connolly a Alistair MacLennan z University of Ulster v Belfastu představili severoirský performance art a Kristine Stiles z Duke University v Durhamu přednášela o destruktivním umění. Na jaře 1996 došlo k rošádě asistentů, Marian Palla odešel na koncept a na VMP nastoupil Richard Fajnor (kterého si předtím Peter Rónai přivedl jako svého absolventa namísto Pavla Rudolfa). Fajnor zapojil studenty do různých dalších aktivit na moravsko-slovenském pomezí, např. <i>Barla</i> v Nitře a <i>Medzi</i> ve Skalici, cestoval se studenty do Osnabrücku a staral se o prezentace jejich prací např. v Múczarnoku v Budapešti. Po odchodu Petra Váši na krátkou dobu nastoupil jako asistent Lubor Benda, který propojil atelier s aktivitami Asociace Virtuální Reality. Po něm se v atelieru vystřídali v různém zařazení Dana Recmanová, Jaroslav Vančát, Miloš Vojtěchovský a Keiko Sei. V tomto období sem přijížděla Chris Hill, workshopy vedl Michael Delia, atelier navštívili Nick Collins, Phill Niblock, Maria Thereza Alves a další. Na místo manažerky nastoupila Daniela Veškrnová, s perspektivou produkce připravované fakultní galerie. Nepřímo se podíleli např. na projektu SCSU Umění ve veřejném prostoru, pro ředitele Moderní sbírky NG Jaroslava Anděla pod vedením kurátora Miloše Vojtěchovského pomáhali připravit výstavu <i>Jitro kouzelníků</i> a s Luborem Bendou se podíleli na koncipování Flusserova centra pro nová média.

				1997 - 2000	Oboustranné se prohloubila spolupráci s ředitelem Domu umění Pavlem Liškou. Ateliér se podílel např. na projekcích při výstavě FLUXUS nebo při křtu knihy počítačového specialisty Ludka Skočovského s ilustracemi Vladimíra Kokolli Unix-Posix-Plan9. Mezi nejdůležitější akce patřila výstava nové generace pedagogů tří středoevropských výtvarných vysokých škol <i>Brno - Videň - Praha</i> , kde ateliér zajišťoval projekci prací René Green z Vídně a Rullerových. Konala se zde také první veřejná prezentace "FaVU - Současná tvorba" všech pedagogů školy společně s recipročním výběrem studentů v září 1999.		Druhý děkan Igor Zhoř přišel s úmyslem postavit ateliéry na úrovni oborových kateder a vnitřně je dělit na oddělení s přidruženými kabinety a laboratořemi. Ateliér VMP připravoval k rozdělení na sekci video a sekci performance, oběma k dispozici měla být multimediální laboratoř. Koncem roku 1997r Zhoř náhle zemřel a začátkem roku 1998 byl postaven do čela fakulty Tomáš Ruller. Podle nového plánu měly být oba obory Ústavu nových disciplín rozděleny po třech ateliérech. VMP na video, multimédia a performance, konceptuální tendence na intermédiu, environment a foto. V evaluačním řízení doporučené otevření ateliéru fotografie (předběžně byli osloveni Veronika Bromová a David Miler z Kanady) muselo však být z ekonomických důvodů odloženo. Fotografii orientovanou na digitální, manipulované, akční a konceptuální formy Ruller přechodně přijal pod svůj ateliér s názvem "performance-foto". Pro vedení nově založeného ateliéru Video získal Keiko Sei (která se také přijala funkci prodávanky pro mezinárodní vztahy) a na Multimedia nastoupila Lucie Svobodová. Ateliéry spolupracovaly např. na sérii večerů VMP "Zlatá loď" při výstavě Crossings v pražském Rudolfinu, na festivalu Nových médií v Chebu nebo na sympoziu Absence a translokace / umění-společnost-nová média na AVU a v NG v Praze. Práce studentů Nadjí Slovak a Davida Burka byly zahrnuty do výstavy "Tělo ve fotografii" pořádané Pražským domem fotografie, filmy Filipa Cenka se dostaly do filmotéky Centre Pompidou v Paříži a spolu s Nadjou Slovak, Zdeňkem Mezihorákem, Markem Mařanem a Zdeňkem Závodným byly jejich práce zařazeny do Antologie videa a experimentálního filmu vydané v koprodukcí CSU, NG a Divusu v Praze.
Akad. rok 1996/1997	<i>Studenti Atelier Nová Média, AVU</i>	Prof. Michael Bielický	Markéta Baňková, Robert Hlůže, Monika Karasová, Pavel Koch, Patricie Kulišťáková, David Saudek, Petr Svárovský, Jan Trnka, Štěpán Trnka, Petra Vargová.	1992	<i>Woody a Steina Vasulkovi v Brně na Květné</i>		Po založení pražského Media Archivu Petr Vrána přivezl Vašulkovy na Květnou, kde Woody prezentoval interaktivní publikaci vzniklou pro Ars Electronica. Kniha obsahuje kódy, které je možné číst "laserovou tužkou". Steina předvedla své Violin Power.
Akad. rok 1997/1998	<i>Studenti Atelier Nová Média, AVU</i>	Prof. Michael Bielický	Jiří Brouček, Robert Hlůže, Monika Karasová, Křištof Kintera, Patricie Kulišťáková, Kamila Richterová, Jan Trnka, Štěpán Trnka, Markéta Vaňková, Petra Vargová.	1993	<i>Theatre of Hybrid Automata, Invex, Brno</i>	Woody Vašulka	V rámci své první návštěvy na Květné věnoval Woody Audiovizuálnímu centru kopie videí, o rok později realizoval pro Invex v Santa Fe rozpracovaný projekt Theatre of Hybrid Automata. Z toho důvodu si nechal do čech dovést část svých zařízení a asistenta Bruce Hamiltona. Na dalším ročníku pak poprvé představil "stůl" projektu Brotherhood. Woody začal na FaVU působit nejprve jako hostující umělec, později jako hostující profesor.
Akad. rok 1998/1999	<i>Studenti Atelier Nová Média, AVU</i>	Prof. Michael Bielický	Jiří Brouček, John Drew, Ebbe Witrup, Robert Hlůže, Aleš Killian, Křištof Kintera, Denise Kovrčová, Patricie Kulišťáková, Kamila Richterová, Jan Trnka, Štěpán Trnka, Radek Václavík, Petra Vargová.	1992	Sympozia a workshopy v Goethe institutu a na AVU v Praze		
Akad. rok 2000/2001	<i>Studenti Atelier Nová Média, AVU</i>	Prof. Michael Bielický	Jiří Brouček, Robert Hlůže, Mariana Jůdová, Vilém Kabzan, Jolana Kahounová Ruchařová, Aleš Killian, Denise Kovrčová, Tomáš Kulišťák, Patricie Kulišťáková, Milan Mikuláščík, Filip Pošta, Kamila Richterová, Jan Svobody, Daniel Špaček, Jan Tománek Jan Trnka, Petra VArgová, Željka Violíc.	1993	Hermit - mezinárodní sympozium pro "metamedia", Plasy (organizace Miloš Vojtěchovský)	Miloš Vojtěchovský	
				1994	Plenéry v Galerii Sýpka	Marian Palla a Petr Váša	Videodokumentace
				1994	<i>Medía Sloup</i>	Jennifer de Felice	Video prezentace FaVU

				1994 - 1997	<p><i>Hi-tech/Umění</i> Tomáš Ruller & Jennifer De Felice - v letech 1994-1997 v úzké spolupráci s ředitelem firmy Silicon Graphics Michalem Klimešem pořádali každoročně v Brně sérii mezinárodních přehlídek a symposií věnovaných umění videa a nových médií.</p>		<p>V roce 1994 poprvé do ČR přivezl Stelarc, který živě na vernisáži v Moravské galerii performoval svoji "Třetí ruku", Petera Weibela s jeho interaktivní instalací "Čtyři světy", Jeffryho Shawa s "Virtuálním muzeem" a Woodyho Vašulku s již zmíněným interaktivním environmentem "Bratrství", z AVU vystavili Michaela Bielického s jeho asistentem Petrem Čermákem, z FAMU Lucii Svobodovou a populárního Jana Hammera, z FaVU retrospektivu video tvorby Woodyho Vašulky a Radka Pilaře, a vedle Rullerovy video instalace <i>Řeka v moři</i> (video-bazén) průřez pracemi všech studentů ateliéru VMP. Symposia se účastnili za ZKM v Karlsruhe Gideon May, za INM ve Frankfurtu nad Mohanem Marcus Fix, dále Stelarc z Austrálie a Woody Vašulka. SGI výstavu dotovali značnou finanční částkou a zapůjčili několik tehdy nejvýkonnějších stanic typu ONYX.</p> <p>V roce 1995 v Moravském muzeu a Centru experimentálního divadla živě performovala Steina a Homer Flynn za Residents prezentoval CD-ROM <i>Freak Show</i>, performance se softwarovou chybou představili studenti Petr Bradáček a Zdeněk Mezihorák. Vedle robota Martina Spanjaarda (NJ) a VR Maurice Clifforda (USA) vystavovali své instalace Lucie Svobodová a Michal Gabriel, Stanislav Filip, Lubor Benda, Tomáš Ruller a také všichni studenti VMP spolu s vybranými studenty ateliéru Michaela Bielického. Na symposiu vystoupila dále Chris Hill (USA), Keiko Sei (JAP) a Michael Klein (D).</p> <p>Od roku 1996 se třetím spolupořadatelem <i>Hi-tech/Umění</i> stal brněnský Dům umění pod vedením Pavla Lišky. Hlavní část instalace v celém horním patře věnovali retrospektivě Steiny, jejíž část byla o rok později, díky Miloši Vojtěchovskému, převezena do Veletržního paláce v Praze. V přízemí vystavovali mezi jinými Stanislav Filip, Jennifer de Felice, Lucie Svobodová, Pavel Kopriva, Martin Janiček interaktivní instalace, Peter Rónai a Marian Palla prostorové objekty, Nadja Slovak digitální tisky, Luděk Skočovský, Silver, Skynet a Radio Praha www projekty, Monika Karasová, Federico Diaz, Pavel Hart a Marek Mařan projekce. Symposia se účastnili Josef Kelemen, Martin Šperka, Terminal Bar a Živel. Pavel Hart a Marek Mařan projekce. Symposia se účastnili Josef Kelemen, Martin Šperka, Terminal Bar a Živel.</p> <p>V roce 1997 pozměnili koncepci na tematickou výstavu, tentokrát pod kurátorským dohledem Jennifer de Felice. Pod názvem "Symptomy" s podtitulem "Příznaky nemoci a domácí léčebné prostředky" zde vystavovali Orlan (F), Vergessen (international), Markus Kaech (CH), Paul Johnson (USA), Harwood (GB), Lubo Stacho (SK), Veronika Bromová (CZ) a další představitelé aktuálních trendů a nejmladší generace, včetně studentů.</p>

		STUDENTSKÉ PRÁCE PRAHA			STUDENTSKÉ PRÁCE BRNO		
1991	<i>Signes (video, 7 min.)</i>	Tomáš Mašín					
1991	<i>Zrcadlení (video instalace)</i>	Tomáš Veškrna					
1991	<i>Kámen jádro ohně (video instalace)</i>	Tomáš Veškrna					
1991_1992	<i>Muránska Zdychava (video, barva, zvuk, 4 min. 27 min.)</i>	Janka Vidová Žáčková	Jedno z prvních videí Janky Vidové, které vzniklo jako spontánní studentská práce v ateliéru nových médií na pražské AVU. Snovou atmosféru vzniklou výběrem archetypálních motivů (chůze ve sněhu, bílí králíci, staří lidé, idylická krajina v šeru) podpořila autorka dobovými obrazovými efekty (polarizace, barevná manipulace, zpomalování) a nalezenou hudbou. Záběr na autorku natočil její tehdejší manžel, malíř Josef Žáček. "... impresie, procházka krajinou mého dětství, kde vesmír se stává nekonečným krásným prostorem – tam jsem šťastná. Tehdy jsem si půjčila na Vánoce jedinou kameru ateliéru, byla to analogová sVHS, vážila snad deset kilo, nosila se na rameni. Stříhalo se analogové z kazety na kazetu a používal se mixážní pult k vytvoření různých efektů. Video mi vyhovovalo, protože mi neumožňovalo neustále věci předělávat, moje obsedantnost se nemohla uplatnit. Obrazy přemalovávám, ale s analogovým videem jsem nutkáni k vylepšování neměla."	1992	<i>Zátíší (video, 18 min.)</i>	Marek Mařan	
1992	Triptych (dřevo, akryl, uhlí, drát), ročníková výstava AVU, Sorosovo centrum.	Janka Vidová Žáčková	Freskový obraz se třemi televizemi s dlouhou pohyblivou se anténou s jemnými kresbami satelitních stanic a parabol. Vizualní zachycení archeologie média televize.	1992	<i>Zátíší (video, 10 min.)</i>	Pavel Hart	
1992	Liška obecná (video instalace)	Tomáš Veškrna					
1992	<i>Virtuální večere</i>	Tomáš Veškrna					
1992	<i>Ukřížování</i>	Tomáš Veškrna					
1992	<i>Pater Noster</i>	Tomáš Veškrna					
1992	<i>Značky (video, 4 min. 5 sec.)</i>	Tomáš Mašín					
1992	<i>Radio Freedom (video instalace a počítačová animace)</i>	Tomáš Mašín					
1992	<i>Příběh (video instalace a počítačová animace)</i>	Tomáš Mašín					
1992	<i>Litanei I. (video, VHS, 3 min. 5 sec.)</i>	Tomáš Mašín					
1992	<i>Autoportrét (video instalace a počítačová animace)</i>	Tomáš Mašín					
1992	<i>Polibek (video instalace, TV monitor, 2 min.)</i>	Lubomír Čermák					
1992	<i>Houpání (video instalace, TV monitor, 5 min.)</i>	Lubomír Čermák					
1992	<i>Piva (video instalace, TV monitor, 20 min.)</i>	Lubomír Čermák					
1992	<i>OSET (video instalace, TV monitor)</i>	Lubomír Čermák					
1992	Díra (video instalace, TV monitory zakopané na zahradě AVU)	Lubomír Čermák, Vojtěch Havel					
1992	Bethlehem Village (video instalace, xerox, TV, video recorder)	David Saudek					

1992	Ways (instalace pro 10 monitorů)	David Saudek					
1992	Litanie (video, sound, 4 min. 45 sec.)	Elen Řádová, Tomáš Mašín					
1992_1993	Meditace (video, 8 min.)	Janka Vidová Žáčková	Montáž pohybových studií ženského těla, přírodních snímků a meditační hudby. Tanec Simony Chvátalové.	1993	Nový svět (video, 10 min.)	Marek Mařan	
1993	Rok 1965 (video, 6 min.)	Janka Vidová Žáčková		1993	Zánik listu (video, 10 min.)	Marek Mařan	
1993	Svět iluzí (video, 5 min.)	Janka Vidová Žáčková		1993	Rozhovor (video, 5 min.)	Marek Mařan	
1993	Video záznam kresebné akce Olgvy Karlíkové Pohyb sluneční skvrny, Deštná (video dokument, 10 min.)	Janka Vidová Žáčková		1993	Tváře (video, 5 min.)	Pavel Hart	
1993	Litanei II. (video, VHS, 3 min. 7 sec.)	Tomáš Mašín		1993	Constellations III. (video, 6 min.)	Jennifer de Felice	
1993	Civilizace (video, VHS, 5 min. 2 sec.)	Tomáš Mašín		1993	Action S.O.S. (video, 15 min.)	Jennifer de Felice, Světlana Kulíšková	
1993	Město (video, VHS, 5 min. 2 sec.)	Tomáš Mašín		1993	Sweet Butter (video, 10 min.)	Jennifer de Felice	
1993	Město (video instalace)	Tomáš Mašín	Konstrukce doplněná monitory, která ... [Čiháková, Video Vidím Ich Sehe...s. 129]	1993	S.O.S. (video, 15 min.)	Světlana Kulíšková, Jennifer de Felice	
1993	Video-story	Tomáš Mašín	Instalace založená na principu voyeurismu.	1993	Potom a teď (video, 15 min.)	Světlana Kulíšková	
1993	Výťah (video, 6 min.)	Tomáš Veškrna		1993	Teplárna (video, 15 sec.)	Světlana Kulíšková	
	Dialog pro piano	Tomáš Veškrna					
1993	Očistné syndromy elektromakromolekulární tritonomie (video interaktivní instalace, TV skulptura), Hi-Tech/Umění, 1994	Lubomír Čermák	Pohybem procházejícího se diváka se měnily monochromatické barvy na vodorovně umístěné televizní obrazovce.				
1993	The Head The Soul and The Sex (video, sound, 7 min. 18 sec., němčina, španělština, angličtina)	Elen Řádová					
1993	Růžový korzet, (video, color, sound, 2 min. 9 sec.)	Elen Řádová					
1993	Thriller (Srdce), video, sound, 3 min. 4 sec.)	Elen Řádová					
1993	V měkkém světle (video, zvuk, 6 min. 5 sec.) (Prezentováno na výstavě Copy It Right, Praha, 2015)	Elen Řádová, Účinkující: Kateřina Vincourová					
1993	Wet Video (video, zvuk, 1 min. 25 sec.) Původní titulky ve videu Elen Řádová, Nottingham Trent University	Elen Řádová					
1993	Tribute to Švankmajer (video, bez zvuku, 27 sec.)	Elen Řádová					

1993	Jeux de dames Cruelles (video, bez zvuku, 1 min. 48 sec)	Elen Řádová	Součástí kompilace Internationaal audiovisueel experimenteel festival 93 – compilatie-tape, AVE, Arnhem				
1993	Leasch (video, zvuk, 3 min. 30 sec.) "© Elen Řádová AVU Praha 1993"	Elen Řádová					
1993	Venuše (video, zvuk, 9 min. 26 sec.)	Elen Řádová		1994	Zátíší (4 min. 38 sec.)	Filip Cenek	Čistá ranná textově analytická studie zadaného tématu, předchází jeho pozdější experimenty s hypertextovým videem.
1993_1994	Animace (4 min.)	Radek Hanák		1994	Za zrcadlem (video)	Světлана Kulišková	
1994	Vymezené frekvence I. (video, 5 min.)	Janka Vidová Žáčková		1994	New Story (video, 10 min.)	Jennifer de Felice, Světлана Kulišková	
1994	Vymezené frekvence II. (video, 4 min.)	Janka Vidová Žáčková		1994	Bez masek (video performance, 30 min.)	Světлана Kulišková, Jennifer de Felice	
1994	Denní vlny (video instalace pro 4 monitory), Frágnerova galerie, Praha	Janka Vidová Žáčková		1994	Bez masek (video, 10 min.)	Jennifer de Felice, Světлана Kulišková	
1994	Sestřičky (video instalace)	Tomáš Mašín		1994	Illuminations (video, 5 min.)	Jennifer de Felice	
1994	Hotel (video instalace) Orbis Fictus: Nová média v současném umění	Tomáš Mašín		1994	Incubation (Hume's Sceptical Eggs) (video instalace, smyčka)	Jennifer de Felice	
1994	Ryba (video instalace) Videoart 94, Mánes	Tomáš Mašín		1994	Vzývání deště (video instalace, 17 min.)	Světлана Kulišková	
1994	Vyjevení vln (video instalace, 2x2 m, dřevo, dýha, 4 TV) Orbis Fictus: Nová média v současném umění, Valdštejnská jízdárna, Praha	Lubomír Čermák	V tomto projektu se zabývám fenoménem "vyjevení vln". Tyto vlny nás obklopují všude, kam se podějeme. "Vyjevení" probíhá pomocí televizních přijímačů umístěných v ochranných kosmických klecích, jejichž úkolem je nás ochránit před vlivem vln. Vejcovitý tvar - nahlížíme do něčeho, co se rodí, co je ve vývoji. Konstrukce klece je pevná a svou formou umožňuje odstup od přímého pohledu do vnitřku. Stojíme-li před klecí, jsme chráněni před dravým zvířetem. Kosmické klece se vznášejí prostorem, při dotyku se pohybují - nemají vnitřní závislost na hmotné tíži. Jsou zároveň záračné, vyjevují řadu obrazů s dějem plynoucím v čase a v hlubokém prostoru. Nejsou-li "vyjevené vlny" uchyceny v kleci, mohou zcela netázaně člověka sputávat. Může to dojít tak daleko, že se člověk stane pouhým přijímačem příběhů a vykonavatelem příkazů nás obklopujících vln. Vývoj člověka je zastaven, nekontrolovaně se vyvíjí pouze tyto vlny. V kosmických klecích lze "vyjevení" sledovat se sníženou účinností, jelikož nás chrání forma klece. Při zesílení vlastní pozornosti se lze napojit na vnitřek klece a aktivně ho sledovat. Jde pouze o částečnou ochranu, která umožňuje vlastní distanci od "vyjevených vln".	1994	Opus I. (video, 8 min.)	Josefína Slezáková	
1994	Magnety (Kryštof a Andrea) (video, no sound, 2 min. 44 sec.)	Elen Řádová	Video je součástí série vznikající v letech 1993–1995 (během studia v Ateliéru nových médií M. Bieleckého), která mapovala lidskou interakci, respektive její možnosti a hranice tvořené pocity odcizení, nejistoty, strachu a neschopnosti komunikace. Jedná se většinou o krátké sekvence spojené do smyčky, které se snaží zachytit prostor mezi banálním a podstatným. V tomto videu se tváře mladého muže a ženy s mechanickou pravidelností od sebe odvracejí, aby se na krátký okamžik setkaly. Výraz jejich tváře se nemění. Pokud však divák nechá na sebe obraz působit dostatečně dlouho, může ho proměnit v řadu možností na škále od něhy přes lhostejnost až ke krutosti.	1994	Opus II. (video)	Josefína Slezáková	
				1994	Živly (instalace a projekce)	Pavel Hart	
				1994	Iglau in Blau (video, barva, zvuk, 2 min. 6 sec.)	Petr Bradáček	... undergroundový klip
				1994	Zátíší - Nature morte (video, 6 min.)	Vladimír Vaca	
				1994	Vodou (video, 5 min.)	Marek Maňan	

1995	<i>Pozdní večer (video, 4 min.)</i>	Janka Vidová Žáčková	Přepis manýristického tématu "vanitas".	1995	Kolo (video, b&w, zvuk, 5 min. 35 sec.)	Marek Mařan	Práce Marka Mařana, jednoho z prvních absolventů ateliéru, který se zabýval robotikou a virtuální realitou, prezentují hned dvě kontinuální videa se dvěma základními přístupy: KOLO je čistý formálně optický experiment.
1995	Sblížení (interaktivní video instalace, 1 min. 46 sec.)	Elen Řádová	Interaktivní video Sblížení zve návštěvníky blíž k obrazu, zatímco nástěnná čidla zaznamenávají pohyb a s ním se mění i výraz tváře ženy na plátně. „Když se přiblížíte až k ní, tak tvář ženy začne křičet. Postupně se začíná mračit, vidíme tu výrazné pixely a následuje křik.“ (Prezentováno na Orbis fictus, Valdštejnská jízdárna, Národní galerie, 1995; Někdy v sukni / Umění 90. let, Moravská galerie, Brno, 2014; Někdy v sukni / Umění 90. let, Dům U Zlatého prstenu, GHMP, Praha, 2014/2015)	1995	1 minuta (video smyčka, 1 min.)	David Burk	Jednominutový sestřih autorových performancí.
				1995	Stereo (video, 5 min. 23 sec.)	David Burk	Punkově alternativní video-akce.
				1995	Lampa (video, barva, zvuk, 2 min. 1 sec.)	Zdeněk Mezihorák	
				1995	Satisfaction (video performance, 4 min. 7 sec.)	Milan Kincil	Milan Kincil se dlouhodobě zabýval kritikou masmediálních prostředků, jejich subverzivním využíváním jako média pro osobní sdělení. Stále velmi originální je jeho video-performance Satisfaction. Reflektuje v ní situaci typickou pro užívání walkmanů, jež odstartovala éru soukromého poslechu hudby ve veřejném prostoru města. Stisknutí tlačítka play vás transportovalo přímo do srdce hudby, do malého privátního videoklipu – nebylo neobvyklé ve městě narazit na lidi, kteří se sluchátky na uších vyluzovali úryvky právě poslouchané písničky a zážitek z tohoto poslechu doplňovali šílenými tanečními kreacemi (minimálně do okamžiku, než se ve walkmanu zamotala páska a museli jste ji pomocí tužky na kazetě přetáčet). Kincil toto specifické chování chodců s walkmany perfořoval před statickou kamerou. Po letech působí jako uhrančivé připomenutí zastaralé technologie a zkušenosti s ní.
1996	<i>Erotika (video pro dva monitory)</i>	Janka Vidová Žáčková		1996	Ze tmy (video, color, sound, 1 min. 52 sec.)	Marek Mařan	Ze tmy je přímočarý akční záznam běhu s jasnou světelnou symbolikou.
1996	<i>Přerušené větvy bez zjevného významu (video), Staatliche Kunsthalle Baden Baden</i>	Janka Vidová Žáčková		1996	Look (video, b&w, bez zvuku, 2 min. 3 sec.)	Nadia Slovak	<i>Look</i> (Dívej se) je rozfázovaným záznamem sociální sondy lidí vycházejících z jedoucích eskalátorů. S ženskou citlivostí odhaluje lidské charaktery. Žánrově balancuje na pomezí fotografie a pohyblivého obrazu.
1996	<i>Otázky identity (video pro více monitorů, 6 min.)</i>	Janka Vidová Žáčková		1996	Chlapi si myslí divný věci (video, barva, zvuk, 5 min. 59 sec.)	Světлана Kulišková	Genderově angažovaný, až sociálně-politický kritický pohled ve složitě komponovaných strukturách. Autorka se vyjadřuje pomocí střihu živých dialogů a paradoxních společenských situací.
1996	Sv. Theresa (video)	Kamila B.Richter	Video Saint Theresa dramaturgizuje abstraktní okamžik, kdy jedinec vstoupí do systému. Tereza se nechce dostat do vlaku metra, protože zná budoucnost omezeného systému. Na konci se podrobí tlaku systému a nastoupí do vlaku směrem ke slepému tunelu, na jehož konci vlak exploduje. Videozáznamy jsou opakovaně zaznamenávány z televizní obrazovky, dokud se některé obrazy nerozpadnou, zatímco některé z nich si zachovávají formu rozpoznatelnosti stop reality.	1996	Trafikant (záznam z průmyslové video kamery, b&w, 2 min.)	Petr Šesták	
				1996	Geneze Trávomuže (video, color, sound, 9 min. 48 sec.)	Petr Šesták	
1997	<i>Jak se rodí draci, Národní galerie v Praze</i>	Lubomír Čermák	Na motivy básně Martina Součka.	1997	Vlna (video, color, 6 min. 11 sec.)	Petr Šesták	Deseti denní video performance - pletení z červené příze. Video končí záběrem na blížící se postavu kráčeující sněhem. Až v posledních momentech si divák uvědomí, že autor po celou dobu pletl zentai.
				1997	Vidíme jen to, co vidět chceme (video, 1 min. 19 sec.)	Josefína Slezáková	Video bylo zařazeno do hlavního programu festivalu Mediafestival v Osnabrücku.
1995_1998	Plumbař (instalace, video performance) 16 min. 10 sec.	Křištoř Kintera		1998	13 revír (video, b&w, sound, 1 min. 36 sec.)	Zdeněk Mezihorák	Manipulace nahrávky z televizního vysílání (český film)...
1998	<i>Painting is watching you! (kamera, monitor, malba A.Dürera, Národní galerie, Šternberský palác, Praha, trvání 1 měsíc)</i>	Křištoř Kintera	Pod originálním obrazem Albrechta Dürera s názvem <i>Růžový festival</i> v pražském paláci Šternberských (Národní galerie) byla umístěna malá kamera, která vytvářela dojem, že je součástí rozsáhlejšího bezpečnostního systému. Monitor byl umístěn v jiné místnosti, který přehrával signál z kamery v reálném čase. Díky tomu bylo možné sledovat chování ostatních návštěvníků, kteří si prohlíželi obraz, aniž by o tom věděli.	1998	Po stopách krve (video, b&w, sound, 1 min. 56 sec.)	Zdeněk Mezihorák	
1998	Live Broadcast (video instalace)	Křištoř Kintera	Videoinstalace v veřejném prostoru. Bezdrátové vysílání situace ze soukromého bytu na monitor umístěný na ulici. Délka trvání: 1 měsíc.	1998	Spejbl & Hurvínek (video, b&w, zvuk, 1 min. 29 sec.)	Zdeněk Mezihorák	

1998	Velikost významu (video, barva, zvuk, 4 min.)	Janka Vidová Žáčková	Velikost významu / Změna významů - video vzniklo pro výstavu v Domě umění města Brna, 1998.	1998	OEDIV (video, b&w, 2 min. 32 sec.)	Zdeněk Závodný	Zdeněk Závodný v akčním videu Oediv optický a světelný princip. Akci určuje formální trik. (podobně Jakub Deml v NĚKDE - naopak podtrhuje akčnost dalším zpracováním).
				1998	I Love You (video, barva, bez zvuku, 3 min. 15 sec.)	Petronela Tančerková	I Love You (Miluji tě) Petronely Tančerkové reprezentuje naostro feministicky akční a přítom halucinačně efektní hudební klip.
				1998	Já & Ty Inkognito (video, barva, b&w, zvuk, 3 min. 17 sec.)	Zuzana Růžičková, Ladislav Železný	Vztahově prožitkové road movie (Itálie), pod vlivem psychedelické kultury.
				1999	Poslední vteřiny tisíciletí (video, barva, zvuk, 3 min. 48 sec.)	Matěj Kolář	Video tvorba Matěje Koláře je zastoupena typickými fyzicky i časově náročným projektem. Kontextuální video-akce <i>Poslední vteřiny tisíciletí</i> , s použitím časosběrné kamery s výraznou audio-vizuální rytmizací je v závěru retrospektivně zrekapitulována zpomalenou zpětnou projekcí kontinuálního záznamu šamanské akce Havel Hejtom.
				2002	TV-čaj (video, barva, zvuk, 5 min. 13 sec.)	Petr Dvořák	Zenově minimalistická meditativní reflexe televizního obrazu. Kamera snímá obraz z odrážející se plochy hladiny v šálku s čajem za zvuku orientální hudby.
				2002	Jurassic park - Revised (video, barva, zvuk, 3 min. 27 sec.)	Fouzi. M. Salem	
				2002	Melanie envoie des fusés des yeux et sauve le soleil! (video barva, zvuk 2 min. 41 sec.)	Jiří Havlíček & Filip Cenek	Filip Cenek spolu s Jiřím Havlíčkem a dalšími pracují na kolektivních projektech na poli veejayingu, internetových vysílání a multimediálních performanci, zde prezentují tehdejší trend animovaných filmů.
	ArchivVHS	Vilém Kabzan	ArchivVHS nabízí pohled na rané experimenty s videokazetami, které nesou známky dekonstrukce a mix obrazu. Nedokonalost a hra s chybami, jsou jedním z charakteristických prvků video tvorby nejen 90.let u nás. Autoři touto záměrnou nedokonalostí brojili proti dokonalému propracování filmové produkce korporátních institucí, které bylo podpořeno výkonným technickým zařízením, jejichž kvalit první levné, běžnému uživateli dostupné, nahrávací záznamové systémy nedostačovaly.	1981 - 1994	<i>Dokumentace vlastních prací</i>	Marian Palla	
		David Christoff		1991_1994	<i>Video z vlastních akcí "Fyzického básnictví" (video, 3 hodiny)</i>	Petr Váša	
				1994	<i>Větev (video)</i>	Marian Palla, Petr Váša	

Table 1

		ČESKÁ SCÉNA (výstavy, sympozia, festivaly)		ČESKÁ SCÉNA (výstavy, sympozia, festivaly)	
1985	Film a ilustrace	Bib Bratislava	Výstava za účasti Radka Pilaře. Katalog: Český obraz elektronický, s.17		
1987	Odor Video	Radek Pilař, Petr Skala	Sekce video (spolek nadšenců videistů) vzniká při SČVÚ Mánes. Volné seskupení výtvarníků, členové: Radek Pilař, Lucie Svobodová, Petr Skala, Ivan Tatiček.		
1987	Galerie Opava		Výstava za účasti Radka Pilaře. Katalog: Český obraz elektronický, s.17		
1988	Radek Pilař Video	Svitavy	Katalog: Český obraz elektronický, s.17		
1989 11.7.	Den Videa	Výstaviště Praha	Park kultury a oddechu na Výstavišti v Praze, jednodenní výstava, 13 prací od 17ti autorů. Katalog: Český obraz elektronický, s.10		
1989	Pohled do dílny	Radek Pilař, Galerie Melantrich Praha	Výstava Radka Pilaře. Katalog: Český obraz elektronický, s.17		
1990 jaro	Historie československé demokracie	Linhartova Nadace, U Hybernů, Národní 36, Praha	V rámci rozsáhlé instalace v domě U Hybernů byla poprvé představena videa ilegálního samizdatového video magazínu Originální videojournal .		
1990	Videoperformance pro 20 monitorů	Radek Pilař, Galerie Václava Špály, Praha	Katalog: Český obraz elektronický, s.17		
1990	Přednáška o Nových Médích	Michael Bielický	Bielický kontaktoval Knižáka z Düsseldorfu s návrhem uspořádat přednášku o Nových Médích v Praze.		
1991	Ateliér Video AVU (v akad. roce 1993/1994 Ateliér Nových médií)	prof.Michael Bielický	První atelier Nových médií po r.1989 v ČR (AVU, Praha). Rektor: Milan Knižák (datum).		
1991	Výstava AVU	U Hybernů, Národní 36, Praha	Afterparty v Rock Café. K výstavě vyšel katalog.		
1992 4.2.	MEDIA ARCHIV	Petr Vrána, Radek Pilař, Michael Bielický, Woody a Steina Vašulka, AVaT ad.	Promítací centrum pro setkávání a prezentaci děl audio vizuální povahy, české a především zahraniční produkce. Národní 20, prostory klubu Rock Café, Nový Horizont, Praha.	1992 Media Archiv Program 28.září 1992	28. září 1992 proběhl v Media Archivu diskuzní večer na téma Svět jako globální vesnice and what about Czechoslovakia s autorem projektu Piazza Virtuale Karem Durděškem. Zároveň proběhl křest videokazety Dost bolo dost. Hamburský projekt Piazza Virtuale byla diváčkou interaktivní televizi přenášenu stanicí 3 SAT od "... severní Afriky po celé Evropě, v ruské televizi" a v noci na OK3.
1992 duben- červen	Sympozium HERMIT I. / klášter Plasy	Miloš Vojtěchovský, Jiří Zemánek / Pravidelná letní sympozia a mezioborové rezidenční programy vznikly z iniciativy Nadace Hermit a Centra pro Metamedia Plasy.	Autoři: Karel Adamus, Pavel Fajt, Tomáš Hlavina, Martin Janíček, Oldřich Janota, Jiří Kornatovský, Jiří Olt, Marian Palla, Smišené Pocity, Emil Pospíšil, Miloš Šejn, Orloj Snivců, Jan Svoboda (CZ) / René Bogaerts, Ad van Buuren, Bram Cox & Mathias Klein, Conrad van der Drieschen, Peter van der Ent, Maria Evelien, Hilary Vexil, Iris Honderos, Gius Koenraads, Edward Luyken, Ronald Medema, Paul Panhuysen, Sluik/Kurpershoek, Martin Stroober, Sven Thomsen, DAN Marjo Tobben, Victor Wentinck, Marten Winters (NL) / Pierre Berthet & Brigit Romano, Wim Jans, Zjos Meyvis, Baudouin Oosterlynck (BEL) / Michael Delia, Anna Homler, Phill Niblock (USA) / Kristine Deray & C.O.I.L., Josephine Truman (AUS) / Luboš Dalmador Fiedler, Felicitas Rath, Horst Rickels (GER) / Fred Frith (GB) / Guadalupe Garcia (MEX)		
1992 13.6. - 20.9.	Piazza Virtuale	Praha			
1992 podzim	Ateliér video a multimediální animace FaVU VUT	Radek Pilař	Asistenti Peter Rónai a Tomáš Ruller	1992 29. 11. Media Archiv / Autorský večer Bohuslava Woodyho a performance Steiny Vašulky	Promítaly se video dokumenty z New Yorku 60. let včetně záznamu koncertu Jimmi Hendrix při natřávání alba Band of Gypsies ve Filmore East. Steina představila pražskému publiku hru na "elektrické" housle (housle, laserplayer a videoprojekce). Setkání bylo završeno diskotékou věnovanou 50. nedožitým narozeninám J.Hendrix.
1992 podzim	Prezentace Hi-Tech/Umění / "Pioneers of Electronic Art"	Woody a Steina Vašulka	Prezentace projektu Hi-Tech/Umění v Media archivu Ateliéru Video a multimediální animace FaVU VUT na Květné v Brně.		
1992	Litanei	Janka Vidová Žáčková	Výstava v Národním technickém muzeu v Praze		
1992	Videoaktivity	Ivan Tatiček	Autorský večer. Rock Café, Praha. Katalog: Český obraz elektronický, s.22		

1993	Výstava HI-Tech/Umění / Theater of Hybrid Automata (Divadlo hybridních automatů)	Woody Vašulka	Projekt Woodyho Vašulky byl představen jako v rámci brněnského počítačového veletrhu INVEX BVV (pavilon WV). Realizace proběhla pod záštitou Ateliéru Video a multimediální animace FaVU VUT, zastoupenou Tomášem Rullerem.	1993	Media Archiv / Video-Art-Forum - mezinárodní setkání tvůrců a teoretiků intermediální tvorby	Pořadatelé byli vedle Media Archivu také Asociace videa a intermediální tvorby (AVIT). / Setkání se uskutečnilo a volně navázalo na Sympozium pořádaným Goethe Institutem.	Přednášející: Alfred Rotert (ředitel festivalu Media Art Osnabruck), Karel Dudešek (umělecký šéf van Gogh TV a projektu Piazza Virtuale), Woody Vašulka, Petr Skála. Projekce video tvorby studentů pražské FAMU, AVU a brněnské FaVU. Dále videa a filmy Zbige Rybczynského (Musicvideos, Steps, The Orchestra, Kafka), Oskara Fischingera (abstraktní filmy 1925 - 1955), Normana McLarena (experimentální filmy 1930 - 1970) a také evropská premiéra Andělského spojení (Shokof/Vrána, audiovizuální kompozice).
1993 červen - červenec	Sympozium HERMIT II. / Letokruhy (Growthings) / klášter Plasy		Autoři: Agon Orcestr, Michal Bouzek, Josef Daník, Pavel Fajt, Florian, Irena & Vojtěch Havlovi, Eva & Rupert van Heiningen, Tomáš Hlavina, Igor Hlavinka, Mojmir Horyna, Martin Janiček, Oldřich Janota & Jiná rychlost času, Křištof Kintera & Jaj Moredyk, Vladimír Kokolia, Jiří Kornatovský, Petr Kvičala, Tomáš Lahoda & Miloš Vojtěchovský, Marek & Benda, Rudolf Merínský & Jana Levitová, Jaj Moredyk, Aleš Müller, Petr Nikl, Pavel Opočenský, Marian Palla, Orloj Snivců, Stepan Rak, Richter Band, Relaxace, Tomáš Ruller, Ricarova & Vitek, Cestmir Suška, Jan Svoboda, Jitka Svobodová, Jaroslav Štátný, Jaromír Tichý (CZ) / Ademir Arapovic, Floris Brasser, Sjoerd Buisman, Mathilde Cuijpers, Frans Daels, Mark Dijkstra, Sander Doerbecker, Daghne Kouwenaar, David Dramm & Ann La Berge, USA Peter van der Ent, Ellen Gieles, Martien Groeneveld, Els de Grutter, Cees Gusing, Anton Haakman, Mario van Horrik, Hans van Koolwijk & Klaas Hoeke, Ley-On, Herman Makking, Nico Parlevliet, Horst Rickels & Victor Wentinck, Meinbert Gozewijn van Soest, Martijn Troost, Hilary Vexil, Erik Wijntjes, Henri van Zanten, Zykus (NL) / Peter Jacquernyn, (BEL) / Deborah Boardman, Eva Carrozza, Michael Delia, Esther Fischer, Joshua Hakimi, Thomas Jacobs, Florence A. Neal (USA) / Phill Niblock & James Fulkerson (USA & NL) / Dian Booth, Ben Hillwood Harris, Ron Haselden, Sharon Kivland (GB) / Luboš Dalmador Fidler, Mercy, Balduin Romberg, Christoph Schlager, Bodo Stock (GER) / Alexander Fischer (SW) / Sarah Fraser, Max Streicher (CAN) / Jeiji Hajino, Hyroyoku Shimizu, Ryo Takahashi (JAPAN) / Mary Modeen (SCOTLAND) / Tibor Szemso (HUN) / Josephine Truman (AUS) / Urbankovci (SLO)				
1994 4. 6. – 21. 6.	Náhubek / Fragnerova galerie v Praze.	Erika Bornová, Nina Fischer, Veronika Bromová, Sally Gutierrez, Elen Rádová, Radka Hladka, Kateřina Vincourová, Marisa Maza, Janka Záčková, Kerstin Roofis, Kerstin Schröder, Josina von der Linden	Výstava ve Fragnerově galerii v Praze. Zde například zastoupena video instalace pro 4 monitory J.V.Záčkové. Dramaturgie galerie Soňa Ryndová.				
1994 červen	Sympozium HERMIT III. / <i>Průsvitný posel (transparent Messenger) /</i> klášter Plasy		Autoři: Michal Bouzek, E. Pavel Fajt, Florian, Irena & Vojtěch Havlovi, Oldřich Janota, Ivan Kafka, Petr Nikl, Orloj Snivců, Roman Signer, Silver, Miloš Šejn (CZ) / Trudi van Elsen, Martin Groeneveld, Paul Panhuysen, Rerun Production, Gert de Ruijter, Slichting Tropisme (NL) / Monika & Bohus Kubinsk, Peter Machajdik, Daniel Matej, Marek Pláček (SLO) / Michael Delia, James Fulkerson, Anchelka Mazur, Austria Rajesh Mehta, James Meneses, Rova Saxophone Quartet (USA) / John Anderson, (AUS) / Jens Brand & Waldo Riedl, Erika Kiffi, An Seebach (GER) / Claire Couper, Peter Cusac, Ron Haselden, Sharon Kivland, Hugh Davies, Lorraine Kordecki, Richard Powell (GB) / Attila Czergo (HUN) / Jagdish Chander (India) / Sandro Dukla, Boris Bakal (CRO) / Martin Klapper & Erhard Hirt (DEN, GER) / Adam Klimczak, Tomasz Matuszak, Jacek Mrozowicz, Richard Waszko, (POL) / Bert Theis (IT) / Gertrude Moser Wagner (Austria)				
1994 12.7. - 7.8.	Český obraz elektronický / Vnitřní zdroje	Kurátor: Jaroslav Vančát (Asociace videa a intermediální tvorby AVaIT)	V prostorách Media Archivu (Národní 20, Praha) a výstavní síň Mánes, katalog: Michael Bielecký, Petr Bradáček, Zdenka Čechová, Lubomír Čermák, Miro Donita, Jennifer Hella de Felice, Věra Geislerová, Radek Hanák, Pavel Hart, Martin Hřebačka, Pavel Jasanský, Tomáš Kepka, Světlana Kulíšková, Marek Mařan, Tomáš Mařin, Roman Milerský, Michal Pacina, Marian Palla, Radek Pilař, Tomáš Ruller, Kateřina Scheuflerová, Pavel Scheufler, Petr Skála, René Slauka, Josefa Slezáková, Lucie Svobodová, Jasoň Šilhan, Ivan Tatiček, Vladimír Vaca, Jaroslav Vančát, Woody Vašulka, Petr Váša, Tomáš Veškrna, Petr Vrána, Janka Vidová - Záčková. Studenti ateliéru elektronické animace a multimediální tvorby FAMU Praha: Aurel Klimt, Stanislav Miler, Ondřej Nývít, Niké Papadopulosová, Patrik Pašš, Michaela Pohořelá, Dominika Randlíková;				

1994 14.7. - 7.8.	Video Art 1994 / Nature in Motion / Příroda v pohybu	Kurátorka: Vlasta Čiháková Noshiro (Keiko Sei)	Výstava s mezinárodním zastoupením proběhla v červenci a srpnu 2014 v prostorách výstavní síně Mánes v Praze a byla věnována památce Radka Pilaře. Vystavující: Michael Bielický, Bettina Gruber, Gary Hill, Tomáš Mašín, Vladimír Merta, Jiří Přihoda, Peter Rónai, Tomáš Ruller, Christa Sommerer and Laurent Miguonneau, Woody Vasulka, Peter Wiebel, Jana Želibská.					
1994 17.10. - 30.10.	Mezinárodní výstava Hi-Tech/ Umění / Virtual Museum / Third Hand (Virtuální muzeum/Třetí ruka) / Místodržitelství palác Moravské galerie v Brně	Performance: Stelarc; Instalace: Michael Bielický, Lubomír Čermák, Tomáš Ruller, Jeffrey Shaw, Lucie Svobodová, Woody Vasulka, Peter Weibel. Projekce: Radek Pilař, Jan Hammer, Martin Hřebačka, retrospektiva Woody Vasulka, studenti Ateliéru Video-Multimedia-Performance FaVU.	První mezinárodní výstava Hi-Tech umění v prostorách Místodržitelství paláce Moravské galerie v Brně (Dům umění města Brna). Sympozium: Stelarc, Woody Vasulka, Gideon May, Marcus Fix. Realizace proběhla pod záštitou Ateliéru Video-Multimedia-Performance FaVU VUT, zastoupenou Tomášem Rullerem.					
1994 - 1995	Video - Vidím - Ich Sehe	Kurátorky: Esther Maria Jungo, Maria Smolenicka, Katarína Rusnáková	Putovní výstava, která proběhla v únoru a březnu v Galerii města Bratislavy, na konci dubna 1995 byla přesunuta do Kunstmusea v Thun. Zastoupení autoři: Alexander Hahn, Simon Lamunière, Muda Mathis, Tomáš Mašín, Peter Meluzin, René Puffer, Peter Rónai, Tomáš Ruller, Anna Winteler, Jana Želibská. Na zajištění brněnské expozice mezinárodní výstavy "Video-Vidím-ich sehe" (1994) v Domě umění v Brně uspořádané Katarínou Rusnákovou se podílel Ateliér Video-Multimedia-Performance a produkovali k ní videosampler.	1995	Media Archiv	<i>Program únor-březen-duben 1995</i>	16.2.1995 17:00 Český obraz elektronický - Žáčková 24.2.1995 17:00 Der Mann ohne kamera - von Egon Bunhe und Oliver Held - co je to? 28.2.1995 17:00 Chris Burden: Documentation selected works 1971 - 1974 7.3.1995 17:00 Český obraz elektronický - Vrána, Tatiček 17.3.1995 17:00 Český obraz elektronický - Bielický 20.3.1995 17:00 Český obraz elektronický - Petr Skála 24.3.1995 17:00 Freistil oder Der Seinsmaschine - co je to? 31.3.1995 17:00 Ulrike Rosenbach: Osho-samadhi	1.4.1995 17:00 For sale a Toyen 4.4.1995 17:00 Cabani production. Baletní jednotka Křeč... 7.4.1995 17:00 Documenta 9 "Weltreise zur Kunst" 10.4.1995 17:00 Video congress "Acquaintance of a journey" 11.4.1995 17:00 Jimi Hendrix at Woodstock 12.4.1995 17:00 John Lennon "One to One" 14.4.1995 17:00 Installation & Experimentation Excerpt 17.4.1995 17:00 Ozvěny výstavy Český obraz elektronický - L.Svobodová 21.4.1995 17:00 Ozvěny výstavy Český obraz elektronický - T.Ruller 25.4.1995 17:00 Švankmajer - filmy 26.4.1995 17:00 Oceán, Lucie - video 27.4.1995 17:00 Projekce nej. českých reklamních spotů za r.1994 28.4.1995 17:00 Videocongress Metasprache II.
1995 květen	Čistý zisk - Reklama jako strategie stylu, Galerie MXM, Praha	Tomáš Mašín, Filip Renč, Jan Svěrák	Osm autorů představuje díla. Která reklamě slouží jako podklad, vycházejí z ní nebo ji různě parafrázuji. Součástí výstavy dvacetiminutový výběr reklamních spotů					
1995 léto	Symposium HERMIT IV. / Fungus (Průzkum místa) /klášter Plasy		Autoři: Jan Ambrůz, Igor Hlavinka, Miloš Šajn, Vladimír Vímř (CZ) / Geert Bischof, Trudy van der Elsen, Willi Loyen (NL) / Erna Verlinden, Linda Vinck (BEL) / Stefan Bohnenberger, Uschi Kutz, Stefan Pfaff Hosch, Karl Weibl (GER) / Laco Carný (SLO) / Charlie Citron, Judith Dimitria Fleishman, (USA) / David Garcia, Peter Lelliot (GB) / Emoke Vargova (SOL)					
1995 9.10. - 14.10.	Mezinárodní výstava Hi-Tech/ Umění / Display - Performance / Moravské muzeum v Brně, Dietrichsteinský palác a CED	Performance: Petr Bradáček, Zdeněk Mezhorák, The Residents, Steina Vasulka. Instalace: Lubor Benda, David Burk, Filip Cenek, Maurice Clifford, Federico Diaz, Jennifer De Felice, Stanislav Filip, Michal Gabriel, Tomáš Ruller, Martin Spanjaard, Lucie Svobodová. Projekce: Chris Hill, Keiko Sei, studenti Ateliéru Video-Multimedia-Performance FaVU.	Výstava s mezinárodním zastoupením byla k vidění v krátkém termínu od 9. - 14. října 1995 v prosorách Dietrichsteinský palác a budova CED v Brně. Sympozium: Chris Hill, Michael Klein, Keiko Sei, Martin Spanjaard, Steina Vasulka. Realizace proběhla pod záštitou Ateliéru Video-Multimedia-Performance FaVU VUT, zastoupenou Tomášem Rullerem.	1995	Media Archiv	<i>Program květen-červen 1995</i>	2.5.1995 16:00 Cesta - Lucie Svobodová 5.5.1995 16:00 Chris Burden: Documentation selected works 1971 - 1974 12.5.1995 16:00 Český obraz elektronický - Vrána, Tatiček 16.5.1995 16:00 Karel Dudašek - rozhovor 56 min. 19.5.1995 16:00 Ozvěny výstavy Český obraz elektronický - Kepka, Scheuflerová, Čechová, Jasanský 26.5.1995 16:00 Anna Winteler: Der Aufstieg/Der Abstieg (https://www.stiftung-imai.de/videos/online-archiv/medium/0571) 30.5.1995 16:00 Ozvěny výstavy Český obraz elektronický - Žáčková, Klimt, Hank 31.5.1995 16:00 Dissedenten im Exil	2.6.1995 16:00 Lucie Svobodová - Vteřina za Vteřinou 5.6.1995 16:00 Showreel - reklamní show 6.6.1995 16:00 Andy Warhol - toto? 9.6.1995 16:00 Videocongress - Metasprache II. 12.6.1995 16:00 Jak se točil Rob Roy 13.6.1995 16:00 Ivan Král - Dancing Barefoot 16.6.1995 16:00 Michael Jackson - Dangerous 16.6.1995 16:00 Woody Vasulka "The Art of Memory" 19.6.1995 16:00 Dick Yorks' Wardrobe 21.6.1995 16:00 Dissedenten im Exil 25.6.1995 16:00 České reklamy roku 1994 27.6.1995 16:00 Švankmajer 30.6.1995 16:00 Freistil oder der garten des nights
1995	Video de Creation Tcheque Nimes, Francie							

1995 - 1996	Orbit Fictus: Nová média v současném umění	Kurátoři: Ludvík Hlaváček, Marta Smolková	Výstava ve Valdštejnské jízdárně v Praze, 30.11.1995 - 1.1.1996. Instalace: Pavel Kolibal, odborná rada: Michael Bielecký, Keiko Sei, Woody Vasulka, Labor Benda, Veronika Bromová, David Cajtham, Lubomír Čermák, David Černý, Federico Diaz, Vítězslav Dukat, Friedrich Förster, Michal Gabriel, Milan Guštar, Martin Janíček, Monika Karasová, Pavel Kopriva, Tomáš Mašín, Robert Novák, Tomáš Ruller, Elen Rádová, Bárka Sedláčková, Petr Svárovský, Lucie Svobodová, Zdeněk Sýkora, Tjebbe van Tijen, Jan Trnka, Janka Vidová-Záčková, Miloš Vojtěchovský. Na přelomu roku 1995/96 uspořádalo Sorosovo centrum současného umění v Praze ve Valdštejnské jízdárně podobně zaměřenou jednorázovou výstavu pod názvem Orbis Fictus, opatřenou výpravným přehledným katalogem českého umění nových médií, na jaký jsme pro Hi-tech/Umění nezískali bohužel nikdy dostatek prostředků. Na výstavě jsme spolupracovali v obdobném složení širšího přípravného týmu s Ludvíkem Hlaváčkem, Milošem Vojtěchovským, Woodym Vašulkou, Keiko Sei, Martou Smolkovou, Michaelem Bieleckým, Jennifer de Felice a dalšími.	1995	Media Archiv	<i>Program červenec-květen-září-tíjen 1995</i>	5.7.1995 16:00 Green Jelly: Cereal Killer 6.7.1995 16:00 Freistil oder Virgo Dei Genetrix - co je to? 7.7.1995 16:00 Petr Skala Český obraz elektronický 13.7.1995 16:00 Ulrike Rosenbach: Osho-samadi 14.7.1995 16:00 Der Mann ohne Kamera - von Egon Bunhe und Oliver Held - co je to? 20.7.1995 16:00 Documenta 9 "Weltreise zur Kunst" 21.7.1995 16:00 Freistil oder Krieg und Fliegen 27.7.1995 16:00 Videocongress - Metasprache II. 28.7.1995 16:00 Standa Miller - Installations Experiments 31.7.1995 16:00 Performance Vrána 3.8.1995 16:00 Český obraz elektronický - Pílař 5.8.1995 16:00 Český obraz elektronický - Vrána, Tatiček 11.8.1995 16:00 Freistil Oder das Fleisch der Gotter 12.8.1995 16:00 Freistil Oder das Meer ist so blau 18.8.1995 16:00 Český obraz elektronický - Bielecký 19.8.1995 16:00 Freistil Oder Die Nase von Lyotard 25.8.1995 16:00 Český obraz elektronický - L.Svobodová	5.9.1995 16:00 Lucie Svobodová - Vteřina za Vteřinou 8.9.1995 16:00 Showreal - reklamní show 21.9.1995 16:00 Dissidenten im exil 22.9.1995 16:00 Bruce a Norman Yonemoto: Blinky - co je to? 25.9.1995 16:00 České reklamy roku 1994 26.9.1995 16:00 Jimi Hendrix - Experience 27.9.1995 16:00 Karel Duděšek - rozhovor 29.9.1995 16:00 Freistil Oder das Geheimnis des Rattankönigs 19.10.1995 16:00 Videoart - Žáčková, Klímt, Hanák 20.10.1995 16:00 Chris Burden: Documentation selected works 1971 - 1974 26.10.1995 16:00 Videoart - Kepka, Scheufferová, Čechová, Jasanský 27.10.1995 16:00 Freistil Oder Die Seinsmaschine 9.11.1995 16:00 Česká reklama roku 1994 10.10.1995 16:00 Video congress: Reisebekanntheit - toto? 17.10.1995 16:00 Anna Winteler: Der Aufstieg/Der Abstieg
1996 léto	Symposium HERMIT V. / Kříženi poledníků / klášter Plasy		Autoři: Jiří Černický, Aleš Hnízdil, Martin Janíček, SILVER (Milan Guštar, Pavel Rejbolec, Petr Svárovský), Šarka Sedláčková, Jan Svoboda, Margita Titlová, Martin Zet (CZ) / Patric Matthews, Alexander Moust, Ad van Buuren (NL) / Jimmie Durham, Austria Kathryn Miya Walter (USA) / John Dickson, Michael Fernandes, David Miller, Suzanne Miller, Alan Paivio, Arthur Renwick, Daniela Snapp, Max Streicher (CAN) / Anna Best, Christopher McKeeman (GB) / Allister MacLennan, John Reardon (IRL) / Tilman Kuntzel, Anke Schulte-Steinberg (GER) / Richard Thomas, Gertrude Moser Wagner (AUS) / Kaisu Koivisto (FIN) / Athanasios Lagoules (GRE) / Loris Cechinni, Andrea Crociani (IT) / Boris Bakal (CRO) / Avraham Eliat (ISR) / Hama Goro (Ghana)					
1996 - 14.10. - 30.10.	Mezinárodní výstava Hi-Tech/Umění / ALLVISION / Dům umění města Brna a lokality v okolí BVV	Ateliér Video-Multimédia-Performance FaVU VUT	Mezinárodní výstava v Domě umění města Brna a poblíž brněnského výstaviště? Od roku 1996 se třetím spolupředatelem Hi-tech/Umění stal brněnský Dům umění pod vedením Pavla Lúky. Hlavní část instalace v celém horním patře jsme věnovali retrospektivě Steiny, jejíž část byla o rok později, díky Miloši Vojtěchovskému, převezena do Veletržního paláce v Praze. V přízemí vystavovali mezi jinými Stanislav Filip, Jennifer de Felice, Lucie Svobodová, Pavel Kopriva, Martin Janíček interaktivní instalace, Peter Rónai a Marian Palla prostorové objekty, Nadja Slovak digitální tisky, Luděk Skočovský, Silver, Skynert a Radio Praha www projekty, Monika Karasová, Federico Diaz, Pavel Hart a Marek Mařan projekce. Symposia se účastnili Josef Kelemen, Martin Sperka, Terminal Bar a Živel.	1995	Media Archiv	<i>Program listopad-prosinec 1995</i>	23.11.1995 16:00 Lucie Svobodová: Cesta 24.11.1995 16:00 Woody Vasulka: The Art of Memory 30.11.1995 16:00 Unireale zur Kunst - toto? 1.12.1995 16:00 Žáčková, Klímt, Hanák 7.12.1995 16:00 Petr Skala - Videoart 8.12.1995 16:00 Ruller - Videoart 14.12.1995 16:00 Bielecký - Videoart 15.12.1995 16:00 Jean Luc Faubert: A festival of Light - toto? 21.12.1995 16:00 Weltreise zur Kunst 22.12.1995 16:00 Vrána, Tatiček 1.1.1996 16:00 Žáčková, Klímt, Hanák - Videoart 5.1.1996 16:00 VideoArt Lucie Svobodová	
1996	Erotika	Janka Vidová Žáčková	Samostatná výstava v galerii Behémot v Praze. Kurátor Karel Babiček.					
1996 - 1997 (17. 10. 1996 - 28. 9. 1997)	Jitro kouzelníků? (Umění věda společnost na přelomu tisíciletí) I. Od mediálních kreseb k cyberspace. II. Ztracené a nalezené	Kurátoři: Jaroslav Anděl, Miloš Vojtěchovský, Ivona Raimanová	Veletržní palác, Národní galerie, Praha: První část multimediálního výstavního projektu <i>Jitro kouzelníků? (Umění věda společnost na přelomu tisíciletí)</i> proběhl ve Veletržním paláci v Praze. Dvouletou výstavu ve 4 dílech inicioval nový ředitel sbírky moderního a současného umění Jaroslav Anděl jako pilotní projekt transformace Veletržního paláce. Výstava se měla odlišovat od koncepcí dosavadních výstav výtvarného umění v Národní galerii v Praze a otevřít Národní galerii a Veletržní palác širšímu spektru české společnosti i mezinárodním kontextům. Kurátoři se pokusili naznačit souvislosti mezi různými obory a periodami současného a moderního umění a mezi uměním, politikou, vědou a technikou.	1996 - 1997	Jitro kouzelníků? (Umění věda společnost na přelomu tisíciletí) I. Od mediálních kreseb k cyberspace. II. Ztracené a nalezené	Kurátoři: Jaroslav Anděl, Miloš Vojtěchovský, Ivona Raimanová	<i>kapitola 1 - Od mediálních kreseb ke kyberprostoru</i> vystavující: Michael Bielecký; Lubor Benda, Ladislav Černý; Jiří Černický; Peter Fischli-David Weiss; Martin Janíček; Jan Jedlička; Beněš Knüpfert; Vladimír Kokolia; Jiří Kormatovský; Matej Krén; František Kupka; Karel Malich; Frank Josef Malina; Paul Demarinis; Julius Edward Mařák; Jiří Matoušek; Ilona Němethy; Petr Nikl; Jiří Přihoda; Roman Sagner; B.K.S.; Martin Spanjaard; Zdeněk Sýkora; Miloš Šejn; Josef Vácha; Rudolf Zzurko; Pavel Brázda, Janka Vidová; Martin Zet, sbírka mediálních kreseb z muzea Nová Paka.	<i>kapitola 2 - Ztracené a nalezené</i> vystavující: Jiří Bartůněk, Pavel Brázda, Peter Campus, Atilla Czörgö, Arnold Dreyblatt, Eye Scratch, Graham Harwood, Nan Hoover, Cindy Sherman, Andreas Serrano, Surrealistická skupina, Dalibor Chatrný, Jiří David, Otis Laubert, Tomáš Ruller, Daniel Fischer, Barbara Benish, Gerco de Ruijter, Jiří Přihoda, František Drtíkol, Vladimír Škoda, Pavel Kopriva, Tennessee Rice Dixon / Jim Gaperini, Joan Jonas, George Legrady, exponáty z Hrdličkova muzea člověka.

1997 léto	O počátku / Hermit, Plasy		Autoři: Dalibor Chatrný, Zuzana Fústerová, Daniel Hanzlík, Tomáš Hlavina, Igor Hlavinka, Vladimír Kokolia, Inge Kosková, Miro Koval, Anežka Kovalová, Petr Kvíčala, František Kowalowski, KW, Jiří Melzer, Jan Merta, Pavel Mika, David Možný, Pavel Mrkus, Frank Mundt, Jiří Pleščík, Viliam Poltíkovic, Ondra Šmeykal, Čestmír Suška, Jan Svoboda, Daniel Šperl, Robert Urbášek, Petr Veselý, Vladimír Vimr, Martin Zet, Jasan Zoubek (CZ) / Jeroem Meijer (NL) / Ritsuko Endo, Shuichi Chino, Arichi Soichi, Sasaoka Takashi, Tokitsu Asako, Toyohisa Amano (Japan) / Christophe Charles (FR-Japan) / Michael Delia, eye scratch, David Mills, Christina La Sala (USA) / Jason MacDonald (GB) / Oskar Prebaniaž, Mustafa Skopljak, Mirsad Sehić (Bosnia) / Indrek Erm, Mare Mikolff, Rait Päärg, Krista Thomson (Estonia) / Robert Langh, Orsolya Nyitrai (HUN) / Alexander Roitburd (UKR)					
1997 9.10. - 23.10.	Mezinárodní výstava Hi-Tech/ Umění / SYMPTOMY (Příznaky nemoci a domácí léčebné prostředky) / Dům umění města Brna, INVEX 97 BVV; Pořadatelé: Graphics Computer Systems zastoupený Michalem Klimešem.	Kurátorka: Jennifer de Felice /Autoři: Orlan (F), Vergessen (international), Markus Kaech (CH), Paul Johnson (USA), Harwood (GB), Lubo Stacho (SK), Veronika Bromová (CZ) ad.	V roce 1997 byla pozměna koncepce na tématickou výstavu v kurátorské koncepci. Apsolutno, Auditoroom, Ron Barak, Svatopluk Bartík, Veronika Bromová, Linda Dement, Eva Dohnalová, Petko Dourmana, Eyescratch, Richard Fajnor, Haroun Farocki, Stanislav Filip, Ulrike Gabriel, Harwood, Markus Kaech, Jiří Janda, Paul Johnson, Milan Kincí, Milan Kozelka, Vit Kraus, Christine Meierhofer, Jordi Niubo, Orlan, Elena Pátoprsta, Peter Ronai, Dorothea Rust, Quido Sen, Jeremias Schwartzter, Alexej Shulgin, Lubo Stacho, Resistant Strains, Petr Veselý, vergessen@zapomenout©, Rehearsal of Memory.					
2012	Tváře. Fenomén tváře ve videoartu.	Galerie Rudolfinum (21.6. - 16.9.), Kurátor: Ladislav Kesner	Marina Abramović, Vito Acconci, Peter Campus, Juan Manuel Echavarría, Douglas Gordon, Franz Gratwohl, Freya Hattenberger, Nan Hoover, Bruce Nauman, Nam June Paik, Ulrike Rosenbach, Steina, Miloš Šejn, Fiona Tan, Bill Viola, Peter Weibel;					
2013	Radek Pilař: Video	AVaIT, Veverkova, Praha, 7. - 17.2.2013	Výstava uspořádaná k dvacetiletému výročí R.Pilaře.					
2015	copy it right!							
1996 19.9. - 24.11.	Along the frontier / Na hranici (Ann Hamilton, Francesca Torres, Bruce Nauman, Bill Viola)	Kurátoři: Leanne Mella, Charles Stainback, Ivona Raimanová	První rozsáhlá mezinárodní výstava videoartu a video instalací v Čechách.					

			ČESKÁ SCÉNA (dokumenty, DVD kompilace, diskuze)	ČESKÁ SCÉNA (online databáze)		
2006	Woody Vasulka / Virtuální houbaření, NFA	Lenka Dolanová, Filip Cenek	DVD vychází jako příloha speciálního čísla časopisu Iluminace (2/2006), venovaného dílu Woodyho Vasulky, a představuje výběr z jeho video-tvorby, doplněný obrazovou přílohou vztahující se k jeho životu a dílu. 235 min. PAL, 4:3	25fps		[Online: http://25fps.cz/category/experimentalni-film/page/2/]
2011	Počátkem může být nula / Videá tematizující prostor, architekturu a urbanismus, edice videa VVP AVU 1	Terezie Nekvindová, Sláva Sobotovičová	Počátkem může být nula je první z řady tématických výběrů z videoarchivu VVP AVU, které bylo prezentováno v rámci festivalu 4+4 dny v pohybu (18.10.2010, v budově bývalého ÚLUV v Praze na Národní 36). 102 min. PAL, 4:3; Autoři videí: Zbyněk Baladrán, Daniela Baráčková, Jan Fabián, Pavla Gajdošiková, David Kopecký, Eva Kotátková, Ján Mančuška, David Možný, Kryštof Pešek, Jan Pfeiffer, Daniel Pitín, Pavla Scerankova, Christoph Srb, Ivan Svoboda, Tomáš Svoboda, Tomáš Vaněk, Vojtěch Vaněk, Kateřina Zochová.	NFA		[Online: https://videoarchiv-nfa.cz]
2011	Příběhy slavných: Velký malý kluk	Dokument P.Lokaje	Z dokumentu P.Lokaje - Příběhy slavných: Velký malý kluk, Česká televize, 52 min.	MAP FaVU VUT		[Online: http://media-archiv.ffa.vutbr.cz/]
2015	České akční umění / Filmy a videa 1956 - 1989, edice videa VVP AVU 5	Pavlna Morganová, Terezie Nekvindová, Sláva Sobotovičová	Autoři performancí: Ambroz, Vladimír Boudník, Brikcius, Daněk - Rozbořil, Milan Gnygar, Vladimír Havlík, Hladík, Milan Knižák, KŠ (Křivozvíčnická škola), Němec, Tomáš Ruller, Zorka Ságlová, Sozanský, Miloš Sejn, Wittmann. 194 min. PAL, 4:3.	MONOSKOP		[Online: https://monoskop.org/Monoskop]
2019	Viva video, video viva, videoart jako nástroj svobody (dokument, 86 min., Česká Republika)	Režie: Adéla Komrží		VVP AVU, Artyčok tv.	Vědecko-výzkumné pracoviště Akademie výtvarných umění v Praze	[Online: http://vvp.avu.cz] a Artyčok tv. [Online: https://artycok.tv]
2019	Efekt Vašulka (dokument, 87 min., Island)	Režie: Hrafnildur Gunnarsdóttir				
2010	V pohybu mezi filmem a videoartem	Galerie hlavního města Prahy	Tematická diskuze uspořádaná k prvnímu výročí otevření expozice Po sametu.			
2013 24.9., 18:00 - 23:45	7. Filmový maraton: Pocta Originálnímu Videojournalu	Galerie Montmartre, Projektce: Originální videožurnál (r. M. Čihák, A. Růžičková, ČT) Hosté: Pavel Kačírek, Andrej Krob Večerem provází: Alice Růžičková	Originální videojournal byla prakticky forma samizdatu ve video podobě a jediným svobodným zpravodajstvím Československa 80. let. 20. století. Jednotlivé díly komentovaly dobové události a také přinášely zpravodajství o disentu a nejen o něm. Originální videojournal vznikl v těsné blízkosti Václava Havla a jeho život velmi detailně sledoval.			